გაზეთი დაარსებულია 1918 წელს,
კვირა, 22 მაისი, 2005 წელი.
№120 (5153)

იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბეჭდვითი სიტყვაა, ცილისწამებით და ჭორებით ბურთის გატანა ყველა უკადრისობაზე უსამაგლოესია.

საქართველოს რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@gol.ge ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika ჩვენს გაზეთს კითხულობენ აშშ-ში, გერმანიაში, რუსეთში, ჰოლანდიაში, საფრანგეთში, უკრაინაში, ისრაელსა და სხვა ქვეყნებში. ფასი 50 თეთრი.

◎ დედაქალაქი

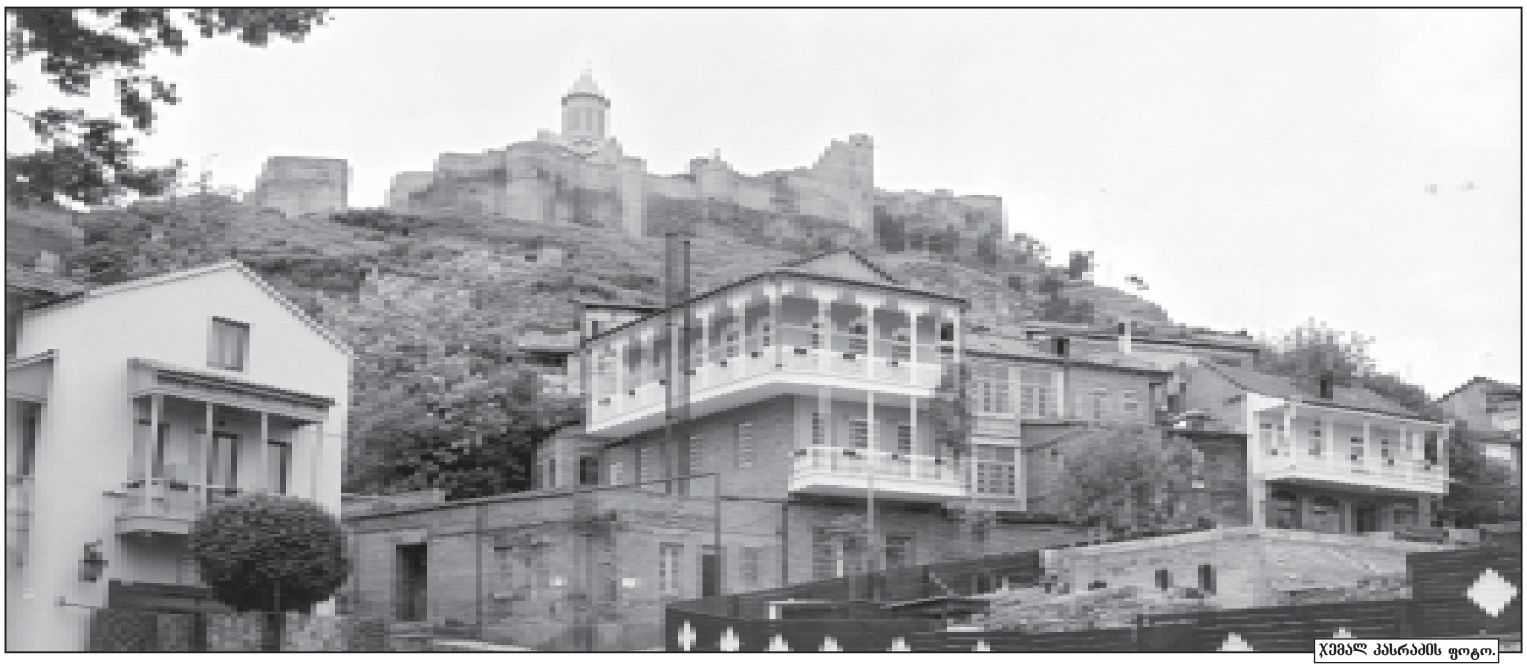

ჯემალ კასრაძის ფოტო.

ნომერში წაიკითხავთ:

მკითხველს ახალ რუბრიკას ვთავაზობთ

„ახალი პოლიტიკური ლექსიკონი" ამა თუ იმ ტერმინის თანამედროვე ტრანსკრიფციით წაკითხვაა. ანუ, ამ ტერმინების ჩვენს დღევანდელობაზე მისადაგება.

რაც მთავარია, ეს არის ძარღვიანი პუბლიცისტური წერილების სერია, რომელთა ავტორიც თვალსაჩინო ჟურნალისტი თეიმურაზ ქორიძეა.

სარედაქციო პორტფელში გვიდევს „იმუნიტეტი", „კონტრაბანდა", „რევოლუცია", „პრეზუმფცია"...

იხ. მე-3-4 გვ.

ГОЛОС

ქვათა ღაღადი თავისით არ შეწყდება!

იხ. მე-2 გვ.

წერილი ფერეიდუნშაჰრიდან

ამ კარზი ახალგაზრდებით მგონი მოკლე ხანში მთელი მსოფლიო იამაყებს ირანელ ქართველთა საზოგადოების შორმისგად.

იხ. მე-4 გვ.

◎ აქტუალური თემა

უბრალოდ, ხელის ჩამორთმევა?

საქართველოს დედაქალაქი სულ მალე დსთ სახელმწიფოთა ხელმძღვანელების სამიტს უმასპინძლებს. რუსეთ-საქართველოს გამწვავებული ურთიერთობების ფონზე დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის ფორუმის თბილისში ჩატარება იქნებ სულაც ორმხრივ დათბობას ნიშნავდეს. ეს ჟესტი, შესაძლოა, ჩვენი ჩრდილოელი მეზობლისთვის იმის მინიშნებაა, რომ რუსული ბაზების საკითხთან დაკავშირებით ქართული მხარის მტკიცე პოზიცია რუსეთთან ურთიერთობის გაწყვეტას სულაც არ გულისხმობს. ასეა თუ ისე, შეხვედრები და კონტაქტები, ალბათ, მაინც ცუდი არ არის. საპარლამენტო ოპოზიციის აზრით, რუსეთთან ურთიერთობა არა დსთ-ის ფორმატით, არამედ პირდაპირი ორმხრივი ურთიერთობებით უნდა დავიწყოთ.

ლევან ბერძენიშვილი: დსთ-ს ვერ გააცოცხლებს ვერავინ, ვერც თბილისური სამიტი, ვერც აქაური ხინკალი და ქაბაბი. მოგეხსენებათ, სტუმრების დახვედრა ვიცით. ჩამოვლენ, ვაჭმევთ, ვასმევთ, იმღერებენ, იცეკვებენ, პრეზიდენტ ბუშისგან განსხვავებით, კიდეც დალევენ, მაგრამ დსთ ამით ვერ გაცოცხლდება. სამიტისგან სწორედ ამას ველი — დაფიქსირდეს, სად გადის ჩვენს შორის საზღვარი. ვფიქრობ, რომ ეს არის საქართველოს მხრიდან ცბიერი ნაბიჯი, იმიტომ, რომ ეს შეიძლება დსთ-ს უკანასკნელი სამიტი იყოს. აქ შეიძლება სკანდალი მოხდეს, ვთქვათ, არ ჩამოვიდეს პუტინი, ან კიდევ უფრო დიდი სკანდალი — ჩამოვიდეს პუტინი და მხარი დაუჭიროს არსებულ ხელისუფლებას. ძალიან რთული წარმოსადგენია.

— როგორც ცნობილია, პუტინი ამ სამიტზე ჩამოსვლას არ აპირებს.

— მაშინ ამას სხვა სახელი ჰქვია. თუ კარგად მესმის სამიტის მნიშვნელობა, მწვერვალს უნდა ნიშნავდეს. თუ რუსეთის ხელისუფლების მწვერვალზე არის რომელიმე სხვა ფიგურა, მაშინ საქართველოს მხრიდანაც მას ანალოგიური ფიგურა დახვდება. არ გამოვრიცხავ, რომ საქართველოს პრეზიდენტმა ამით ისარგებლოს და, თუ პუტინი არ იქნება, იქ მძიმე სიტყვებით „აურიოს".

— ასეთ სამიტზე შერიგების, ურთიერთდათბობის შანსიც ხომ არსებობს...

— რუსეთთან ურთიერთობის დათბობა რუსეთის ბაზების რაც შეიძლება სწრაფად გაყვანით შეიძლება. მხოლოდ ამ გზით დათბება ჩვენი ურთიერთობა. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ყველა ის ლაპარაკი, რომ ისინი სამხედროები არიან, ცეცხლს ნუ ვეთამაშებით და სხვა, არაფერს ნიშნავს. უნდა იცოდნენ, რომ ჩვენც ნუ გვეთამაშებიან. ნამდვილად ვიცი, რომ საქართველოს არც ერთი რუსული სანქციის არ ეშინია. თუ ვინმეს სადმე ეშინია, არ ვიცი. საქართველოს პარლამენტში კი ისეთი კაცი ვერ ვნახე, ვისაც რუსეთის სანქციების ეშინია. აქ რატომღაც ძალიან მამაცები ვართ. რუსებთან მიმართებაში, ეტყობა რუსეთი ძალიან „დასუსტდა".

პარლამენტარ დავით ზურაბიშვილის აზრით, თბილისის სამიტზე გამორიცხული არ არის ურთიერთობები სულ სხვა სფეროში, ვთქვათ, ეკონომიკურ ან კულტურულ ჭრილში გადავიდეს.

ვიცე-სპიკერი მიხეილ მაჭავარიანი კი მიიჩნევს, რომ „ეს იქნება, უბრალოდ, ხელის ჩამორთმევა გაღიმებული სახეებით".

მზია გელენავა.

◎ ინფორმაცია

პირველი ლედი - ფოთში

ფოთს გუშინ ქვეყნის პირველი ლედი სანდრა რულოვსი ეწვია. მისი ვიზიტი ფოთის ნავსადგურში ჰოლანდიის დელეგაციის ჩამოსვლას უკავშირდება.

„ზელანდ სეპორტის" დელეგაცია ფოთს გუშინწინ ეწვია. მის შემადგენლობაში არიან კომპანიის აღმასრულებელი დირექტორი, სამეთვალყურეო საბჭოს ვიცე-პრეზიდენტი და სხვანი. გუშინწინ სტუმრებს ქალაქის ხელმძღვანელობა და ნავსადგურის მოიჯარე ოთხი ფირმის წარმომადგენლები შეხვდნენ. მათ ჰოლანდიელებს საკუთარი საქმიანობის შესახებ ამომწურავი ინფორმაცია მიაწოდეს. სტუმრებმა ნავსადგურის აკვატორიაც დაათვალიერეს.

სანდრა რულოვსის ვიზიტი ფოთში უკავშირდება აგრეთვე არასამთავრობო ორგანიზაცია „სოკოს" საქმიანობის გაფართოებას. აღნიშნული ორგანიზაციის ინიციატივით გუშინ ქალაქის ცენტრალურ საავადმყოფოში ფოთის მოსახლეობას უფასო სამედიცინო გამოკვლევა ჩაუტარდა და შესაბამისი მედიკამენტები დაურიგდა.

რას და რატომ იმედოვნებს ჩოჩიევი?

ალიკ კოზაევის განთავისუფლების შემდეგ ცხინვალის ხელისუფლება იმედოვნებს, რომ ქართული მხარე საპასუხო ნაბიჯს გადადგამს და იარაღით ვაჭრობაში ეჭვმიტანილ გიორგი თედეევს გაათავისუფლებს.

ცხინვალის ხელისუფლების განსაკუთრებულ საქმეთა მინისტრის ბორის ჩოჩიევის განცხადებით, გუშინ ცხინვალის ციხიდან ალიკ კოზაევის განთავისუფლება არა ხელისუფლების, არამედ სასამართლოს გადაწყვეტილების საფუძველზე განხორციელდა. — მას შემდეგ, რაც კოზაევმა მისთვის მისჯილი ვადის — 1 წლისა და 9 თვის ნახევარზე მეტი მოიხადა, სასამართლომ ეს საქმე კვლავ განიხილა და კოზაევის გათავისუფლება მიზანშეწონილად მიიჩნია, — განმარტა მან.

ამასთან, როგორც ჩოჩიევმა ინტერ-პრესს განუცხადა, რომ კოზაევი იარაღის უკანონო ტარებისთვის იყო დაკავებული და გასამართლებული.

საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე გადადგა

საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე გოგა გომიაშვილი დაკავებული თანამდებობიდან გადადგა. ამის შესახებ თავად გომიაშვილმა ჟურნალისტებს გუშინ საგანგებო ბრიფინგზე განუცხადა.

მისი თქმით, გადადგომის შესახებ განცხადება მან გუშინ დაწერა და ხელმოსაწერად საგარეო საქმეთა მინისტრს სალომე ზურაბიშვილს წარუდგინა. უკვე ყოფილმა მოადგილემ, გადადგომის მთავარ მიზეზად, საპარლამენტო უმრავლესობასა და საგარეო საქმეთა სამინისტროს შორის არსებული დაპირისპირება დაასახელა.

გომიაშვილის განცხადებით, ბოლო დროს პარლამენტის უმრავლესობასა და საგარეო საქმეთა სამინისტროს შორის არსებულმა ურთიერთობამ „ძალზე რთული, უკიდურესად დაძაბული სახე მიიღო". იგი, ამ ურთიერთობებს უკვე როგორც კერძო პირი და არა როგორც მინისტრის მოადგილე, „უხამს და ყოვლად მიუღებელს" უწოდებს.

მისი განმარტებით, ის ტოვებს საგარეო საქმეთა სამინისტროს, მაგრამ პოლიტიკაში რჩება და ახალი პოლიტიკური პარტიის დაფუძნებას გეგმავს. გომიაშვილს იმედი აქვს, რომ ახალი პარტია საქართველოს შეუნარჩუნებს თავის სახეს და ქვეყანაში ჭეშმარიტი, დემოკრატიული სახელმწიფოს ჩამოყალიბების პროცესს დაუდებს საფუძველს.

ინტერ-პრესი.

◎ გუშინ „თი-ბი-სი" ბანკში

გამოვლინდნენ „საბას" ლაურეატები

„თი-ბი-სი" ბანკის სათავო ოფისში გუშინ ლიტერატურული პრემია „საბას" ლაურეატების დაჯილდოების რიგით მესამე ცერემონია გაიმართა. ღონისძიებაზე გასული წლის საუკეთესო ნაწარმოებები და ავტორები დასახელდნენ.

პრემიები შემდეგ ნომინაციებში გაიცა: „წლის საუკეთესო რომანი" - **აკა მორჩილაძე** „სანტა ესპერანსა"; „წლის საუკეთესო პოეტური კრებული" — **ანდრო ბუაჩიძე** „ელნათურები"; „წლის საუკეთესო პიესა" — **ირაკლი სამსონაძე** „ბებო მარიამი"; „წლის საუკეთესო პროზაული ნაწარმოები" — **ნუგზარ შატაიძე** „ნოემბრის წვიმა"; „წლის საუკეთესო ლიტერატურული კრიტიკოსი" — **ზაზა შათირიშვილი** „გალაკტიონის პოეტიკა და რიტორიკა"; „წლის საუკეთესო თარგმანი" — **ჯემალ აჯიაშვილი,** რჩეული თარგმანები — „ვარსკვლავთა ჩრდილში მაღალთა თანა"; „წლის საუკეთესო დებიუტი" — **გელა ჩქვანავას** მოთხრობათა კრებული „კოლორიტები".

პრემია „ქართული ლიტერატურის განვითარებაში შეტანილი განსაკუთრებული წვლილისათვის" **ოთარ ჩხეიძეს** გადაეცა.

◎ რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

სკანდალური ექსკურსია

ოფიციალურ მინსკს არ მიაჩნია, რომ ბელორუსი დეპუტატების ვიზიტი აფხაზეთში შეიძლება გახდეს თბილისთან კონფლიქტის საბაბი. როგორც წარმომადგენელთა პალატის სპიკერმა ვლადიმერ კონოპლიოვმა თქვა, ეს იყო „საექსკურსიო ხასიათის მოგზაურობა".

გასულ კვირას ბელორუსი დეპუტატები ჩავიდნენ სოჭში ტრადიციულ საფეხბურთო ტურნირზე, რომელშიც მონაწილეობენ დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის წევრი ქვეყნების აღმასრულებელი და საკანონმდებლო ხელისუფლების წარმომადგენელთაგან ჩამოყალიბებული გუნდები. ამ ტურნირში გამარჯვების შემდეგ, პარლამენტის ქვედა პალატის წევრებმა ვლადიმერ კონოპლიოვის მეთაურობით გადაწყვიტეს ჩასულიყვნენ აფხაზეთში, რათა დაეთვალიერებინათ სახელგანთქმული კლდეები და ტბა. ამ მოგზაურობის დროს, როგორც სპიკერმა თქვა, ისინი შეხვდნენ აფხაზ კოლეგებს, რომლებთანაც ილაპარაკეს კავკასიაში მშვიდობის დამყარებასთან დაკავშირებულ პრობლემებზე.

საქართველო არ ცნობს აფხაზეთის ავტონომიას, და ოფიციალური თბილისის წარმომადგენლებმა როცა გაზეთებიდან შეიტყვეს ამ ვიზიტის შესახებ, გამოთქვეს აღშფოთება. საქართველოს ხელმძღვანელობის განსაკუთრებული უკმაყოფილება გამოიწვია იმ ფაქტმა, რომ მისთვის არ უცნობებიათ ვიზიტის შესახებ.

საქართველოს პარლამენტის სპიკერმა ნინო ბურჯანაძემ განაცხადა: **„ცუდი მაგალითი, როგორც ჩანს, გადამდები აღმოჩნდა და ზოგიერთი ჩვენი მეზობლისთვის. სულაც არ გამიკვირდება, თუ გავიგებთ, რომ ბელორუსიის ხელისუფლებამ გადაწყვიტა გაილაშქროს მთელი მსოფლიოს წინააღმდეგ და დაარღვიოს ქვეყნის სუვერენიტეტისა და ტერიტორიული მთლიანობის საკითხებთან დაკავშირებული ელემენტარული ცივილიზებული ნორმები"**. მან აფხაზეთში ბელორუს პარლამენტართა ჩასვლას უწოდა **„გამოსვლა ცივილიზაციის, დემოკრატიისა და ელემენტარული ღირებულებების წინააღმდეგ"**. საქართველოს პარლამენტის სპიკერის თქმით, **„ამას არ მოუტანია სიკეთე არც ერთი ქვეყნის მთავრობისთვის, და არც ბელორუსიის ხელმძღვანელობას მოუტანს სარგებელს".**

ვლადიმერ კონოპლიოვმა, გაუსვა რა ხაზი ამ მოგზაურობის წმინდა საექსკურსიო ხასიათს, თქვა, რომ **„ბურჯანაძეს შეუძლია, მშვიდად იყოს"**, რადგან აფხაზ პარლამენტარებთან ერთად ბელორუს დეპუტატებს არანაირი საკითხები არ გადაუწყვეტიათ.

„ბელორუსკიე ნოვოსტისთვის" მიცემულ ინტერვიუში ცნობილმა სოციოლოგმა ოლეგ მანაევმა გამოთქვა მოსაზრება, რომ მოგზაურობას მაინც ჰქონდა პოლიტიკური სარჩული: „ჩემი აზრით, უფრო მნიშვნელოვანია ყურადღება გავამახვილოთ იმაზე, თუ ეს ინციდენტი რა გავლენას მოახდენს არა ბელორუსია-საქართველოს, არამედ ბელორუსია-რუსეთის ურთიერთობაზე". მანაევმა გაიხსენა, რომ ამ ბოლო ხანებში მოსკოვისა და თბილისის ურთიერთობაში შეიმჩნევა გარკვეული დაძაბულობა.

აფხაზეთში დეპუტატების მოგზაურობის ფაქტის განმარტებისას, „ბელორუსკიე ნოვოსტის" ექსპერტმა აღნიშნა: **„მიმაჩნია, რომ ეს გაკეთდა შეგნებულად, იმ ტაქტიკის ფარგლებში, რომელსაც ჩვენ თვალყურს ვადევნებთ ამ ბოლო ხანებში. როცა ბელორუსიის ხელისუფლება ხედავს, რომ დაძაბულობა წარმოიქმნება კრემლსა და თანამეგობრობის წევრ სხვა ქვეყნების, ასევე, ბალტიისპირეთისა და აღმოსავლეთი ევროპის სახელმწიფოების ხელმძღვანელებს შორის, იგი ცდილობს, მოსკოვს უჩვენოს, რომ მინსკი მისი საიმედო მოკავშირეა. ამის გაკეთება შეიძლება სხვადასხვაგვარად, მათ შორის, იმ ქვეყნებთან ურთიერთობის გამწვავების გზითაც, რომლებსაც მოცემული მომენტისთვის, არ ექნებათ კარგი ურთიერთობა რუსეთთან".**

მარია ფიოდოროვა,
21 მაისი.

БЕЛОРУССКИЕ НОВОСТИ

◎ კვირის თვალსაწიერი

რა არ აფეთქდა თბილისში და რა აფეთქდა მოსკოვში

რა ნერვებიც (თანხებზე არაფერს ვამბობ) შეიწირა პრეზიდენტ ბუშის საქართველოში ვიზიტმა, ყველამ ვიცით. მაგრამ მთავარი თურმე ვიზიტის შემდეგ გველოდა.

პრეზიდენტების გამოსვლის დროს თავისუფლების მოედანზე ჩვენი ფხიზელი სამართალდამცველების მიერ ნაპოვნ იმ ლეგენდარულ ხელყუმბარასთან დაკავშირებულ ხმაურზე მოგახსენებთ, რომელიც თბილისიდან ვაშინგტონამდე საყოველთაოდ სალაპარაკო და გამოსაძიებელი გახდა, და რომელიც, ერთი ვერსიით საბრძოლო იყო, მეორე ვერსიით — აფეთქებისთვის გამოუსადეგარი, ერთი ვერსიით შავ ცელოფანის პარკში იდო, მეორე ვერსიით კი წითელ ცხვირსახოცში გახლდათ გახვეული.

ამას 10 მაისს სისხამ დილით კოლმეურნეობის მოედანზე თითქოსდა ნანახი (კონკრეტული მნახველი კაცს არ უნახავს) ტროტილით სავსე (რაოდენობა უცნობია) მსუბუქი ავტომანქანა (მარკა არავინ იცის) ემატება, რის გამოც (ვაითუ, ასეთივე ეშმაკეული რამ სხვაგანაც იყოს სადმეო) დიდი სტუმარი თურმე 2 საათით ადრე, ჰაიჰარად გაგვისტუმრებია (თუმცა, როგორც კარგად ინფორმირებული წყაროები ამბობენ, ვიზიტი მკაცრად პროტოკოლის შესაბამისად დასრულდა).

მადლობა ღმერთს, არც ხელყუმბარა აგრიალებულა, არც მომღერალ-მოცეკვავეებში ჰქონია ვინმეს შემოკრული შაჰიდის ქამარი და არც „ალკაიდას" შემოპარებულ დენთით დაჩურთულ მანქანას დაუნგრევია რის ვაივაგლახით გაფერადებული თბილისი.

ამ ვიზიტის შემდეგ თუ რამე აფეთქდა, ისევ საქართველო-რუსეთის ისედაც წკიპზე შემდგარი ურთიერთობა იყო.

რუსი პოლიტიკოსების უმრავლესობა გამწარებულია და თავის ბოლმას ვერ მალავს ბუშის საქართველოში ვიზიტის და რუსეთის ბაზებთან დაკავშირებით გაკეთებული განცხადების გამო, რუსეთის პრეზიდენტ პუტინთან შეხვედრისას ამ ბაზებზე მქონდა საუბარიო, იმის გამოც, მან ერთხელ კიდევ რომ გაიხსენა 1999 წლის სტამბოლის სამიტის გადაწყვეტილება და რუსეთის ნაკისრი ვალდებულებები.

ჩვენც გავიხსენოთ. სტამბოლის შეთანხმებით, რუსეთს 2001 წლის ივლისამდე უნდა გაეუქმებინა ვაზიანისა და გუდაუთის სამხედრო ბაზები, 2000 წლის განმავლობაში კი მოელაპარაკა ახალქალაქისა და ბათუმის სამხედრო ბაზების ლიკვიდაციის ვადებზე.

ვაზიანის სამხედრო ბაზა მართლაც მთლიანად გაუქმდა, გუდაუთის ბაზიდან კი მხოლოდ ხელშეკრულებით შეზღუდული შეიარაღება და ტექნიკა გაიტანეს. მოსკოვი გუდაუთის ბაზას დახურულად აცხადებს, თუმცა არის ინფორმაცია, რომ იქ 300 სამხედრო მოსამსახურე კვლავ რჩება (რაკიღა ინსპექტირებას ვერ ვახერხებთ, ზუსტად არც ვიცით, რა მდგომარეობაა იქ).

იხ. მე-2 გვ.

ინტერპანორამა

არიელ შარონის და მაჰმუდ აბასის შეხვედრა გაიმართება 7 ივნისს. შეხვედრაზე მხარეები აპირებენ, განიხილონ პალესტინელი პატიმრების თემა, ისრაელის მიერ შარ-აშ-შეიჰის სამიტზე ნაკისრ ვალდებულებათა შესრულება, აგრეთვე, პალესტინის საკანონმდებლო საბჭოს მომავალ არჩევნებში „ჰამასის" მონაწილეობის საკითხი.

უკრაინის პრეზიდენტმა ვიქტორ იუშჩენკომ ქვეყნის პრემიერ-მინისტრს იულია ტიმოშენკოს შესთავაზა, დაწეროს განცხადება თანამდებობიდან გადადგომის შესახებ, წერდა უკრაინული ყოველკვირეული „ზერკალო ნედელი". როგორც გაზეთი იტყობინებოდა, ეს ინფორმაცია მას „დაუდასტურა თათბირის ოთხმა მონაწილემ, თუმცა, ამ ადამიანთაგან ოფიციალური კომენტარის გაკეთება არც ერთმა არ მოისურვა".

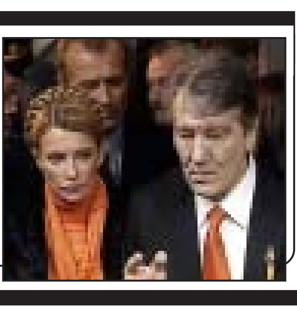

კვირის თვალსაწიერი

რა არ აფეთქდა თბილისში და რა აფეთქდა მოსკოვში

(პირველი გვერდიდან)

რაც შეეხება ბათუმისა და ახალქალაქის ბაზებს, ამ საკითხზე დღემდე დაუსრულებელი მოლაპარაკება (6 წელი?!) მიმდინარეობს. თბილისი ყოველთვის აცხადებდა, ამ ბაზების გატანისთვის სამი წელი საკმარისიაო. რუსეთი კი თავიდან 14 წელს ასახელებდა, შემდეგ – 11-ს, შარშან 7-წლიან ვადაზეც დათანხმდა. იმიზეზებდა, ბაზების უფრო სწრაფად გატანა შეუძლებელია ფინანსური მიზეზების გამოო. კონკრეტული თანხაც კი დაასახელეს – 300 მილიონი დოლარი. არადა, ახლა არის ინფორმაცია, რომ საქართველოდან ბაზების გასატანად რუსეთს 4 წელიც ეყოფა! უფრო მეტიც, რუსეთის გენშტაბმა დაამტკიცა გეგმა, რომლის თანახმადაც ბათუმისა და ახალქალაქის ბაზებს გადაიტანენ დაღესტანსა და ყარაჩაი-ჩერქეზეთში, სადაც ისინი სამთომსროლელთა ბრიგადებად გარდაიქმნება.

რუსეთს დრო გაჰყავს, რათა თავისი ბაზები ზეწოლისთვის გამოიყენოს, ბაზების გატანის ვადა და თვით ბაზებიც მხოლოდ საბაბია კულისებს მიღმა მიმდინარე თამაშში, რომელშიც რუსეთისთვის მთავარი პრიზია გავლენა საქართველოზე. კრემლში დარწმუნებული არიან, რომ გაჭიანურებულ მოლაპარაკებათა სწორი ტაქტიკა აირჩიეს! ფიქრობენ, მიხეილ სააკაშვილი ერთ-ორ წელიწადში აუცილებლად დაუშვებს რაიმე საბედისწერო შეცდომას თავის პროამერიკულ პოლიტიკაში და მაშინ რუსეთის დრო დადგება, თავის სასარგებლოდ შეცვლის საქართველოსთან ურთიერთობასო.

ამ მიზნით გადმოგვიგდო „ხელთათმანი“ მოსკოვმა: საქართველომ სახელმწიფოთაშორის ხელშეკრულებაში დააფიქსიროს ვალდებულება, რომ რუსეთის ბაზების გასვლის შემდეგ თავის ტერიტორიაზე მესამე ქვეყნის ჯარებს არ განალაგებსო. მაგრამ მიხეილ სააკაშვილი, რომელიც სულაც არ მალავს ნატოსკენ აღებულ კურსს, უარს ამბობს რაიმე გარანტიების ქაღალდზე დაფიქსირებაზე.

გამორიცხული არ არის, რომ კომპრომისის მიღწევისთვის მოლაპარაკებათა რამდენიმე რაუნდის შემდეგ, კრემლმა მოხსნას ეს პირობა და, სანაცვლოდ, მაგალითად, საქართველოს ტერიტორიის გავლით სომხეთში სამხედრო ტრანზიტის შესახებ შეთანხმება მოითხოვოს...

ერთი სიტყვით, რუსეთი აშკარად აჭიანურებს ბაზების შესახებ საბოლოო შეთანხმებას. ეს იმდენად თვალში საცემია, რომ საქართველოს პარლამენტმა წლეულს 10 მარტს მიიღო დადგენილება, რომელშიც დაასახელა ვადა – თუ 15 მაისამდე ვერ მოხერხდებოდა რუსეთთან შეთანხმება ბაზების გაყვანის კონკრეტულ, საქართველოსთვის მისაღებ გონივრულ ვადებზე, ამოქმედდებოდა შესაბამისი სანქციები.

ეს ვადა ისე ამოიწურა, რუსეთის მხრიდან ნაბიჯი არ გადმოდგმულა და საქართველოს პარლამენტის დადგენილება ძალაში შევიდა. იგი ითვალისწინებს: საქართველოში შემოსასვლელი ვიზების გაცემის შეჩერებას რუსეთის სამხედრო მოსამსახურეებზე, რუსეთის შეიარაღებული ძალების პირადი შემადგენლობის, ტექნიკის, კუთვნილი ტვირთების საქართველოს ტერიტორიაზე გადაადგილების სპეციალური რეჟიმის შემუშავებას და ა.შ.

პარლამენტის დადგენილებაში ხაზგასმულია, რომ 2006 წლის 1 იანვრამდე რუსეთის სამხედრო ბაზები საქართველოს ტერიტორიაზე უნდა არსებობდნენ მხოლოდ იმ რეჟიმში, რომელიც ემსახურება საქართველოდან მათ გაყვანას.

შევაჯამოთ: უკვე ორი თვეა პარლამენტმა დადგენილება მიიღო, უკვე ორი თვეა, ის იცის რუსეთმა, მისმა სახელმწიფო სათათბირომ, მაგრამ, როგორც კი დათქმული ვადა გავიდა, მაშინ ატეხეს ისტერია. მოსკოვისთვის, უბრალოდ, წარმოუდგენელია, რომ პატივი უნდა სცეს საქართველოს, როგორც დამოუკიდებელი, სუვერენული სახელმწიფოს ინტერესებს.

ამაზე მეტყველებს სახელმწიფო სათათბიროს დოკუმენტურად გაფორმებული მუქარა ეკონომიკური სანქციების შესახებ.

უნდა ვივარაუდოთ, რომ დამსჯელ ღონისძიებებში შედის ახალქალაქის მოსახლეობის საპროტესტო აქციებიც „საქართველოს ხელისუფლების მოქმედების წინააღმდეგ“.

ახალქალაქის რაიონში, რომლის მოსახლეობის ნაწილიც საკონტრაქტო საფუძველზე მუშაობს 62-ე რუსულ ბაზაში, უბრალოდ სხვა სამუშაო არ არსებობს. ამიტომ ადგილობრივი სომხობა ბაზის ლიკვიდაციის წინააღმდეგია. ეს, ასე თუ ისე, შეიძლება კაცმა გაიგოს, მაგრამ აი, ბოლო ხანს მოძალებული პოლიტიკური და ისტორიული „წიაღსვლები“, აშკარად მიგვანიშნებს, რომ მათ ერთი დიდი დამკვეთი ჰყავთ.

თუნდაც „ჯავახკის“ „ისტორიული კუთვნილება“ ავიღოთ. „ჯავახკი“ სომხეთის ისტორიული ნაწილია, რომელიც თურქებმა ჩვენ წაგვართვეს და ქართველებს მისცესო“, – მოუხშირა წერას ერევანში გამომავალმა ზოგიერთმა გაზეთმა...

ისიც მრავლისმეტყველია, აფხაზეთმა და „სამხრეთ ოსეთმა“ რომ მზადყოფნა გამოხატეს, „თავიანთი ტერიტორიები“ დაუთმონ ბათუმის და ახალქალაქის ბაზებს, თუმცა ბაღაფშმა და კოკოითმაც მშვენივრად იციან, რომ ეს ქვეყნიდან ბაზების გაყვანა კი არა, უბრალოდ, დისლოკაციის შეცვლა იქნება და არამც და არამც არ შეიძლება აღსრულდეს. ამაზე ვერც თვით რუსეთი წავა და არც ეუთო, საერთაშორისო საზოგადოება დათანხმდება. მაგრამ ეს კარტი, ჩვენს შესაშინებლად, მაინც თამაშდება.

მაგალითად, ამ ვარიანტს ძალიან აწყობს რუსეთის გეოპოლიტიკური პრობლემების აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტი გენერალი ლეონიდ ივაშოვი, თუ ქართული მხარე გააგრძელებს 1999 წლის სტამბოლის სამიტის შეთანხმების დარღვევას (? – ა.ა.), მაშინ რუსეთი თავისი ბაზების დისლოკაციის ადგილად ან სომხეთს აირჩევს, ან საკუთარი მოქალაქეების დაცვის მიზნით (? – **ა.ა.**) ბაზებს გუდაუთაში განალაგებსო. რაც მთავარია, „რუსეთი კავკასიიდან არ უნდა წავიდესო“.

მაგრამ, როგორც არ უნდა ესიკვდილებოდეს, მარტო ჩვენგან კი არა, მთელი კავკასიიდან რუსეთის წასვლა ალბათ დროის საკითხია, მაგრამ ის კი ნაღდია, რომ საქართველოდან ჩქარა აიკრავს გუდა-ნაბადს.

აი ასე, „ბაზებით“ იყო გაჯერებული ეს ჩავლილი კვირა.

ალბათ ასევე ბაზებით იქნება დამუხტული მომავალი და კიდევ მრავალი მომავალი კვირაც, მანამდე, სანამ უკანასკნელი რუსი ჯარისკაცი არ დატოვებს საქართველოს...

ალეკო ასლანიშვილი.

რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

საქართველო: მძიმე არჩევანი

ბებერმა ევროპამ უკვე კარგა ხანია დაკარგა შობადობის უნარი – როგორც პირდაპირი, ისე გადატანითი მნიშვნელობით – და გამოიტანა ჭეშმარიტად ბრძნული გადაწყვეტილება, რაც, ნამდვილად, კეთილი ზრახვებით იყო განპირობებული: 1944 წელს ჯავახეთიდან შუა აზიაში გადასახლებული მესხეთელი თურქები უნდა დაბრუნდნენ თავიანთ „ისტორიულ სამშობლოში“. საქართველომაც იკისრა ვალდებულება, რომ 10-15 წლის განმავლობაში მიიღებდა ამ ადამიანებს. სწორედ აქ იწყება ყველაზე საინტერესო.

1944 წელს გადასახლებული თურქების რიცხვი სულ 10 ათას კაცს შეადგენდა, „სამშობლოში“ დაბრუნებას კი, ახლა არც მეტი, არც ნაკლები – 300 ათასი კაცი აპირებს. 60 წლის განმავლობაში უცხო მხარეში ამ ხალხის რიცხვი არნახულად გაიზარდა – 30-ჯერ. ამავე პერიოდში კი, მათ სოფლებში ჩაასახლეს ქართველები, რომლებიც თურქებისგან განსხვავებით, ასეთი მაღალი შობადობით არ გამოირჩევიან, და მათი რიცხვიც თითქმის არ გაზრდილა.

ბუნებრივია, რომ საქართველოს მთავრობა არ გამოასახლებს ქართველებს ყოფილი თურქული სოფლებიდან, არც თურქებს გამოუყოფს თავის მიწებს ქართლში, კახეთში ან იმერეთში. მაშ, სად უნდა დაასახლონ ეს ხალხი? თუ ქართული ტომების დასახლების არეალი უცვლელი დარჩება, მაშინ, ეს ადამიანები უნდა ჩაასახლონ ან აზერბაიჯანელებით, ან სომხებით დასახლებულ მიწებზე. თუ გავითვალისწინებთ იმას, რომ ჯავახეთში აზერბაიჯანელები არ ცხოვრობენ, მესხეთელ-თურქებს კი სურთ არა უბრალოდ საქართველოში, არამედ მხოლოდ ჯავახეთში დაბრუნება, მაშასადამე, მათი ჩასახლება მოუწევთ იმ მიწებზე, რომლებზეც ამჟამად სომხები ცხოვრობენ.

ჯავახეთის მთებში მოსახლეობის სიმჭიდროვე მაქსიმუმს უახლოვდება: 200-250 ათასზე მეტ კაცს ეს მხარე, უბრალოდ, ვერ გამოკვებავს. საბჭოურ პერიოდში ჯავახეთის მოსახლეობაც სწორედ ამდენი იყო. 500-ათასიანი მოსახლეობა (200 ათასი ადგილობრივი და 300 ათასი ჩამოსახლებული) უკვე შეადგენს იმ კრიტიკულ მასას, რომელიც შეიძლება აფეთქდეს ნებისმიერ სიტუაციაში. არ არის საჭირო იყო გეოპოლიტიკოსი, ასეთ დასკვნამდე რომ მიხვიდე კაცი: თურქების მასობრივი „რეპატრიაცია“ სომხებით დასახლებულ კუთხეში, აუცილებლად გამოიწვევს ეროვნებათაშორის შეტაკებებს, რომლებიც ძალზე მალე გადაიზრდება ლოკალურ ომში, რის შედეგადაც, ერთ-ერთი თემი ან საბოლოოდ განადგურდება, ან, უკეთეს შემთხვევაში, იძულებული გახდება აიყაროს ამ ადგილებიდან.

მთელმა მსოფლიომ კარგად იცის, თუ როგორი „ძმური“ ურთიერთობა აკავშირებთ თურქებს და სომხებს. ადგილობრივ სომხებს არ დავიწყებიათ და არც არასდროს დაავიწყდებათ 1918 წელი, როცა მარტო ჯავახეთში დახოცეს 40 ათასი სომეხი. მაგრამ, ყოველივე ამის მიუხედავად, ან იქნებ, სწორედ ამიტომაც, ევროპა დაჟინებით მოითხოვს, რომ თურქები დაბრუნდნენ თავიანთ „ისტორიულ სამშობლოში“, თუმცა, თუ აქამდე მივიდა საქმე, ეს ხალხი, თავის დროზე, სწორედ ისტორიულ სამშობლოში – შუა აზიაში გაასახლეს, სადაც მათი რაოდენობა 30-ჯერ გაიზარდა.

შეგნებული აქვს ყოველივე ეს ევროპის საბჭოს? რა თქმა უნდა. თუ ასეა, რატომ მოითხოვს იგი დაჟინებით ამის გაკეთებას? მხოლოდ და მხოლოდ იმიტომ, რომ ევროპამ უნდა აღადგინოს „სამართლიანობა“, შემდეგ კი, თურქებს და სომხებს ერთმანეთიც დაუხოციათ. მაგრამ, თუ რა მოჰყვება ასეთ „სამართლიანობის აღდგენას“, ეს მათ უკვე აღარ ადარდებთ. ეს უკვე საქართველოს და სომხეთის პრობლემა იქნება.

საქართველოს პოზიცია გასაგებია: იგი ესწრაფვის ევროპაში და ნატოში გაერთიანებას ნებისმიერ ფასად, თვით იმ შემთხვევაშიც კი, თუ მოუწევს, ამისთვის მსხვერპლად გაიღოს თავისი დამოუკიდებლობა და ფიზიკური არსებობაც კი. არანაკლებ მკაფიოა თურქეთის პოზიციაც: დაასახლოს ჯავახეთი თურქებით, ამოხოცოს ან განდევნოს იქედან სომეხი მოსახლეობა, რითაც შეკრავს ბლოკადის რკალს სომხეთის ირგვლივ. თურქების პოზიცია წაუგებელია: იგი ეფუძნება დემოგრაფიასა და შობადობას – საქართველოში ამჟამად მცხოვრებ 200-250 ათასთან ერთად ისინი 15 წელიწადში სულ ცოტა მილიონ, მილიონნახევარს მიაღწევენ, ანუ თითქმის იმდენივეს, რამდენიც ქართველები არიან. ეს კი იქნება უკვე არა მეხუთე კოლონა, არამედ მოზრდილი სახელმწიფო შეიარაღებული ძალებით. კიდევ 15-20 წლის შემდეგ, ქართველები თავიანთ სამშობლოში ეროვნულ უმცირესობად გადაიქცევიან. შემდეგ კი, როგორც იტყვიან, ყველაფერი ტექნიკის საქმეა. ეს თურქებმა მრავალი საუკუნის განმავლობაში არაერთხელ წარმატებით განახორციელეს სხვადასხვა ხალხების მიმართ. თუმცა, იმ დროისთვის, არც სააკაშვილი და არც ისინი, ვინც ახლა ცდილობს საქართველო თურქეთის უღელქვეშ მოაქციოს, აღარ იქნებიან. როგორც იტყვიან, მავრმა თავისი საქმე გააკეთა...

ყოველივე ზემოაღნიშნულის ფონზე, გაოცებას იწვევს სომხეთის პოზიცია, რომელიც ყოველთვის აცხადებს, რომ ჯავახეთი საქართველოს საშინაო საქმეა და ეს ჩვენ არ გვეხებაო. არადა, გვეხება, და თანაც როგორ. და არა მარტო იმიტომ, რომ იქ ცხოვრობენ ჩვენი თანამემამულეები... ჯავახეთი განსაზღვრავს ჩვენს არსებობას. ყარაბაღის ომი ვერ მივიყვანეთ ლოგიკურ დასასრულამდე: ვერ შევძელით გავსულიყავით ბუნებრივ საზღვარზე, რომელიც მდინარე მტკვარზე გადის, ვერც სახმელეთო საზღვარი მოვიპოვეთ რუსეთთან. ჯავახეთი დღეს ის ერთადერთი გზაა, რომელიც მსოფლიოსთან გვაკავშირებს, მაგრამ მას აკონტროლებენ თურქები და იგი ახლა კავკასიაში თურქების შემოსასვლელ ერთადერთ გზად იქცა. ეს კარგად ჰქონდა შეგნებული რუსეთის იმპერიას. შეგნებული ჰქონდა სსრ კავშირს, არ ვიცით, შეგნებული აქვს თუ არა რუსეთს, მაგრამ თურქეთმა ყველაფერი ჩინებულად გაიაზრა. და ამიტომაც, ბუნებრივია, რომ თურქეთი ყველაფერს აკეთებს იმისთვის, რომ კონტროლი დაუწესოს ამ გზას.

ჯავახეთი საქართველოსთვის ნებისმიერ შემთხვევაში დაკარგულია, თუნდაც იგი ნომინალურად დარჩეს მის ადმინისტრაციულ საზღვრებში. საქართველოს ხელისუფლება, რომელიც ცდილობს ამ კუთხიდან ჩვენს გამოდევნას და იქ ქართველების, ან ისეთი ტომების დასახლებას, რომლებიც ქართველებად მიიჩნევენ თავს (სვანები, აჭარლები), ახალს არაფერს აკეთებს, მაგრამ ხალხების ერთმანეთზე წაკიდების, მშობლიური მიწებიდან მათი მოწყვეტის მიზნით გადასახლების იმპერიული პოლიტიკა, ალბათ, ვერ გაამართლებს დღევანდელ მსოფლიოში, რომელშიც მიმდინარეობს ეროვნული თვითშეგნების აღზევება, ჭეშმარიტი ფესვების ძებნა. ჯავახეთიდან სომხების გასახლებით, საქართველოს მთავრობა ანკარის წისქვილზე ასხამს წყალს, არსებითად უმსუბუქებს მას მთელი ამ მხარის გათურქების ამოცანას. თუ ჯავახეთში იცხოვრებენ სომხები, საქართველოს შეუძლია იყოს მშვიდად თავისი სამხრეთი საზღვრების გამო, და მას შეიძლება ჰქონდეს მომავალი. მაგრამ თუ იქ იცხოვრებენ თურქები, საქართველო, როგორც ქართული სახელმწიფო, და არა თურქეთის გიურჯისტანის პროვინცია, სწრაფი ასიმილაციის პერსპექტივით, უკეთეს შემთხვევაში, მხოლოდ 3-4 თაობის მანძილზეღა იარსებებს.

ასეთ ვითარებაში არჩევანის გაკეთება, მართალია, საქართველოს და ქართველების საქმეა, მაგრამ ჩვენთვის, სომხებისთვის საქართველოს გაქრობა პოლიტიკური და ეთნოგრაფიული რუკიდან მაინც არ არის ხელსაყრელი.

შეიგნებენ კი ქართველები, თუ რა მოუტანა მათ „ვარდების რევოლუციამ“ და რა საფრთხეს შეიცავს იგი? შეიგნებენ ისინი, თუ ვინ არის სინამდვილეში მათი მეგობარი და ვინ – მტერი? ალტრუიზმი პოლიტიკაში არ არსებობს, უფასო ყველი კი მხოლოდ სათაგურშია. სამწუხაროდ, დღევანდელ საქართველოში მიმდინარე პროცესები უფრო პესიმიზმს გვინერგავს, ვიდრე ოპტიმიზმს.

რაზდან მადოიანი,
„ანანია შირაკაცის“ უნივერსიტეტი.
„გოლოს არმენიი“ (ერევანი).
(იბეჭდება შემოკლებით).

აკრძალული ზონა

ამ პატიმრებს საშველი აღარ დაადგათ

პენიტენციურ სისტემაში მუშაობის დაწყება თუ გადაწყვიტეთ, ამისათვის უმაღლესი იურიდიული განათლებაც საკმარისია, საბადრაგო სამსახურში კი უდიპლომოდაც მიგიღებენ, ყველაფერს პრაქტიკის შედეგად ისწავლით. ასე ხდება საბჭოთა პერიოდიდან მოყოლებული. თუმცა დღეს, კვალიფიციური კადრების საჭიროება ამ სისტემაშიც დაინახეს. იდეის განსახორციელებლად სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის თანამშრომლები, უცხოელ ექსპერტებთან ერთად, აქტიურად ამუშავდნენ.

[illegible] 2006 წლიდან ამოქმედდება.

ცენტრისთვის პროგრამების შემუშავება უკვე მიმდინარეობს. ძირითადი საბაზისო პროგრამა ყველა თანამშრომელმა უნდა გაიაროს. გარდა ამისა იქნება სპეციფიკური პროგრამები: მენეჯმენტის ხაზით, სოციალური მუშაკებისთვის, უსაფრთხოების და რეჟიმის თანამშრომლებისთვის, კომპიუტერთან მომუშავეთათვის და ცალკე პროგრამა სასჯელაღსრულების დაწესებულების სამედიცინო პერსონალისთვის. პროგრამების ხანგრძლივობა სხვადასხვა იქნება. ესტონეთში, შვედების დახმარებით, ანალოგიური სასწავლო ცენტრი 13 წლის წინათ შეიქმნა. მსგავსი ცენტრები ევროპის მრავალ ქვეყანაში მოქმედებს.

გუშინ უცხოელმა ექსპერტებმა № 1 საპყრობილესთან მდებარე შენობა მოინახულეს, რომელიც სახელმწიფომ სასწავლო ცენტრისთვის გამოყო. 2002-2004 წლებში ამ შენობაში იუსტიციის სამინისტროს ექსპერტიზის ცენტრი იყო განთავსებული, სადღეისოდ შენობის ერთ ნაწილში სამინისტროს სპეცდანიშნულების რაზმია დაბანაკებული, შენობა გასარემონტებელია, რაშიც, შესაძლოა, უცხოელი დონორი ორგანიზაციები დაგვეხმარონ. ესტონელები და შვედები კი ცენტრის აღჭურვაში, სხვადასხვა სასწავლო-მეთოდური სახელმძღვანელოების შემუშავებაში და ქართველი ტრეინერების საზღვარგარეთ სტაჟირებაში შეგვეშველებიან. შვედეთის სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის თავმჯდომარე ვო იოჰანსონი მიიჩნევს, რომ ციხის თანამშრომლებს შესაბამისი მომზადება და სპეციალური კურსის გავლა სჭირდებათ, ყველგან, მათ შორის [illegible] რასაც დადებითი შეფასება მისცეს, შემდეგ კი № 1 საპყრობილის საპატიმრო განყოფილება (ე. წ. „კრიტი“) დაათვალიერეს, სადაც ამჟამად სასჯელს 760 პატიმარი იხდის. საკნებში პატიმრებსაც გაესაუბრნენ. შემდეგ კი ჟურნალისტებს შთაბეჭდილებები გაგვიზიარეს.

პიტერ ნაქსი, ესტონეთის პენიტენციური სისტემის ხელმძღვანელი: – მისასალმებელია, რომ ჩვენთან საუბრისას, როგორც სასჯელაღსრულების თანამშრომლები, ასევე პატიმრები, გახსნილნი არიან. რაც შეეხება ციხეს, შენობა საკმაოდ მოძველებულია, მის გარემონტებას აზრი აღარ აქვს, უმჯობესია ახალი ააშენოთ, – განაცხადა ნაქსმა.

ახალი ციხეები კი საქართველოში კარგა ხანია შენდება, პრობლემა მათი დასრულებაა. პენიტენციური სისტემის წარმომადგენლები ქუთაისის 1800-კაციანი საპყრობილის გახსნას მაისში, რუსთავის 800-ადგილიანი ციხისას კი აგვისტოში გვპირდებოდნენ. თუმცა ეს ვადები სავარაუდოა.

მაშ, როდისღა ამოისუნთქავენ ჩვენი პატიმრები?

ლელა ხვადაგიანი.

პოზიცია

ქვათა ღაღადი თავისით არ შეწყდება!

კალმით დაწერილს მართლაც ნაჯახით რომ ვერ ამოშლი, ყველას კარგად მოგვეხსენება. ისიც საყოველთაოდ ცნობილია, რაოდენ დიდია მასმედიის როლი საზოგადოებრივი აზრის შექმნაში. ცალკეულ პუბლიკაციებსა თუ ტელე-რადიო გადაცემებს ხშირად კატალიზატორისა და დეტონატორის როლიც რომ შეუსრულებიათ ფეთქებადსაშიშ სიტუაციებში, ამის მრავალი მაგალითიც გვახსოვს თუნდაც ახლო წარსულიდან.

თუმცა რაღა შორს მივდივართ, საილუსტრაციოდ ამერიკული ყოველკვირეულის „ნიუსუიკის“ ბოლოდროინდელი მაგალითიც კმარა, რომლის ერთ სტატიაში აღნიშნული იყო, გუანტანამოს ბაზაში პატიმართა დაკითხვისას თუ როგორ შეაგდეს ტუალეტში მუსლიმანთათვის წმინდა წიგნი – ყურანი.

მუსლიმანურ სამყაროში ამ ფაქტმა საოცარი მღელვარება, საპროტესტო გამოსვლები და არეულობა გამოიწვია, რომელიც გუშინაც გრძელდებოდა იმის მიუხედავად, რომ გამოცემამ აღიარა, ეს სტატია სიმართლეს არ ასახავდაო.

კიდევ ერთხელ დასჯაბნა კალამმა ნაჯახი!

მსგავსი ფაქტები ჟურნალისტებისთვისაც სამაგალითო უნდა იყოს. არ უნდა ვწეროთ ყველაფერი და ყველაფერზე, რაც ენაზე მოგვადგება ან ზოგიერთის უმჭკუა თუ მოსყიდულ თავში გაიფუთფუთებს.

ეს შეფასება ამ შემთხვევაში ჩვენს ასაკოვან, სამოცდაათს მიღწეულ თუ გადაცილებულ ერევნელ „კოლეგას“ ეხება, მის მიერვე ერევანში დაარსებულ „გაზეთში“, რომელსაც საქართველოში მცხოვრებ სომხობას უფასოდ ურიგებდა, ამტკიცებდა, სიტყვა „გრუზინი“ „გრუზშჩიკობიდან“ წარმოიშვაო, ბაგრატიონებზე რომ არაფერი ვთქვათ, საქართველოში ადრე თუ ამჟამად მოღვაწე ლამის ყველა ცნობილი მწერალი, ხელოვანი თუ პოლიტიკოსი გვარგადაკეთებული სომეხიაო, ლამის ყველა ისტორიული სიწმინდე თუ ძეგლი, ქართველებს თავიანთი რომ ჰგონიათ, სომხურიაო და ა.შ.

ამის დამწერი „აკადემიკოსი“ თუ „პროფესორი“ აშკარად „შერეკილების“ პერსონაჟის დონეზე რომ იყო, ყველა მიხვდებოდა. თუმცა ქართული მედია მაინც გამოეხმაურა ამ ფაქტს.

საქართველოში მცხოვრებმა სომხებმაც და ერევნელებმაც დაგვიდასტურეს, ვერ არის მთლად დალაგებული ეს კაცი და ყურადღებას ნუ მიაქცევთ მის სისულელესო, გვთხოვეს.

კი, ბატონო, მაგრამ ამ „სულელი“ შხამიანი მარცვლებიდან რამდენიმე მაინც ხომ მოხვდება ნოყიერ ნიადაგში?

არ გასულა დიდი ხანი და, 14 აპრილს უკვე ერევანში სომეხმა სტუდენტებმა გამართეს აქცია ლოზუნგებით „საქართველოში ხორციელდება სომეხთა ასიმილაციის პოლიტიკა“, „ვგმობთ ქართულ ნაციზმს“, „სომეხთა მიმართ საქართველოში ხორციელდება თეთრი გენოციდი“ და ა.შ.

ახლა კი „გოლოს არმენიის“ ეს პუბლიკაცია, რომელსაც შემოკლებით გთავაზობთ, რადგან მასში ისეთ რაღაცეებზეც არის საუბარი, რომ...

თურმე ოღონდ ევროკავშირსა და ნატოში მოვახერხოთ გაერთიანება და, საამისოდ ქართველები საკუთარი დამოუკიდებლობისა და ფიზიკური არსებობის მსხვერპლად გაღებაზეც კი ვართ თანახმა (?!); თურმე საქართველოში მხოლოდ 1,5 მილიონი ქართველი ვცხოვრობთ (?!); თურმე ჯავახეთი ჩვენთვის ნებისმიერ შემთხვევაში დაკარგულია (?!); თურმე სვანებსა და აჭარლებს, რომლებიც სტატიის ავტორის თქმით, ქართველებად მიიჩნევენ თავს (?!), სინამდვილეში კი ტომები ყოფილან, სამცხე-ჯავახეთში ვასახლებთ, რისი უფლებაც არ გვქონია...

მოკლედ ისეთი სურათია დახატული, გული აგიტირდება, სიბრაზისგან თავში ტყვიის დახლის განწყობაზეც შეიძლება დადგე...

თუმცა გვეყო ნაბოდვარის ამდენი ციტირება, ისედაც ყველაფერი ნათელია.

უწინარესად ის, თუ საიდან „ქრის ქარი“, ვისი შეკვეთით და რატომ იწერება ამგვარი ინსინუაციები და სისულელეები.

ამიტომ უმჯობესია, ახლა ის მოვახსენოთ მკითხველებს, რამაც, აღნიშნულის გათვალისწინებით, „გოლოს არმენიის“ ამ მასალის გადმობეჭდვა და მისთვის მინაწერის დართვა გადაგვაწყვეტინა.

ჯერ ერთი, გვწამს, ასეთი მასალები ვერ გააფუჭებს ორი მოძმე ერის საუკუნოვან ურთიერთობებს, მაგრამ, თუ საქმეს დროზე არ მიეხედა, თავდაპირველად ერთგვარი ბზარების გაჩენა მაინც შეუძლია სამეგობრო დუღაბში. ამიტომ, იმედია, ამაზე ვინც ჯერ არს, იფიქრებს და სათანადოდაც უფრო აქტიურადაც იმოქმედებს.

და მეორეც: საქართველოში ბლომად არიან სომეხი პოლიტიკოსები, ლიტერატორები, ჟურნალისტები, ხელოვნების გამოჩენილი მოღვაწეები, რომლებმაც კარგად უწყიან სინამდვილე და რომელთა აზრსაც სომხეთშიც აფასებენ.

ამიტომაც, ვფიქრობთ, დადგა დრო (თუმცა ამის საჭიროება მრავალი ათეული წლის განმავლობაშიც მწვავედ იგრძნობოდა), რომ მათ ამ პროცესებისა თუ ფაქტებისადმი თავიანთი დამოკიდებულება და პოზიცია აქტიურად გამოხატონ არა მარტო აქ, საქართველოში, (თუმცა, სამწუხაროდ, არც აქ იკლავენ თავს ამაზე ფიქრით) ჩვენთან გამომავალ ქართულ თუ სომხურ გაზეთებსა და ტელევიზიაში, არამედ უშუალოდ ჩვენი მეგობარი და მეზობელი სომხეთის მასმედიაში. ამ მასალებს ჩვენი გაზეთი სიამოვნებით გადმობეჭდავს.

ყველამ ერთად უნდა ვიმოქმედოთ, თორემ ქვათა ღაღადი თავისით არ შეწყდება!

აზო შელია.

P.S. ზემოთ „ნიუსუიკის“ მაგალითი მოვიხმეთ. მადოიანთაგან განსხვავებით, ამის გამოღა ვიკავებთ თავს ჯეროვანი შეფასებისაგან.

ა. შ.

აკრძალული ზონა

წინასწარ დაგეგმილი ინციდენტი?

რუსეთის საელჩო საქართველოში, ბათუმში ქართველი სამართალდამცავების მიერ ოთხი რუსი ჯარისკაცის დაკავების ფაქტს პროვოკაციად აფასებს.

“ეს წინასწარ დაგეგმილი ინციდენტი იყო, რომელიც სიტუაციის დაძაბვას ისახავდა მიზნად, იმ მოლაპარაკებების წინ, რომელიც ახლო მომავალში მხარეებს შორის თბილისში უნდა გაიმართოს“- ნათქვამია რუსეთის საელჩოს მიერ გავრცელებულ გუშინდელ განცხადებაში. შექმნილ ვითარებაში, რუსეთის საელჩო თავის მოქალაქეებს ურჩევს, აჭარაში ვიზიტისგან თავი შეიკავონ.

რუსი ჯარისკაცები ქართველმა სამართალდამცველებმა ბათუმში გუშინწინ დააკავეს. მათ ბრალად წვრილმანი ხულიგნობა, კონკრეტულად კი ნასვამ მდგომარეობაში დებოშის ატეხვა ედებათ. ქართულმა მხარემ გუშინ, ჯარისკაცები შემდგომი მოკვლევის მიზნით ბათუმში განთავსებული 62-ე რუსული სამხედრო ბაზის ხელმძღვანელობას გადასცა.

ინტერ-პრესი .

ინფორმაცია

რა საფრთხე ემუქრება საქართველოს ხელისუფლების სახით?

საქართველოს პარლამენტის ყოფილი დეპუტატის ელიზბარ ჯაველიძის მოსაზრებით, ახალი ხელისუფლების სახით საქართველოს „მასონიზმისა და ეროვნული დეგრადაციის საფრთხე ემუქრება“.

– ხელისუფლებას, რომელიც ანგრევს ეკლესიებს, აკანონებს იეღოველობას, არანაირი საერთო არა აქვს დემოკრატიასთან. ეს ხალხი მოსულია საქართველოს დასაღუპად და დასაქცევად - განაცხადა ჯაველიძემ გუშინ მოსწავლე-ახალგაზრდობის სასახლეში გამართულ შეხვედრაზე, რომელსაც ოპოზიციის წარმომადგენლების ნაწილი ესწრებოდა.

კერძოდ, მოსწავლე-ახალგაზრდობის სასახლეში შეკრებილთა შორის იყვნენ პარტია „მამული, ენა, სარწმუნოების“ ლიდერი გურამ შარაძე, მოძრაობის – „წინ, საქართველოსათვის“ წარმომადგენელი გიორგი კობახიძე და პარტიის „21-ე საუკუნე“ ერთ-ერთი ლიდერი ანზორ აბრალავა.

სახლი – ისეთი, როგორიც უნდა იყოს

კანონისა და ნორმების დაცვით მიმდინარე მშენებლობებს ქალაქის მერი ზურაბ ჭიაბერაშვილი სრულ მხარდაჭერას უცხადებს. გუშინ თბილისის მერი კუს ტბაზე ასასვლელი გზის დასაწყისში მიმდინარე მშენებლობის დასათვალიერებლად მივიდა.

საცხოვრებელი კორპუსის მშენებლობა, რომელსაც შპს „ბაგები 2002“ ახორციელებს, შარშან დაიწყო. სამშენებლო პროექტი ქალაქის ახალი მთავრობის მმართველობის პერიოდში დამტკიცდა.

„მშენებლობის საოცრად მაღალი კულტურა და ხარისხი“, - ასე შეაფასა მშენებლობა თბილისის მერმა.

პროექტის მიხედვით, აღნიშნულ ტერიტორიაზე 6 საცხოვრებელი კორპუსი შენდება, რომელიც ერთ კომპლექსად ერთიანდება. დაბალსართულიანი კორპუსები სულ 60 ბინაზეა გათვლილი.

„ბაგები 2002“-ის ხელმძღვანელის ჯუმბერ ხატიაშვილის თქმით, პროექტი მაცხოვრებელთათვის საჭირო ყველა ობიექტს და შესაბამისი ინფრასტრუქტურის მოწყობას ითვალისწინებს. კერძოდ, აქ იქნება შიდა ეზო, სპორტული მოედანი, სპორტულ-გამაჯანსაღებელი ცენტრი, მიწისზედა და მიწისქვეშა ავტოსადგომი, სუპერმარკეტი, პრესის ჯიხური და ა. შ. მშენებლობა მომავალი წლის სექტემბერში დასრულდება.

ფრთხილად, სახელმწიფო მოხელეებო!

ორშაბათიდან ფინანსთა სამინისტროში „ცხელი ხაზი“ ამოქმედდება, რის შემდეგაც საჯარო მოხელეების მიერ კანონსაწინააღმდეგო ქმედების ჩადენის შემთხვევაში თითოეულ მოქალაქეს შესაძლებლობა ექნება, სამინისტროს შეატყობინოს. ფინანსთა სამინისტროს გენერალური ინსპექცია მოქალაქეებს ანონიმურობის გარანტიას აძლევს.

სამინისტროს გენერალურ ინსპექციაში გუშინ „ცხელი ხაზის“ სარეკლამო რგოლის პრეზენტაცია გაიმართა, რომელიც მომავალი კვირიდან სატელევიზიო ეთერით გადაიცემა.

„ცხელი ხაზის“ ამოქმედებასთან დაკავშირებით სამინისტროს გენერალურ ინსპექციას გუშინ მინისტრი ვალერი ჩეჩელაშვილი ესტუმრა. იგი მიესალმება „ცხელი ხაზის“ ამოქმედებას და აცხადებს, რომ „ნებისმიერი გადაწყვეტილების მიღებისას სახელმწიფო მოხელეებს სერიოზულად დააფიქრებს“.

რუსული მხარის მტკიცებით...

„მოსკოვი სპეციალური არხებით აფრთხილებდა თბილისს იმის შესახებ, რომ აშშ-ის პრეზიდენტის ჯორჯ ბუშის საქართველოში ვიზიტის დროს მის წინააღმდეგ შესაძლოა, ტერორისტული აქტი განხორციელებულიყო. თუმცა ქართულმა მხარემ ამის თაობაზე ვაშინგტონს არ შეატყობინა. მაშინ ეს რუსულმა მხარემ გააკეთა“. ამ ინფორმაციას „იტარ-ტასი“ „ინფორმირებულ წყაროზე“ დაყრდნობით ავრცელებს.

აბა, მიდით, ბუღალტრებო!

სოციალური დაზღვევის ერთიან სახელმწიფო ფონდში გუშინ ბუღალტრების 24 ვაკანტურ ადგილზე კონკურსი დაიწყო. განცხადება 94-მა კონკურსანტმა წარადგინა, მათგან 26 გლდანი-ნაძალადევის რაიონული ფონდის მთავარი ბუღალტრის თანამდებობისთვის იბრძოლებს.

როგორც ინტერ-პრესს ფონდის საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურში განუცხადეს, სავარაუდოდ, 14 რაიონის ფონდის ბუღალტრის თანამდებობაზე კონკურსი ხელმეორედ გამოცხადდება, რადგან 4 მაისამდე საკონკურსო კომისიას არც ერთი განცხადება არ მიუღია.

კონკურსი ორი დღის განმავლობაში გაგრძელდება. კონკურსანტები ცოდნას კომპიუტერულ პროგრამებსა და საბუღალტრო აღრიცხვაში გამოავლენენ.

ინტერ-პრესი

ბაზები

შერკინება „ქალალდის ვეფხვთან?“

რა შესაძლო სანქციებს უნდა ველოდოთ რუსეთის მხრიდან

23 მაისს, თბილისში საქართველოდან რუსეთის ბაზების გატანის თაობაზე მოლაპარაკებათა მორიგი რაუნდი გაიმართება. განიხილება პროექტი, რომელიც 2008 წლის განმავლობაში რუსეთის სამხედრო ბაზების გაყვანის დასრულებას ითვალისწინებს. ამ საკითხზე და რუსეთის მხრიდან შესაძლო სანქციებზე აზრის გამოთქმა ვთხოვეთ პარლამენტის წევრებს.

უმრავლესობის წევრი იგორ პატარიძე ფიქრობს, რომ რუსულმა ბაზებმა დაუყოვნებლივ უნდა დატოვონ საქართველოს ტერიტორია, რადგან მათ აქ ყოფნას არავითარი ლეგალური საფუძველი არა აქვს.

„რაც შეეხება სანქციებს, ვფიქრობ, რუსეთმა ამ მხრივ ყველა შესაძლებლობა ამოწურა. ქვეყანას, რომელსაც 3-4 წლის მანძილზე 1000, თუნდაც 2000 კაცის გაყვანა არ შეუძლია და ფულს ითხოვს საამისოდ, აღარავისთვის საშიში აღარ უნდა იყოს.

შესაძლოა დენი გამოგვირთონ, ან გაზი შეგვიწყვიტონ, მაგრამ სხვა რომელ სანქციას დააწესებენ? ომს ხომ არ დაგვიწყებენ? საქართველოსთან ნამდვილი ომი რუსეთს ხელს არ აძლევს. ჯერ ჩეჩნეთთან ბრძოლაც არ დაუმთავრებია, ავღანეთთანაც ურთიერთობა საბოლოოდ არ გაურკვევია... მე თუ მკითხავთ, ქალალდის ვეფხვია, მეტი არაფერი“...

„რესპუბლიკელების“ წარმომადგენელი ივლიანე ხაინდრავა ფიქრობს, რომ რუსეთის მიერ სანქციების განხორციელებაზე, მათ კანონიერებაზე და სამართლიანობაზე საერთაშორისო საზოგადოებრიობამ უნდა იმსჯელოს. „რუსეთი არის მტყუანი, რადგან მათი ბაზების საქართველოში ყოფნას ლეგალური საფუძველი არ აქვს. ამ მხრივ საქართველოს არანაირი ხელშეკრულების რატიფიცირება არ მოუხდენია. იგი ითხოვს ბაზების გაყვანას სტამბოლის სამიტზე მიღწეული შეთანხმების საფუძველზე. ამიტომ, საქართველოს პოზიცია სამართლიანი და კანონიერია. რუსეთის მხრიდან სანქციების შემოღება საქართველოს წინააღმდეგ ისევ რუსეთს შემოუტრიალდება, რადგან ის მიიჩნევა დამნაშავედ, პროვოკატორად, სამართლის ნორმების დამრღვევად“.

ივლიანე ხაინდრავა გამორიცხავს, რომ რუსებმა „გადაკეტონ ონკანი ან ჩაგვიქრონ შუქი“, მაგრამ არ გაუკვირდება, თუ მოულოდნელად სამი ავარია მოხდება, როგორც ეს ერთხელ ზამთარში ორ პარალელურ გაზსადენზე გააკეთეს.

„ოფიციალურად ეს სანქციად არ გაფორმდება, მაგრამ რაღაც მოხდება, რათა საქართველომ იგრძნოს დამოკიდებულება რუსეთთან. სახელმწიფო დონეზე გამოვრიცხავ, რაიმე სერიოზულ გართულებას. ამისთვის არანაირი ლეგალური საფუძ-

ველი არ არსებობს“.

პარლამენტის საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის თავმჯდომარე კოტე გაბაშვილი რუსეთის მხრიდან ყოველგვარ სანქციას გამორიცხავს. „ელექტროენერგიის გადაკეტვით შეშინებას აზრი არ ექნება. 7 თვეა, დენი ისედაც არ მიგვიღია რუსეთიდან. ვერც გაზის ფასით დაგვემუქრებიან, რადგან გაზს ისედაც მაღალ ფასად ვყიდულობთ. ამის გარდა, საქართველოში სომხეთის გაზიც შემოდის და შეზღუდვის დაწესების შემთხვევაში, ეს სანქცია სომხეთზეც გავრცელდება, რაც რუსეთის სტრატეგიულ ინტერესებში არ შედის.

თანაც, ეს კერძო კომპანიის საქმეა და რუსეთისთვის სასირცხვილო იქნება, რომ სახელმწიფომ, გადახდის შემთხვევაში, კერძო კომპანიას გაზის მიწოდება აუკრძალოს. როცა არ ვიხდით, გაზს არც მაშინ გვაწვდიან. ასე რომ, ეს რაიმე ახალი სანქცია არ იქნება.

თუ რუსები, ვთქვათ, ქართველ მოქალაქეებს გამოაძევებენ, ამას ეთნიკური წმენდა დაერქმევა. ქვეყანა, რომელსაც დემოკრატიულობის პრეტენზია აქვს, ასეთ ნაბიჯს ვერ გადადგამს. მაგრამ თუ არალეგალურად იქ მყოფ დამნაშავეებს ამის გაკეთებას აიძულებენ, ეს ახალი არ იქნება. ამას ისედაც აკეთებენ.

რაც შეეხება ქართული ღვინის მოძულებას, ეს მათი გადასაწყვეტი და ჩვეულებრივი საბაზრო საკითხია“...

ნურაფრის შეგვეშინდება, სანქციები მოსალოდნელი არ არის, – ამბობს კოტე გაბაშვილი. მეტი ცუდი რაღა უნდა გაგვიკეთონ რუსებმა, ისედაც მათ მიერ ანექსირებულია საქართველო. აფხაზეთისა და ე. წ. სამხრეთ ოსეთის საქმეებშიც სათავისოდ ცხვირს ყოფს. საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის თავკაცის ანდაზა მოსწონს, „მგლის შიშით ცხვარი ვის გაუწყვეტიაო“.

კოტე გაბაშვილი დიდ იმედს ამყარებს 23 მაისს თბილისში დაგეგმილ მოლაპარაკებათა მორიგ რაუნდზე. თუ მხარეები შეთანხმდებიან, ხელი მოეწერება ხელშეკრულებას ბაზების გაყვანის თაობაზე. მანამდე კი, პარლამენტარის თქმით, ბაზები უკვე გადასულია გაყვანის რეჟიმზე. საქართველოს პარლამენტის დადგენილება ამოქმედებულია. ქართული მხარე ითხოვს:

საქართველოს საგარეო სამინისტროს მიეთითოს, არ გასცეს სამხედრო ვიზები, რათა არ მოხდეს როტაცია, ანუ ახალი ძალების დაგროვება; ბაზებზე კონტროლი დაევალოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს, რომ იქ ახალი შეიარაღება და სამხედრო მასალა არ შევიდეს. თუ რომელიმე რუსი სამხედრო მოსამსახურე ამას დაარღვევს, შესაბამისი სამართლებრივი რეაგირება მოჰყვება; ფინანსთა და ეკოლოგიის სამინისტროებმა განსაზღვრონ რუსეთის ბაზების მიერ საქართველოსთვის მიყენებული ზარალი და ვალი; საქართველოს მთავრობამ უნდა იზრუნოს ბაზების გაყვანით გამოთავისუფლებული საქართველოს მოქალაქეების დასაქმებაზე.

საკითხი ისევ ღიაა, რუსეთი არ ჩქარობს, ჩვენ კი მეტი ლოდინი აღარ შეგვიძლია...

განსჯა

დღეს თუ არა, ხვალ მაინც შესაცვლელი გახდება

მოსაზრებები საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსში შეტანილ ცვლილებებთან დაკავშირებით

4. კანონის 44-ე მუხლის მე-19 ნაწილის მიხედვით ბრალდების მხარეს წარმოადგენენ პროკურორი, დაზარალებული, სამოქალაქო მოსარჩელე და მათი წარმომადგენლები. ჩვენი აზრით, თავისი უფლებამოსილებების გათვალისწინებით ბრალდების მხარეა აგრეთვე გამომძიებელი და მისი როგორც ბრალდების მხარის ამოღება ამ ნორმიდან არამართებულია.

საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის შესაბამისად „გამომძიებელი (პროკურორის თანხმობით) ვალდებულია დაიწყოს სისხლის სამართლებრივი დევნა. თუ საამისოდ არსებობს საკმარისი საფუძველი“.

ამავე კოდექსის 24-ე მუხლის მეორე ნაწილის შესაბამისად „საჯარო სისხლის სამართლებრივ დევნას ახორციელებენ პროკურორი და გამომძიებელი. ამავე მუხლის მე-5 ნაწილიდან გამომდინარე, ბრალდების წარდგენისათვის საკმარის მტკიცებულებათა შეკრების შემდეგ გამომძიებელს (პროკურორის თანხმობით) გამოაქვს დადგენილება პირის ბრალდებულის სახით პასუხისგებაში მიცემის შესახებ“.

ამრიგად, თუ გამომძიებელს აქვს უფლება განახორციელოს სისხლის სამართლებრივი დევნა – წაუყენოს პირს ბრალდება და ა.შ. ეს სხვა არაფერია თუ არა საბრალდებო ფუნქციების განხორციელება. ასეთ შემთხვევაში გამომძიებელი ნეიტრალური ნამდვილად ვერ იქნება.

5. საკანონმდებლო ცვლილებებიდან გამომდინარე, ერთმანეთთან შეუსაბამობაში აღმოჩნდა 334-ე მუხლის I ნაწილი და 44-ე მუხლის 44-ე ნაწილი. კერძოდ: 334-ე მუხლის I ნაწილი იმპერატიულად ადგენს, რომ „დათვალიერება ტარდება ორი დამსწრის მონაწილეობით“. 44-ე მუხლის 44-ე ნაწილის მიხედვით კი „დამსწრე არის ეჭვმიტანილის, ბრალდებულის ან განსასჯელის მიერ მოწვეული პირი“, რომელიც ამავე კოდექსის 102-ე მუხლის I ნაწილის შესაბამისად მოიწვევა ჩხრეკის, ამოღების ან შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ჩატარების ფაქტის და მიმდინარეობისა და შედეგების დასადასტურებლად. ე.ი. თუ ზემოხსენებულმა პირებმა დამსწრე თვითონ არ მოიწვიეს დასათვალიერებლად, ამ საგამოძიებო მოქმედებას ჩაატარებს გამომძიებელი ან პროკურორი.

6. საკანონმდებლო ცვლილებით (24-ე მუხლის მე-7 ნაწილი) თუ ბრალდებული თანამდებობის პირი ან რეკეტირია და თავს არიდებს საგამოძიებო ორგანოებში გამოცხადებას, საბრალდებო დასკვნის ასლი გადაეცემა მის დამცველს. ე.ი. ამ ნორმიდან გამომდინარე, სისხლის სამართლებრივი დევნის ან გამოძიების შეჩერება თანამდებობის პირისა და რეკეტირის მიმართ არ ხდება. სხვაგვარად, საბრალდებო დასკვნის ასლი მათ ვერც ჩაბარდება. ამის საწინააღმდეგოდ 29-ე მუხლში, რომელიც შეეხება სისხლის სამართლებრივი დევნის შეჩერების საფუძვლებს, რეკეტირის მიმართ დევნა ჩვეულებრივ ჩერდება. თავად განსაჯეთ: – 29-ე მუხლის მესამე ნაწილი ფორმულირებულია შემდეგნაირად: „თუ ბრალდებული თანამდებობის პირია და თავს არიდებს საგამოძიებო ორგანოებში გამოცხადებას, ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ (ბრალდებული მიიმალა) და „ბ“ (ცნობილი არ არის ბრალდებულის ადგილსამყოფელი) ქვეპუნქტებით განსაზღვრულ შემთხვევებში სისხლისსამართლებრივი დევნა არ შეჩერდება“. როგორც ხედავთ, რეკეტირი აქ საერთოდ ნახსენები არ არის. შესაძლებელია ამ შემთხვევაში ეს იყოს ტექნიკური შეცდომა, მაგრამ კანონი უნდა აღსრულდეს ისე, როგორც არსებობს და შეცდომა მექანიკური იქნება თუ განზრახი, ამას არანაირი მნიშვნელობა არა აქვს.

7. კანონდარღვევის სერიოზულ შესაძლებლობას ქმნის კოდექსის 162-ე მუხლის მესამე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის ახლებური დეფინიცია.

ამ მუხლის შესაბამისად ბრალდებულის პატიმრობის პირველადი ვადა განისაზღვრება 2 თვით. ეს ვადა, შესაძლებელია, გაგრძელდეს კიდევ ერთი თვით, არა უმეტეს ორჯერ: **ა.** თუ პატიმრობის ვადის ამოწურვის შემდეგ ბრალდებულმა მისთვის შერჩეული ნაკლებად მკაცრი აღკვეთის ღონისძიება დაარღვია, ე.ი. ნორმის შინაარსიდან გამომდინარე, პატიმრობის ვადა გრძელდება მაშინ, როცა ბრალდებული არღვევს ნაკლებად მკაცრ აღკვეთის ღონისძიებას და საჭირო ხდება მისი განმეორებით დაპატიმრება. სირთულეს ქმნის ის გარემოება, რომ ნაკლებად მკაცრი აღკვეთის ღონისძიების დარღვევის დროს ბრალდებული თავისთავად აღარ იმყოფება პატიმრობაში და ამდენად, პატიმრობის ვადა ჩვეულებრივი პროცედურით ვერ გაგრძელდება. ასეთ შემთხვევაში საჭიროა ბრალდებულს ჯერ შეეცვალოს ნაკლებად მკაცრი აღკვეთის ღონისძიება ანუ დაპატიმრებული იქნას, ხოლო პატიმრობის ვადა შემდგომ გაგრძელდეს. თუ ეს ორი პროცედურა ერთდროულად მოხდება (რაც საკმაო სირთულეებთან არის დაკავშირებული), მაშინ კანონდარღვევას თავიდან ავიცილებთ. მაგრამ, როცა პატიმრობის ვადის ამოწურვის შემდეგ გამოყენებულ აღკვეთის ღონისძიებას უფრო მკაცრით ცვლის რაიონული სასამართლო განსჯადობის მიხედვით, ხოლო პატიმრობის ვადას აგრძელებს ზემდგომი ინსტანციის სასამართლო (მას შუამდგომლობის განხილვის 5-დღიანი ვადა აქვს). დროის ამ მონაკვეთში, სანამ საპატიმრო ვადა არ გაგრძელებულა, ბრალდებულის პატიმრობაში ყოფნა ჩაითვლება უკანონო პატიმრობად (ძველი ვადა ამოწურული იყო, ხოლო ახალი ვადა დადგენილი არ იყო). ეს კი შეიძლება გაგრძელდეს რამდენიმე საათიდან 5 დღემდე. ასეთ შემთხვევაში წინააღმდეგობაში აღმოვჩნდებით საპროცესო კანონმდებლობის მე-12 მუხლის მე-3 ნაწილთან, რომლის შესაბამისად მოსამართლე, პროკურორი, გამომძიებელი ვალდებულნი არიან დაუყოვნებლივ გაათავისუფლონ უკანონო პატიმრობაში მყოფი პირი. ეს საკითხი პრაქტიკიდან გამომდინარე, მოწესრიგებული გახლდათ მოქმედ ნორმაში და იგი ისევე უნდა დარჩენილიყო შესაბამისი უმნიშვნელო ცვლილებით.

8. წარსულში არაერთხელ აღმინიშნავს (იხ. გაზეთი „Свободная Грузия“ 15 აპრილი 2004 წელი და „საქართველოს რესპუბლიკა“ 29. IV. 2004 წ“.). რომ 160-ე მუხლის მე-5 ნაწილის მოთხოვნა უნდა ვრცელდებოდეს არა მხოლოდ თანამდებობის პირზე ან რეკეტირზე, არამედ ყველა პირზე, რომელმაც დანაშაული ჩაიდინა და მძიმე ავადმყოფობის გამო შეუძლებელია მასთან საგამოძიებო მოქმედებების ჩატარება. რაში მდგომარეობს მისი არსი? ამ მუხლის შესაბამისად, „თუ თანამდებობის პირმა ან რეკეტირმა ჩაიდინა დანაშაული და მძიმე ავადმყოფობის გამო მის მიმართ შეუძლებელია საგამოძიებო მოქმედებების ჩატარება, გამომძიებელს, თანამდებობის პირის ან რეკეტირის დაუსწრებლად გამოაქვს დადგენილება მისი ეჭვმიტანილად ცნობისა და დაკავების შესახებ, ხოლო ბრალდებულის სახით პასუხისგებაში მიცემისა და ბრალდების წაყენების შემდეგ, უფლება აქვს პროკურორის თანხმობით შუამდგომლობით მიმართოს სასამართლოს მის მიმართ აღკვეთის ღონისძიების შერჩევის შესახებ“. იბადება კითხვა, – რატომ არ უნდა ვრცელდებოდეს იგივე პროცედურა ჩვეულებრივ ყაჩაღობის ან მკვლელობის ჩამდენ პირზე? რატომ გამოჰყო კანონმდებელმა მაინცდამაინც თანამდებობის პირი და რეკეტირი?.. ცხადია, ამას არავითარი დასაბუთება არა აქვს. მეტი თვალსაჩინოებისათვის კიდევ უფრო დავაკონკრეტებ შემთხვევას (ცხადია, არასპეციალისტებისათვის): – მოქმედი კანონმდებლობით, თუ თანამდებობის პირი ან რეკეტირი ჩაიდენს დანაშაულს (მაგალითად, თანამდებობის პირი გადაამეტებს უფლებამოსილებას), მაგრამ ავადმყოფობის გამო მასთან საგამოძიებო მოქმედების ჩატარება შეუძლებელი გახდება, გამომძიებელი მის დაუსწრებლად გამოიტანს დადგენილებას სისხლის სამართლის პასუხისგებაში მიცემის შესახებ და მოსამართლისაგან მოითხოვს ბრძანებას მისი დაპატიმრების შესახებ.

ახლა ავიღოთ ისეთი შემთხვევა, როცა ჩვეულებრივმა არათანამდებობის პირმა განახორციელა ყაჩაღური თავდასხმა ოჯახზე, განზრახ მოკლა ორი პირი, მაგრამ საპასუხო მოქმედების შედეგად თვითონაც მძიმედ დაიჭრა. ასეთი პირის მიმართ დაუსწრებლად არც სისხლის სამართლის პასუხისგებაში მიცემის შესახებ დადგენილების გამოტანა შეიძლება, არც დაკავების ოქმის გაფორმება და არც მოსამართლისაგან ბრძანების გამოთხოვა. ე.ი. არსებობს დიდი შანსი იმისა, რომ შეზღუდვის გარეშე დარჩენილი მძიმე დანაშაულის ჩამდენი პირი დაუბრკოლებლად გამოიყვანონ (ან გამოვიდეს) საავადმყოფოდან და მიიმალოს. მასზე ხომ კონტროლის განხორციელება ზემოაღნიშნული შემზღუდავი ღონისძიებების გამოუყენებლად დაუშვებელია? ამ მნიშვნელოვანი პრობლემის გადაჭრა ძალიან მარტივად შეიძლება: სიტყვების „თანამდებობის პირისა და რეკეტირის“ ნაცვლად უნდა იყოს „პირი, რომელმაც დანაშაული ჩაიდინა“ და შემდეგ, როგორც ტექსტშია.

ვენედი ბენიძე,
იურიდიულ მეცნიერებათა კანდიდატი, იუსტიციის სახელმწიფო მრჩეველი.

(დასასრული იქნება).

გაგრძელება. დასაწყისი იხ. „სრ“ № 119.

თაობა

ნეტავ თქვენ მშობლებს!

სასტუმრო „საქართველოში“ გუშინ ეკონომიკაში სრულიად საქართველოს პირველ სასკოლო ოლიმპიადაში გამარჯვებულ მოსწავლეთა დაჯილდოების ცერემონიალი გაიმართა. პირველ ადგილზე ერეკლე ზურმუხტიშვილი გავიდა, მეორეზე - ნინო დოღონაძე, მესამე ადგილი კი გელა გოგიჩაიშვილს ერგო.

40 ფინალისტი მოსწავლე ქების სიგელით და სპეციალური საჩუქრით დაჯილდოვდა, ხოლო მეორე და მესამე ადგილებზე გასულ მოსწავლეებს ფერადი ტელევიზორები გადაეცათ. რაც შეეხება გამარჯვებულს, მას საპატიო სიგელთან ერთად, კომპიუტერი გადაეცა.

ინტერ-პრესი.

ინფრასტრუქტურა

გვირაბი, რომლის ბოლოშიც სინათლე მალე გამოჩნდება

თუ, ცხადია, სათანადო დაფინანსება იქნება

ვზქარობდით მე და მწერალი ოტია იოსელიანი. მისმა უღალატო „ნივამ“ გადაგვატარა ცხრა მთა და ცხრა ველი და მახინჯაურის უღელტეხილს მიგვაყენა. ამ მიხვეულ-მოხვეული, აღმართ-დაღმართიანი გზის შემდეგ ხელის ერთი გაწვდენაღა იყო გონიომდე, სადაც საბჭოთა მეურნეობის საანგარიშო კრებას უნდა დავსწრებოდით. რუსი ჯარისკაცების მიერ საიმედოდ ჩაკეტილ ჭოროხის ხიდთან დაგვხვდებოდა მასპინძელი – კირილე ბერიძე და მეორე მხარეს უპრობლემოდ გადაგვიყვანდა.

მაგრამ სულ სხვანაირად სჯიდა ბუნება: თოვლმა და მოლიპულმა გზამ უღელტეხილზე მოძრაობა შეაფერხა. სადღაც, ზემოთ, „იკარუსი“ გარდიგარდმო გაჩხერილიყო. უამრავი ავტომანქანა მოგვადგა. ვეღარც წინ მივდიოდით და ვეღარც უკან ვბრუნდებოდით. ხუთიც შესრულდა და ექვსიც, კირილე ბერიძემ, ალბათ, იმედი გადაიწურა... საღამოს შვიდ საათზე, როგორც იქნა, დავიძარით...

სწორედ ეს ეპიზოდი გამახსენდა, როცა, ამას წინათ, ბათუმში მიმავალი მახინჯაურის უღელტეხილს მივადექი. ამ მიდამოებში, უკვე კარგა ხანია, გვირაბმშენებლები ფუსფუსებენ. თავის დროზე იგი დიდი მითქმა-მოთქმის საგანი გახდა და პრესაშიც უამრავჯერ დაიწერა. ერთ-ერთი სერიოზული ბრალდება, რაც ასლან აბაშიძეს წაუყენეს, ამ გვირაბის მშენებლობაც იყო: ოფიციალური ვერსიით იგი ფულის გათეთრების საშუალებად აქციეს.

„ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ მშენებლობა, რომელზეც მილიონობით ლარი უკვე დაიხარჯა, გააგრძელა საგანგებოდ გამოცხადებულ ტენდერში გამარჯვებულმა ფირმა „ზიმომ“. ჩოლოქის ხიდთან მოფუსფუსე წამყვანმა ინჟინერმა ირაკლი შანავამ ამის თაობაზე სახელდახელო ინფორმაცია მომაწოდა, მერე კი საქართველოს საავტომობილო გზების სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარეს რომან დალაქიშვილსაც გავესაუბრე.

დღეს ხელისუფლება არაფერს იშურებს გზების მოსაწესრიგებლად. ლაპარაკია ცენტრალურ მაგისტრალებზე. ამას უაღრესად დიდი მნიშვნელობა აქვს, რადგან უგზო ქვეყანაში არც ინვესტორი ისურვებს შემოსვლას და არც ტურისტი. ინფრასტრუქტურის მოწესრიგება ჩვენი უპირველესი ვალია. ამ თვალსაზრისით ფასდაუდებელია მახინჯაურის გვირაბის მშენებლობა, რომლის დასრულების შემდეგ მანქანიან მგზავრს ბათუმში რაღაც თხუთმეტიოდე წუთში შეეძლება ჩასვლა! ახლა სხვა რამ – საწვავის, საბურავის ეკონომია ვიანგარიშოთ!

გვირაბის შესასვლელამდე კარგა მოზრდილი ტრიალი მინდორია. იქ მძიმე ტექნიკა მუშაობდა. გვირაბიდან გამოტანილი თუ მისასვლელებთან მოჭრილი წითელი მიწა შორს არ მიაქვთ: არც ისე დიდი ხნის წინათ, აქ საკმაოდ ღრმა ხევი იყო და ფაქტობრივად, ვერაფერში იყენებდნენ. აიღეს და იმ სამშენებლო ნარჩენებით ამოავსეს. მუშაობა ახლაც მიმდინარეობს. ეჭვიც არ არის, მალე აქ საჭირო შენობა-ნაგებობებს წამოჭიმავენ, ქვეყანა აქედანაც რაღაც სარგებელს მიიღებს.

დიახ, მშენებლობა გრძელდება. 4 კილომეტრი სიგრძის გვირაბი, მშენებელთა ვარაუდით, ერთი მიმართულებით მიმდინარე წლის ბოლოსთვის მზად იქნება. გვირაბში ამჟამად მოპირკეთების სამუშაოები და ასფალტისათვის საფუძვლის მომზადება მიმდინარეობს. გარდა ამისა, საჭიროებამ მოითხოვა და 80 მეტრით აგრძელებენ მისასვლელებს.

– ეკოლოგიურად მძიმე მდგომარეობაა, საჭიროა დამატებითი ღონისძიებები, – ამბობს რომან დალაქიშვილი და იქვე დასძენს, რომ ინერტული მასალების შემოტანა ფრიად გაძნელებულია იმ უბრალო მიზეზით, რომ მდინარე ჩაქვისწყლიდან ღორღის ამოღების უფლებას არ აძლევენ.

– სხვა მდინარიდან რომ მოიტანოთ, ხარჯები გაგეზრდებათ, არა? – ვკითხე.

– სულ ცოტა, 60 ათასი კუბური მეტრი ინერტული მასალა გვჭირდება. საამისოდ გამოყოფილია ერთი მილიონი ლარი. ეს თანხა გვეყოფა, თუ ღორღს ჩაქვისწყლიდან ამოვიღებთ. თუ შორს წავალთ, სამჯერ მეტი დაგვჭირდება. გარემოს დაცვის სამინისტრო ნებართვის

გაცემაზე თავს იკავებს. გვესმის, რომ ბუნებას გაფრთხილება სჭირდება, მაგრამ მშენებლებმაც რა ქნან? თუ გვინდა, რომ ბალანსი არ დაირღვეს, მაშინ ცოტა მეტი ფული უნდა გავიმეტოთ...

შემდეგ ჩვენი საუბარი შესრულებულ სამუშაოთა ოდენობასაც შეეხო. როგორც ბატონი რომანი ბრძანებს, უკვე გადახდილია 7 მილიონი დოლარი. სამუშაოები კი მხოლოდ 35-40 პროცენტითაა შესრულებული. ამჟამად ბიუჯეტში ჩადებულია 11 მილიონი ლარი, მაგრამ ორივე გვირაბის მშენებლობას ეს თანხა არ ეყოფა, მით უმეტეს, რომ ბათუმის შესასვლელთან უნდა მოეწყოს გზაგამტარი. ამასაც დამატებითი სახსრები ესაჭიროება. მეორე გვირაბის პროექტს მსოფლიო ბანკი ამუშავებს. ბარემ იმასაც ვამცნობთ მკითხველს, რომ გვირაბი ფასიანი იქნება.

როგორი ტემპით წარიმართება გვირაბების მშენებლობა? ცხადია, ხელისუფლებას ორი არჩევანი აქვს: ან სასწრაფოდ უნდა გამონახოს საჭირო სახსრები, ან... შეანელოს მშენებლობის ტემპი. ბიუჯეტიდან დამატებითი თანხის გამოყოფა, ალბათ, გაჭირდება, მით უმეტეს, რომ აპრილ-მაისის წყალდიდობებმა ქვეყნის ბევრ რეგიონში, მათ შორის აჭარაში, უკიდურესად მძიმე ვითარება შექმნა – წაილეკა ათობით კილომეტრი გზა, დაინგრა უამრავი ხიდ-ბოგირი. ამიტომ გამოსავალი ისევ ინვესტორებში უნდა ვეძიოთ.

ელგუჯა ლეჟანიძე,
„სრ“. სპეც. კორ.
ბათუმი.

ინფორმაცია

დასახლებაში შეიძლება ეპიდემიამ იფეთქოს

ქუთაისის მერიის წინ გუშინ დილიდან საპროტესტო აქცია მიმდინარეობს. მას ქალაქის ერთ-ერთი გარეუბნის – გუმათჰესის დასახლების მცხოვრებლები მართავდნენ, რომლებიც მეოთხე დღეა, უშედეგოდ მოითხოვდნენ ელექტროენერგიასა და სასმელ წყალს.

აქციის მონაწილეთა განცხადებით, მალე დასახლებაში ეპიდემია იფეთქებს და მთელი პასუხისმგებლობა „გაერთიანებულ სადისტრიბუციო ენერგოკომპანიას“ დაეკისრება.

მოსახლეობა საერთო მრიცხველის დამონტაჟებას აპროტესტებს. ენერგოკომპანიაში კი თვლიან, რომ ამ მრიცხველის დამონტაჟებამ მკვეთრად შეამცირა ელექტროენერგიის დატაცების შესაძლებლობა.

აქციის მონაწილეებს იმერეთის გუბერნატორის მოვალეობის შემსრულებელი ზურაბ ქაჯაია შეხვდა, რომელმაც მათ პრობლემის მოგვარებაში დახმარება აღუთქვა.

მენჯის მოსახლეობა იმუქრება...

სენაკის რაიონის სოფელ მენჯის მოსახლეობა უფასო გამრიცხველიანებას და ელექტროენერგიის მიწოდებას მოითხოვს, წინააღმდეგ შემთხვევაში სარკინიგზო მაგისტრალის გადაკეტვით და ადგილობრივ სკოლაში სასწავლო პროცესის ჩაშლით იმუქრება.

გუშინ მენჯის მოსახლეობამ ადგილობრივი ელექტროსადგურის ბლოკირება მოახდინა და ელექტროენერგიის თვითნებურად ჩართვა სცადა, თუმცა – უშედეგოდ.

მენჯსა და მიმდებარე ოთხ სოფელს ელექტროენერგია ორი თვის განმავლობაში არ მიუღია. ადგილობრივი ენერგოკომპანია აღნიშნული სოფლებისთვის ელექტროენერგიის მიუწოდებლობის მიზეზად 4-ათასლარიან დავალიანებას ასახელებს.

დამნაშავეებს უკვე ეძებენ

იმერეთის შს მთავარმა სამმართველომ პოლიციელთა ცემისა და მათზე რიცხული მატერიალური ქონების განადგურების ფაქტზე სისხლის სამართლის საქმე აღძრა.

საქმე ეხება წყალტუბოს რაიონის სოფელ ქვილიშორში გუშინწინ მომხდარ ინციდენტს, რომლის დროსაც სამართალდამცველებმა ადგილობრივებს შურისძიების მიზნით შეპყრობილი სამი პიროვნების ჩაქოლვის შესაძლებლობა არ მისცეს და აღელვებულმა მოსახლეობამ იერიში პოლიციაზე მიიტანა.

როგორც „ინტერ-პრესს“ იმერეთის პოლიციის უფროსმა გია კაჭარავამ განუცხადა, სასტიკად არის ნაცემი ათი თანამშრომელი, მათ შორის ორი საავადმყოფოში მოათავსეს. თითქმის ყველა პოლიციელს, რომელიც მძევლების გათავისუფლებაში იღებდა მონაწილეობას, აღენიშნებათ დაჟეჟილობა. მოსახლეობამ ისინი ჯოხებით, ქვებითა და თოხის ტარებით სცემა.

კაჭარავას თქმით, ყველა დამნაშავე შესაბამისად დაისჯება. რაც შეეხება მამა-შვილ სულაბერიძეების მკვლელობის საქმეს, რის გამოც ინციდენტი მოხდა, წყალტუბოს პოლიციაში აცხადებენ, რომ დანაშაული თითქმის გახსნილია და დამნაშავეებს უკვე ეძებენ.

ინტერ-პრესი.

ახალი პოლიტიკური ლექსიკონი

PROFANUS

ეს ლათინური ტერმინი უვიც, გაუნათლებელ, ბნელ ადამიანს ნიშნავს. ამ განათლებულ საუკუნეში პროფანისთვის თითქოს ადგილი არ უნდა დარჩენილიყო, მაგრამ, სამწუხაროდ, ასე არ მოხდა – იგი, ხშირად ყოვლად შეუფერებელ ადგილას, მაგალითად, პარლამენტის, სასამართლოს ან მეცნიერებათა აკადემიის წევრთა შორისაც კი შეიძლება აღმოაჩინოთ.

გასაკვირი არაფერია, – შეზღუდული გონებრივი მონაცემების მქონე ადამიანები (ისინი კაცობრიობის დიდ უმრავლესობას შეადგენენ!), როგორც წესი, დასახული მიზნის მიღწევისას განსაკუთრებული შეუპოვრობით, კადნიერებით, ამპარტავნობითა და დაუნდობლობით გამოირჩევიან. ნამდვილი მეცნიერების, მწერლების, ჟურნალისტების, მუსიკოსების, მხატვრების, თეატრალების, პოლიტიკოსების გვერდით ყოველთვის ფუსფუსებენ პროფანთა არმიები. ესენი არიან ზომიერად უნიჭო, ძალიან ენერგიული და ძალიან ამბიციური ადამიანები, რომლებიც ნებისმიერი ხერხით იბრძვიან პირველობისთვის და ძალიან ხშირად აღწევენ კიდეც საწადელს.

პროფანი ჟურნალისტიკაში

მიკერძოებაში რომ არ ჩამეთვალოს, თანამედროვე ქართული ჟურნალისტიკით დავიწყებ.

საზოგადოდ, პროფანების მოძალებას ქვეყანაში მომხდარი კატაკლიზმები, მაგალითად, რევოლუციები იწვევს. გასული საუკუნის 80-იან წლებში „დიად საბჭოეთში“ პერესტროიკად მონათლულმა რევოლუციურმა ცვლილებებმა საქართველოსაც თავისი დაღი დაასვა. ხოლო 1991 წლიდან, სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის გამოცხადების შემდეგ, მთლიანად ქვეყანაში და, შესაბამისად, ქართულ ჟურნალისტიკაში დაიწყო პროფანების მარულა, რომელიც დღესაც გრძელდება. ბუნებრივია, საბჭოთა საქართველოში არ არსებობდა პროფესიონალთა იმდენი რაოდენობა, დამოუკიდებლობანაჩუქარ საქართველოში სარეველასავით გამრავლებულ ჟურნალ-გაზეთებს, პრესსამსახურებს, სააგენტოებს, რადიო-ტელევიზიებს რომ გაწვდენოდა. ამიტომ მცირერიცხოვან პროფესიონალებთან ერთად, ქართულ ჟურნალისტიკაში [illegible]

რო ზუსტად, გაუგებარი ენით გაუგებარ თემებზე განუწყვეტლივ ჭკუას გვარიგებენ. რა თქმა უნდა, ეს არ ეხება გიორგი თარგამაძეს, გია მაჩაბელს, თენგიზ გოგოტიშვილს, რეზო საყევარიშვილს, ქეთევან სადღობელაშვილს, თამარ ხორბალაძეს, ლია გოდერძიშვილს და ბევრ სხვას. მაგრამ ეს ეხება იმ უამრავ ადამიანს, ვინც სერიოზული ქართული პრესა ყვითელ ჭაობად აქცია; ვინც პატარა საქართველოში ასეულობით დიდი ესტრადის ვარსკვლავი „აღმოაჩინა“; ვინც ქართულ ენაში „შესწავლადგაგებადი“ ტერმინოლოგია დაამკვიდრა; ვინც ტელეეკრანიდან, რადიოდან და გაზეთებიდან ასეთი წინადადებებით გვმოძღვრავს:

„ბედნიერი დღეები დაფიქსირდა საქართველოში...“

„რამდენად ხშირად უკეთებთ საჩუქარს საყვარელ ადამიანს?..“

„პროგრამის პრიორიტეტი – ქვეყანაში და შესაბამისად მედიის სფეროში შექმნილი სიტუაციიდან გამომდინარე მოქმედება, ახლაც გვინდა შენარჩუნდეს და განხორციელდეს მობილური ქმედება ქვეყანაში სიტუაციის ცვლილებასთან ერთად“.

„ფონდის მიზანია, მოახდინოს ფოკუსირება რეფორმის პროცესზე“.

„პროზექტურები, რომლებშიც ჩვენებური სამედიცინო რეფორმა ვერ დამკვიდრდა“.

„იგი ხშირად იყო ნაწილებსა და ქვედანაყოფებში საჯარო ამხანაგობის და მეგობრობის სულისკვეთების ერთგული ოფიცერი“.

„ხდება ბავშვებზე კვების პროდუქტების რეალიზება“.

„ქვეყნის ეკონომიკის ეფექტურ ფუნქციონირებას განაპირობებს...“

„გარკვეული ვადით მიეცათ გარკვეული შეღავათები“.

„ჩვენს მიერ ადგილზე იქნენ დაკავებულნი“.

„მისი (ბომბის) ამოქმედება დისტანციური პულტით მოხდა“.

„ეს არის მინისტრის ხედვა“.

„აწარმოებს პირდაპირ რეპორტაჟებს“.

„გუშინდელი მთავრობის სხდომა“.

„დელ პიერომ ვერ მოახერხა დარტყმის განხორციელება“.

„ჩვენი პარტიის არც ერთი წევრი შეიარაღებულ ნაწილში არ იღებდა მონაწილეობას...“

ალბათ, არ ღირს დაწვრილებით საუბარი ე.წ. ყვითელ პრესაზე. ორიოდე სიტყვით, ეს არის სამამულო წარმოების უგემოვნო ჩარჩოში ჩასმული ცუდი ევროპული ორიგინალიდან უნიჭოდ შესრულებული ასლის ასლი. ანუ ეს არის ის, რაც, ზოგადად, უმეცრებაზე, სიბნელეზე, თვით სისულელეზეც კი დაბლა დგას.

„მაღალინტელექტუალური“ პროფანის თვალსაჩინო მაგალითია გაზეთ „24 საათის“ ავტოომბუდსმენი ნოდარ ლადარია. ეს ყოვლისმცოდნე ბატონი ცდილობს თავისსავე გაზეთში გამოქვეყნებული კოლეგების ნაწერებში სტრიქონებს შორის აღმოაჩინოს ის აზრი, რომელიც იქ არ არის (თავადაც ასე ბრძანებს, „პრეპარირებას ვაკეთებო“). თანაც, გამუდმებით კეკლუცობს საკუთარი ცოდნით.

უბედურება ის არის, რომ ყვითელი პრესით გაბრუებული საზოგადოების დიდ ნაწილს ლადარია სწორედ ისეთ ჟურნალისტად მიაჩნია, როგორადაც თვითონ ლადარია ახერხებს მათთვის თავის მოჩვენებას.

არ დაგავიწყდეთ, ბატონი ლადარია არის ერთ-ერთი სოლიდური ქართული გაზეთის ყველაზე ავტორიტეტული ჟურნალისტი.

პროფანი მეცნიერებაში

პროფანებს ყოველთვის განსაკუთრებით აინტერესებდათ და აინტერესებთ მეცნიერება. გავიხსენოთ, თუნდაც, უახლოესი წარსული, როცა გაზეთები აჭრელებული იყო გურიაში გველეშაპის კვერცხების მაძიებელთა თავგადასავლებით. სამწუხაროდ, იმ გულწრფელად შემცდარ ხალხს ნამდვილ მეცნიერთა წრიდან გულშემატკივარი და დამრიგებელი არ გამოუჩნდა.

წრფელი გულშემატკივარი და მართალი სიტყვის მთქმელი უკვე მრავალი წელია არ გამოუჩნდა მთელი საქართველოსთვის. საყვარელ მსახიობს **ზურაბ ქაფიანიძეს**. მართლის მთქმელი და გულშემატკივარი კი არა, ეს პატიოსანი კაცი ვიღაცის წაქეზებით და დახმარებით ოთხი წლის განმავლობაში ქვეყნის უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოშიც კი იჯდა.

იხ. მე-4 გვ.

ახალი პოლიტიკური ლექსიკონი

PROFANUS

(მესამე გვერდიდან)

სწორედ რომ „იჯდა“ და არა „მოღვაწეობდა“, ვინაიდან ბატონ ზურაბს პარლამენტში სამოღვაწეოდ არც შესაბამისი ცოდნა ჰქონდა, არც გამოცდილება და, მგონი, არც სურვილი. სამაგიეროდ, ზოგიერთი ნახევრად სამეცნიერო პოპულარული წიგნის გადათვალიერების შემდეგ, ურთულეს სამეცნიერო პრობლემებთან შეჭიდება გადაწყვიტა და... ამ კარგმა კაცმა, ენათმეცნიერებაში „სამეცნიერო ნაშრომები“ გამოაქვეყნა.

გემახსოვრებათ, ამ ოციოდე წლის წინათ რა აურზაური ატყდა ე.წ. „ხალხურ მედიცინასთან“ დაკავშირებით. გამოჩნდნენ ვარსკვლავთმრიცხველები, ექსტრასენსები, დურგალ-ორთოპედები, გამრუდებული ხერხემლის კორექტორი ტრაქტორისტები, ზეინკალ-გინეკოლოგები, ყველაფრის მკურნალი მემალამოები, სხვები და სხვები. იქნებ, ასეთი შინაარსის სატელევიზიო რეკლამაც გაიხსენოთ: **„ვარჩენ ბუასილს დაქინებული მზერით!“**

წარმოიდგინეთ, საქართველოში მოქმედი 60-ზე მეტი „დარგობრივი“, „ეროვნული“, „სახელოვნებო“, „დიპლომატიური“, „აგრარული“, „საბუნებისმეტყველო“... მეცნიერებათა აკადემია, ამ აკადემიების ათასობით ნამდვილი წევრი და წევრ-კორესპონდენტი და მერე დავთვალოთ, ქართულ მეცნიერებაში პროფანების რაოდენობა რამდენჯერ აღემატება რეალურად არსებულ მეცნიერებს.

ეს ნიშნავს, რომ ქართული მეცნიერებაში მოხდა პროფანთა რევოლუცია – ნამდვილმა მეცნიერებამ უკანა პლანზე გადაინაცვლა, ხოლო მეცნიერების სახელით ახლა უმეცრება და სიბნელე გვმოძლევრავს.

რომან ქარქუსაშვილის ნახატი.

პროფანი პოლიტიკაში

თავის ერთ-ერთ სატელევიზიო გამოსვლაში თბილისის მერმა ზურაბ ჭიაბერაშვილმა ბრძანა, ჩემი მოღვაწეობა ელიტარულ საზოგადოებას არ მოსწონს, თორემ დანარჩენები აღფრთოვანებულები არიან და მხარსაც მიჭერენო.

ანუ, საქართველოს მილიონნახევრიანი დედაქალაქის № 1 პოლიტიკური ფიგურა თავისი პირით აცხადებს, საზოგადოების მოაზროვნე ნაწილს არ მოვწონვარ, თორემ ყველა უმეცარი ჩემს მხარესააო.

ჯეელი მერი ჭიაბერაშვილის პროფანობა მაშინ გამოჩნდა, როცა იგი საქართველოს პრეზიდენტს ჯერ ცენტრალური საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარეობაზე დათანხმდა, მერე – თბილისის მერობაზე.

ჭიაბერაშვილი პროფანის განსახიერებაა – არავითარი დამოუკიდებელი აზროვნება, არავითარი დამოუკიდებელი მოქმედება, არაფერი პიროვნული და ინდივიდუალური – ფიქრობს, ლაპარაკობს, მოქმედებს და იქცევა ისე, როგორც ამას მისგან ელის პრეზიდენტი. უფრო ზუსტად, ჭიაბერაშვილი ტყავში ძვრება, რომ როგორმე „პრეზიდენტისთვის მიცემული სიტყვა“, პრეზიდენტის ცნობილი „სამერთიანი“ მითითება (გზები, ლიფტები, სახურავები) გაამართლოს. დიდი ქალაქის გაძღოლას, მართვის თეორიასთან ერთად, ურთულესი საქალაქო ინფრასტრუქტურების საფუძვლიანი ცოდნა რომ სჭირდებოდა, პრეზიდენტის ნდობით თავბრუდახვეულ მომავალ მერს არ გახსენებია. მას რატომღაც ისიც დაავიწყდა, რომ შევარდნაძის რეჟიმის წინააღმდეგ მებრძოლ სხვა „რევოლუციონერებთან“ ერთად, თვითონაც მერებისა და გამგებლების არჩევნებს მოითხოვდა.

ცალკე საუბრის თემაა ჯერ კიდევ განათლების და მეცნიერების მინისტრი კახა ლომაია. მას ქვეყანაში ძალიან მნიშვნელოვანი პოლიტიკური პოსტი უჭირავს და პრეზიდენტის გუნდის წევრად ითვლება. ყოველ შემთხვევაში, ასე ამბობენ თვითონაც და პრეზიდენტიც. მით უფრო გაუგებარია მისი საქციელი, რის გამოც უზარმაზარი პრობლემები ექმნება მთლიანად „რევოლუციურ“ ხელისუფლებას და პირადად პრეზიდენტ სააკაშვილს.

განათლების რეფორმა, რომლის საჭიროებასაც არც ერთი ჭკუათამყოფელი არ უარყოფს, ბატონმა ლომაიამ ფარსად აქცია და ხელისუფლებას ათი ათასობით გულწრფელი ოპოზიციონერი შესძინა. მისი საჯარო გამოსვლები მავანთა კორუმპირებულობის თაობაზე აშკარად არ შეეფერება განათლების მინისტრის სტატუსს. ხოლო მისივე აგდებული დამოკიდებულება და ცინიკური ეპითეტები ოპონენტებისადმი, უბრალოდ, არ შეეფერება ინტელიგენტურ ოჯახში აღზრდილ ადამიანს. თუ **დავეთანხმებით აზრს, რომ პოლიტიკა კომპრომისების ხელოვნება და ნაკლები წინააღმდეგობების გზით სიარულია, ლომაიას პოლიტიკოსობა ერთობ საეჭვოდ მოგვეჩვენება.**

როცა ქალაქის მერი თანამოქალაქეებს დედას აგინებს, ხოლო განათლების მინისტრი უნამუსოს და მექრთამეს უწოდებს, ეს მათ სიმამაცესა და კაიბიჭობაზე კი არა, ლაჩრობასა და დედასბიჭობაზე მიუთითებს. ეს უკვე პროფანებისთვისაც კი შეუფერებელი საქციელია.

სხვათა შორის, იმავე პროფანიდან ნაწარმოები სიტყვა პროფანაცია სიწმინდის შებილწვას, დამახინჯებას, გატრიზავებას ნიშნავს. ჭიაბერაშვილის მერობამ და ლომაიას მინისტრობამ მერის ინსტიტუტისა და განათლების რეფორმების პროფანაცია გამოიწვია...

იდეის პროფანაციის თვალსაჩინო ნიმუში გახლდათ საქართველოს პარლამენტში სახელმწიფო სიმბოლიკის განხილვა. ახალი ქართული გერბის მომხრე დეპუტატებმა არ იცოდნენ, რატომ უჭერდნენ მხარს წარმოდგენილ პროექტს, ხოლო ოპონენტებმა არ იცოდნენ – რატომ არ უჭერდნენ მხარს. გასაოცარია, მაგრამ საკუთარ მოსაზრებას ვერ ასაბუთებდა თვით „გერბის ავტორიც“ კი (პროფანი ჰერალდიკაში, ბატონი **მამუკა გონგაძე**).

* * *

პროფანი არ არის მაინცდამაინც ქართული და მაინცდამაინც ოცდამეერთე საუკუნის მოვლენა. იგი მუდამ და ყველგან იყო, არის და იქნება კიდეც, მაგრამ მას გონიერი და პატიოსანი ადამიანები ასევე მუდამ და ყველგან ებრძოდნენ.

პროფანი მეცნიერებაში, პრესაში, ტელევიზიაში, კინემატოგრაფში, პოეზიაში, მხატვრობაში, მთავრობაში, პარლამენტში, ქარხანაში, მინდორში... იგი ყველგანაა და კარგად შენიღბულია მოჩვენებითი სიდარბაისლით, მოსამართლის მანტიით, მინისტრის კაბინეტით, პერსონალური მიკროფონით, პირადი დაცვით, ბუნდოვანი აზრებით, პატრიოტული აღტყინებით, ხელმძღვანელობის დაუოკებელი ჟინით და არაფრის კეთების უნარით.

ალბათ, საინტერესოა, რომ ძველ ქართულ ენაში ამ პოპულარული ლათინური ტერმინის (პროფანი) აღსანიშნავად გამოიყენებოდა სიტყვა ჯეელი (არაბული ჯააჰილ – უმეცარი, გაუნათლებელი, ურწმუნო). თანამედროვე ქართულში ამ სიტყვას ახალგაზრდის აღსანიშნავად ხმარობენ. სულელი ან უვიცი ახალგაზრდისა კი არა, უბრალოდ, ახალგაზრდისა. „ჯეელი“, რა თქმა უნდა, რაიმე შეურაცხმყოფელ ქვეტექსტს არ გულისხმობს. თუმცა, ჩვენმა ბრძენმა წინაპარმა იცოდა, რომ ახალგაზრდა ადამიანი, თუნდაც ღვთისგან ბოძებული დიდი ნიჭის პატრონი, არ შეიძლება იყოს ბრძენი. სიბრძნე მოაქვს გამოცდილებას, რომლის შეძენასაც წლები სჭირდება. არც იმის თქმა შეიძლება, რომ ყველა ჯეელი ოდესმე აუცილებლად დაბრძენდება. თანამედროვე ცივილიზებული სამყარო სამმართველო აპარატების არა მხოლოდ ნიჭიერი, არამედ გამოცდილი ხალხით დაკომპლექტებას ცდილობს. ამიტომაა, რომ პარიზის ან ნიუ-იორკის მერი არასოდეს არ აგინებს საკუთარ ამომრჩეველს, განათლების მინისტრი უაზროდ არ გაქირობს და სადაზვერვო სამმართველოს შეფი ყოველდღე ყველა სატელევიზიო არხზე ბრიფინგებს არ ატარებს, ფინანსური პოლიციის უფროსი საკუთარ ფინანსურ მაქინაციებში არ იხლართება – ისინი საქმეს აკეთებენ. თავისუფალ დროს ისევ საქმეზე ფიქრობენ და ბოთლში უკანალით ფანქრის ჩაშვებაზე ერთმანეთს არ ეჯიბრებიან. ისინი არ არიან პროფანები.

პროფანი საშიში მოვლენაა. იგი საკუთარ თავში ავანტურიზმს და რადიკალიზმსაც გულისხმობს, არასოდეს არ მიდის ყოვლად გონივრულ დათმობაზეც კი და არასოდეს არ იტოვებს უკან დასახევ გზას.

უფრთხილდით პროფანებს, მით უფრო, თუ ისინი გამოუცდელებიც (ჯეელები) ბრძანდებიან.

თეიმურაზ ქორიძე.

ინფორმაცია თემაში

უკომენტაროდ და შეუსწორებლად

ყველაზე დიდი მემკვიდრეობა შუმერული ცივილიზაციისა საქართველოშია შენახული. მსოფლიოს მეცნიერებს, რომ ჰგონიათ შუმერული ენა მკვდარი და ხალხი გადაშენებული, არ არის ასე!!! საქართველოში შუმერული ენაც ცოცხალია და ხალხიც! მსოფლიოში კი ეს უდიდესი ისტორია მკვდარია და კაცობრიობის ამ დარგის მეცნიერები გადაშენებული! საქართველოში კი დღეს ეს ისტორიაც ცოცხალია და ამ დარგის მეცნიერებიც, რასაც ქართულ-შუმერული ენის ერთიანობა ამტკიცებს!

საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიასთან დაარსდა „აღმოსავლეთის უძველეს ცივილიზაციათა ანბანური კვლევის სამეცნიერო ცენტრი „შუმერი“, რომელმაც გაშიფრა ძვ. წ. 5000 (ხუთიათასი) წლის შუმერული თიხის ფირფიტები, რომლებიც შუმერთა ანბანითა და მისი ასონიშნების შინაარსითაა შექმნილი. შუმერების ანბანში, რასაც ჩვენ ქართულ ასომთავრულს ვუწოდებთ, აღმოჩნდა: მზის სისტემა, სამყაროსეული ასტრონომია, უამრავი რიცხვიერი სისტემები, რიცხვთა მიმოქცევა თავისი შინაარსით, უძველესი ხაზობრივი ცივილიზაცია, მზისა და მთვარის კალენდარი წამების სიზუსტით, რა სიზუსტეც თანამედროვე კაცობრიობამ არ იცის და შუმერების ღვთაებათა პანთეონი, ყველა რელიგიის სათავე დედამიწაზე, რაც კი რელიგიები არსებობს. ჩვენს ანბანში ბრძანდება ის დიდი და ერთადერთი უფალი ღმერთი, რომლის ძეც არის დედამიწელთა სალოცავი იესო ქრისტე. ყველაფერი ეს კი თარიღდება ძვ.წ. 5604 (ხუთიათას ექვსას ოთხი) წლით. დიდი ღმერთის ხატება და ეს ასაკი კაცობრიობის არც ერთ ანბანს და არც ერთ ხალხთა ისტორიას არა აქვს და არც შეიძლება ჰქონდეს!!!

ეს იმ ღმერთზეა ლაპარაკი დედამიწა რომ შექმნა სიცოცხლისათვის წყლით, მიწით, ჰაერით და მზით.

ოდითგან კი ჩვენი ჯიში და მოდგმა თაღით გამოვხატავდით ტაძრებზე და სალოცავებზე, თიხაზე და დედაბოძზე, ახლა კი უკუღმა ააგეს რესტორან არაგვისა და უნივერსიტეტის ეზოში და აკი დაგვსაჯა წყალდიდობებით დიდმა ღმერთმა და ჩვენი ქვეყანაც ვერ მოეწყობა თუ დიდი ღმერთის ხატება წაღმა არ დაიდგა უკუღმა დადგმული. ეს ის ღმერთია სულმნათი შოთა რუსთაველი რომ მიმართავს:

„რომელმან შექმნა სამყარო ძალითა
მით ძლიერითა,
ზეგარდმო არსნი სულითა ყვნა ზეცით მონაბერითა,
ჩვენ კაცთა, მოგვცა ქვეყანა, გვაქვს
უთვალავი ფერითა,
მისგან არს ყოვლი ხელმწიფე სახითა მისმიერითა.
ჰე ღმერთო, ერთო, შენ შეჰქმენ სახე
ყოვლისა ტანისა!“

შენი ლოცვითა და კურთხევით!

კაცობრიობის უძველეს ცივილიზაციათა ანბანური კვლევის სამეცნიერო ცენტრი „შუმერის“ პრეზიდენტი ზურაბ ქაფიანიძე;

აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტი თეიმურაზ მიბჩუანი.

პოეზია უპირველეს ყოვლისა

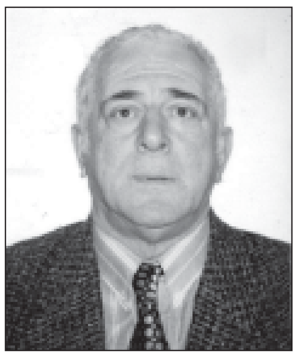

ჯემალ ჩახავა

სანამ

სანამდე უნდა მოვისმინოთ
ჰანგები „ტუტა“,
სანამდე უნდა წავიკითხოთ
ლექსები მლაშე,
დიდი აკაკის პოეზია
ლაღი და სუფთა,
მესიზმრება და ვეღარ ვხედავ
ვეღარსად საშველს.
უკეთურობას დღეს დაედო ბაჟაღლოს ფასი,
კარგი ლექსები თაროზეა,
ცუდი კი ჭყავის,
დღეს ერთი კაცი რომ გვეოლოდა
ილიას მსგავსი,
მაშინ ნახავდით უნიჭოთა
ტირილს და ბღავილს.

ნატვრა

როგორ დახვავდა შური და გესლი
და სხვათა მტრობამ ლამის გაგვთელოს,
მლიერ მომინდა დავწერო ლექსი
და მოვეფერო ჩემ საქართველოს.
ჩემი ქვეყანა მსგავსი ედემის,
ეელზე ადგება მრავალ გარეწარს,
და ნიმუშს ღმერთის შემოქმედების
მჯერა ვერავინ ვეღარ დალეწავს.
ჩვენ კვლავ აღვსდგებით ფენიქსის მსგავსად,
უიმედობა გვაშოროს ღმერთმა,
ყველა ქართველის სიცოცხლის ფასად,
საქართველოსთვის დავდგებით ერთად.
მოვა იგი დრო, რასაც ველოდით
და კვლავ ვიხილავთ დღეებს დარიანს,
ჩვენი ცოდვით და უცოდველობით
შენ დაგვიფარე წმინდა მარიამ!

მცირე აღსარება

დავხეტიალობ ჩემს მამულში
დღითა და ღამით,
გაჩენის დღიდან მაწუხებდა
ყივილი მიწის,
თუ შეიცვლება ცხოვრებაში
რაიმე ამით,
ვიხეტიალებ, სიკვდილამდე ვიხეტიალებ.
ზოგჯერ მისმენენ,
ზოგჯერ, კიდევ, არ მომისმინეს,
უნდა დავწუნარდე,
შევიცვალო —
ის დრო მოვიდა,
ბევრჯერ ვებრძოლე ველ-მინდვრებზე
ქარის წისქვილებს,
მაგრამ აქედან არაფერი
არ გამოვიდა.

წერილი სოფლიდან

ეს გაზაფხულიც მიილია
მოდის ზაფხული,
და კვლავ მე ზამთრის მოლოდინით
ვარ დაზაფრული.
ისევ სიცივე, უშუქობა,
ფიქრი ლუკმაზე,
და შორეული მოგონება
ქართულ სუფრაზე...
ბევრი ჩემსავით ლამაზ დღეებს
ბავშვივით ნატრობს,
რა ცხოვრებაა ეს ცხოვრება,
ვაი, ჩემს პატრონს.

ჩანახატი

მე მიყვარს თქვენი
ლამაზი სახლი,
პატარა ეზო
და ჩრდილი ნაძვის,
მე მიყვარს თქვენი
ფიჩია მაღლი,
ჩურჩხელები და არაყი ანწლის.
როცა სუფრასთან იწვილებს გემი,
და გაადვიძებს,
მშინარ გურიას,
მომენატრება მე
მმები ჩემი
ჩემი კორნელი
და ზაურია.

გეყოთ

როცა ვიხსენებ
ჩვენს დიდ წარსულს,
დიდგორის ბრძოლას,
რაღაცნაირი უსაშველო
ამიტანს მრწოლა
და ვარ ამაყი
ჩვენი მეფით
დავითით დიდით,
და არ მაქვს შიში
არც მონღოლის
და არცა სკვითის,
გეყოთ აქ ყოფნა,
მეგობრებო,
ხანგრძლივი ვადით,
გუდა-ნაბადი აიყარეთ,
სახლებში წადით.

მოვინახულე

მოვინახულე გუშინ ჩემი
თბილი ქალაქი,
ძველ მეგობრებთან
გადავკარი ჭიქა არაყი,
როს ამოვწურე
ჩემი ჯიბის მცირე მარაგი,
მერე რა მოხდა?
გახსენება მისი არა ღირს.

მაპატიე

ლექსი იწერება სიყვარულზე,
მამაზე, დედაზე თუ მმაბიჭზე,
იმ კაცის უცხო სიარულზე,
ამ ქალის უცნაურ ნაბიჯზე.
ლექსი იწერება სისხლითა და
ლექსი ოფლითაც იწერება,
ლექსი ტყვიებს ხშირად ისხლიტავს და,
ლექსი ელარჯივით იწელება.

და ვწერ დღისითაც და ღამითაც და
ბედზე ვარ, ბედზე მინდობილი,
ციურმა ცხოვრებამ გამიტაცა,
მუზა მეცხადება ვით დობილი.

შექმნი? ცხოვრება ზღაპარია,
არა? ჯოჯოხეთად გეჩვენება,
ლექსმა ბევრი ვინმე გადარია,
ლექსმა აღარ იცის შეჩერება.

გზება, ბილიკები გავიკაკე
და ბევრიც ჩემსკენ მოვახედე,
ზოგჯერ ღმერთი-რჯული ვერ ვივარგე
ზოგჯერ კი მიზანში მოვახვედრე.

ულექსოდ ცხოვრებას რა ფასი აქვს
ულექსო კაცი მეცოდება
და მჯერა, და მჯერა ეს ასეა,
რომ ლექსით დამთავრდება ეგ ცხოვრებაც.

და თუმც ახალ ფურცლებს ვერ გადავშლი,
მაინც მწამს ჩემი ბედისწერა...
ღმერთო, რუსთაველის ქვეყანაში
ლექსის წერა!

თანამშრომლობა

უნგრეთში, სასაზღვრო პოლიციის კონფერენცია

22-25 მაისს უნგრეთის ქალაქ შიოფოკში სასაზღვრო პოლიციის XIII საერთაშორისო კონფერენცია გაიმართება. ქართულ მხარეს საქართველოს შსს სახელმწიფო საზღვრის დაცვის დეპარტამენტის თავმჯდომარე ბადრი ბიწაძე და სასაზღვრო პოლიტიკის უზრუნველყოფის მთავარი სამმართველოს უფროსი, თავმჯდომარის მოადგილე ეკა გიგაური წარმოადგენენ.

საერთაშორისო კონფერენცია, ყოველწლიურად იმართება. მისი მიზანი ევროპაში და მის ფარგლებს გარეთ უკანონო მიგრაციასთან, საზღვრის დაცვასთან დაკავშირებულ ღონისძიებებსა და კრიმინალთან ბრძოლაში ჩართული სასაზღვრო სამსახურების ხელმძღვანელ-ექსპერტთა შეკრება და ურთიერთშორის გამოცდილების გაზიარებაა. კონფერენციის დღის წესრიგი ისეთ პრობლემურ საკითხებს მოიცავს, როგორიცაა, – ანალიტიკური მონაცემების შეგროვება; ბიომეტრია და სასაზღვრო პოლიციის მონაცემთა შემუშავება; საიმიგრაციო კრიმინალისა და ორგანიზებულ დანაშაულთან ბრძოლაში მიღწეული პროგრესი და ა. შ.

კონფერენციის ფარგლებში შედგება ორმხრივი შეხვედრები პოლონეთის, რუმინეთის და ბულგარეთის სასაზღვრო უწყებების დელეგაციებთან. კონფერენციაზევე საქართველოს და ბულგარეთის სასაზღვრო უწყების ხელმძღვანელ პირთა მიერ ხელი მოეწერება ოქმს 2005-2006 წლებში თანამშრომლობის შესახებ.

სახელმწიფო საზღვრის დაცვის პრესსამსახური.

კონტაქტები

კეთილი ნაყოფი, რომელსაც ჩვენი შთამომავლობა მოიმკის

ასე თვლიან საქართველოში თურქეთის საელჩოს წარმომადგენლები

19 მაისს საქართველოს თურქი სტუმრები ეწვივნენ. ვიდრე თურქები თბილისს ეწვეოდნენ, მანამდე ქართველები, რამდენიმე სკოლის მოსწავლე-მასწავლებლები, სხვადასხვა უმაღლესი სასწავლებლის სტუდენტები, გაზაფხულის დამდეგს ტრაპიზონს ეწვივნენ და თურქული სტუმართმოყვარეობით, ოჯახური ტრადიციებითა და კულტურული ძეგლებით დატკბნენ. ახლა კი თურქი ბავშვები და პედაგოგები გვეწვივნენ საპასუხო ვიზიტით.

საქართველო-თურქეთის დამეგობრების ამ ერთ-ერთ დიდებულ პროექტს საქართველოში თურქეთის საელჩო ანხორციელებს. მისი ერთ-ერთი სულისჩამდგმელი და ხელმძღვანელია თურქეთის ელჩის მრჩეველი განათლების სფეროში რეჯეფ არსლანთურქი. პროექტი მიზნად ისახავს ქართველი და თურქი ბავშვებისა და სკოლების დამეგობრებას, რასაც დიდი სარგებელი უნდა მოჰყვეს ამ ორი მეზობელი ქვეყნისთვის.

– ამ არაჩვეულებრივმა იდეამ ნამდვილად უკვდავების ხორცი შეისხა და არაერთი პატარა დაამეგობრა საუკუნოდ. შეიძლება ჩვენ მის ნაყოფს ვერ მოვესწროთ, მაგრამ ჩვენი შვილები და შვილიშვილები კი უთუოდ მოიმკიან მას, – აღნიშნა ბატონმა რეჯეფ არსლანთურქმა.

თურქმა სტუმრებმა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დათვალიერებისას აღფრთოვანება ვერ დამალეს. ქართველებისთვის ჩვეული გულთბილი შეხვედრით აღფრთოვანებულებმა კი აღნიშნეს: ჩვენ პატარა ქვეყნის სანახავად მოვდიოდით, ჯერ სულ მცირე გვაქვს ნანახი და ასე გვგონია, ძალიან დიდი ქვეყანა ვნახეთ. ჩვენ – თურქებს და ქართველებს, ძალიან ბევრი საერთო გვაქვს და ვიმეგობროთ. დიდი მადლობა ასეთი სტუმართმოყვარეობისა და გულთბილი დახვედრისთვის.

ასევე დიდი მადლობა მეზობელ თურქებს არანაკლები სითბოსა და მეგობრობისთვის.

ნუგზარ ჭიაბერაშვილი.

სურათზე: თურქი სტუმრები თბილისის უნივერსიტეტში.

წერილი ფერეიდუნშაჰრიდან

ფერეიდნელი ქართველი თავისი დედის ენას ზეიმობს

მოგეხსენებათ ფერეიდნელმა ქართველმა თუ როგორი ძალისგაღებითა და ვაჟკაცობით შემოინახა თავისი დედის ენა მთელი ოთხი საუკუნის მანძილზე უცხო მიწასა და უცხო ცისქვეშ, ირანში ბახტიარიის მთებს შეხიზნულმა.

და დღეს, რომ ის სიამაყით წარმოსთქვამს თავის „გურჯობას“ და ქართულად უბნობს, სწორედ ეს არის მისი საოცარი ვაჟკაცობა.

ამოძრავდა ფერეიდნელი ქართველი, განსაკუთრებით მას შემდეგ, რაც თავისუფალი, დამოუკიდებელი საქართველოს პრეზიდენტმა იქ მოინახულა იგი და გადასცა ის დიდი სითბო და სიყვარული, რაც ქართველს გააჩნდა თავის წილ სისხლხორცისადმი მთელი ამ ოთხი საუკუნის განმავლობაში.

ამავე დროს არ შეიძლება არ აღინიშნოს ირანელი ხალხის ის დიდი მშვიდობიანი, მეგობრული და კეთილი დამოკიდებულება იქ მაცხოვრებელი გურჯებისადმი.

და ისიც აღსანიშნავია, რომ თავად ფერეიდნელი ქართველნი, ამ კეთილ დამოკიდებულებას მათდამი დიდის მადლიერებით გამოხატავენ.

მას შემდეგ, რაც ირანში ისლამურმა რევოლუციამ გაანადგურა მონარქისტური რეჟიმი, იქ მცხოვრებმა მცირე ერებმა თავისუფლება და სილაღე ჰპოვეს.

და აი, ფერეიდნელმა ქართველმაც დაიწყო თავისი ეროვნული ადათისა და ტრადიციების წარმოჩინება. მარტო შარშან ისპაჰანში – ირანში მცხოვრებ სხვადასხვა ერთა ფესტივალზე საუკეთესოდ გამოიჩინეს თავი. ასევე გასული წლის 14 აპრილს იდღესასწაულეს „დედა ენის დღე“ და სხვ.

თუმც სჯობს იქიდან მოწერილი, ქართველი საიდ მულიანის წერილით გავეცნოთ 14 აპრილს ფერეიდუნშაჰრში (მარტყოფი ფერეიდნის პროვინციის ქალაქი-ცენტრი) მათ მიერ ჩატარებულ „ყრილობასა და სერემონიას“ – მოწერილს ქართულად.

ნოდარ კოჭლაშვილი.

P. S. საიდ მულიანი, მიუხედავად იმისა, რომ ჯერ კიდევ ახალგაზრდაა, უკვე ცნობილი ისტორიკოსი და ქართველთა თავკაცია. მისი შრომა „ქართველთა როლი ირანის ცივილიზაციასა, კულტურასა და ისტორიაში“. უკვე ორი წელია საქართველოშია და თარგმანს არ ეღირსა. ეს სამწუხაროა!

ჩვენთან არს ღმერთი.

ჩემო ძვირფასო ძმაო, ბატონო ნოდარ კოჭლაშვილო, მოგესალმები ჩვენს პატარა საქართველოდან. როგორ ბრძანდებით, იმედია, რომ კარგად და ბედნიერად და ჯამრთელად იყო.

როგორც იცით, ჩვენ ფერიდანში გვაქვს ერთი საზოგადოება „ირანელ ქართველთა საზოგადოება“ და ამ საზოგადოებაში მონაწილეობს ბევრი ქართველი ფერიდნელი, მათ შორის ახალგაზრდა ბიჭები და გოგოები. რომ ყველანი გულიტ და სულით ცდილობენ ჩვენი საზოგადოების მიზანების შესრულებისათვის, ქართული ენის და კულტურის შენახვა და გამრავლება და გაცნობა ქართველებსათვის და ირანელ სხვადასხვა ტომებსათვის. ამ 4 წლის განმავალში ჩვენი ჯგუფს გავკეთები ბევრი საქმები, მატ შორის ქართული ენის თვითმასწავლებელის გამზადება და დაბეჭდვა, კასეტას გამზადება, ბრუშურების გამზადება ქართველების შესახებ, ჟორნალ-გაზეტებში სტატიების დაბეჭდვა ქართველების ისტორია და კულტურის შესახებ და ბევრი სხვა ასეთი საქმები. ერთ-ერთი ჩვენი მნიშვლენოვანი და დიდი საქმე არი ქართული ენის დიდების ყრილობის ჩატარება 14 აპრილში.

მიმდინარე წელში ჩვენმა საზოგადოებამ მოიძადინა რომ ჩატაროს ეს სერემონია და იმიტომ, რომ ეს ყრილობა და სერემონია იყოს კარგი და შედეგიანი და სახელოვანი, ბევრჯერ იყო სხდომა ჩვენი აქტიური წევრების შორის. ბევრი რამის შესახებ იყო თადბირები – აბა სად იყოს, როგორ იყოს, ვინ იყვენენ სტუმრები, ვინ იყოს მოლაპარაკე, რომელი გაზეთებში დაიბეჭდოს ის ფროგრამის ამბები, როგორ გადვიღოთ ფილმი და ბევრი სხვა საჭირო რაღაცები.

ჩვენი სხდომების შედეგები ასე იყო, რომ ყრილობა იყოს საიდ მულიანის ხელმძღვანელობით, მოვწიოთ 400 ადამიანი, ქართველები, რომლებიც უყვართ ასეთი ფროგრამები, ცნობილი და დიდი უნივერსიტეტების ოსტადები, ცნობილი მწერალები, პოეტები, მეცნიერები, საქართველოს ელჩი, ირანელ დაწესებულების უფროსები, კორესპონდენთები და მომღერალები.

ჩვენმა კარგი ბიჭებმა, მათ შორის არსენ ონიკაშვილი (ჰასანალი რაჰიმი), დავით დავითაშვილი (დავუდ რაჰიმი), ნიკო ასლანი (მორთეზა ასლანი), იოსელიანი, აჰმად მულიანი, ჰოსეინ თავაზოჰი, ქარიმი, დავით გუგუნაშვილი (დავუდ აბასი), ებრაჰიმ თარყი, მოსთაფა ამინ, მორთეზა მულიანი, საიდ მოყადასი, მოჯთაბა რაჰიმი, ფედრამ თავაზოჰი, ნაზარი და ბევრი სხვა ნამდვილი ქართველებმა თავიანთი აქტიური მოღვაწეობით რამდენი დღე ღამით დამზადეს ძალიან ბევრი რაღაცა საჭირო იყო, მაგალითად, წარწერილები, კალენდარი, სახსოვარი, ჰიმნები, საჭმელები, საქსოვები, სიდიები, სერემონიას ადგილი და ბევრი სხვა და სხვა რამები.

14 აპრილში ყველას გული და სული და ფიქრი ეს იყო: აბა როგორ ჩატარდება ჩვენი სერემონია, ნეტავ ფრობლემა არ იყოს, ნეტავ მოეწონოს ხალხს, ნეტავ მტერმა არ გაფუჭოს ჩვენი საქმე, ნეტავ ხალხი კმაყოფილი გავიდეს დარბაზიდან დასასრულში.

14 აპრილში 3 საათზე მოვიდა ბევრი ხალხი დარბაზში, ნემსის ადგილიც აღარ იყო. მეცნიერები, მწერალები, პოეტები, მოხუცები, ახალგაზრდები, ქალები, გოგოვები, კორესპონენტები, ჯურნალისტები, საქართველოს ელჩი და დელეგაცია, ირანელ დაწესებულების უფროსები და დარბაზის გარეთაც იყო ბევრი ხალხი, რომ მთელი ფროგრამის განმავალში ფეხზე იდგეს გარეთ და უსმენდეს ფროგრამს.

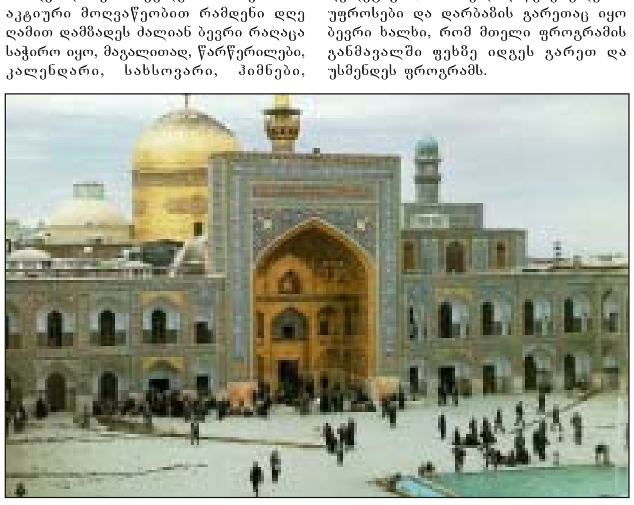

დაიწყო ფროგრამი ირანის ეროვნული ჰიმნით. სიხარულით კანში ვერ ვდგებოდი, მინდოდა მქონდა 2 ფრთა და გაფრენილვიყავი, მინდოდა მინახვა ჩვენი 400 წინაორები და მეთქვა ნახეთ თქვენი შვილები ვართ, თქვენ გზაზე თქვენი მიზნების შესრულებისათვის ვცდილობთ. გიხაროდეთ, რომ არ დაიკარგა თქვენი სისხლი და ფესვები, მერე მე ჩვენი საზოგადოების მხრიდან, არა ხელმძღვანელად, არამედ ერთ-ერთი ქართული ერი და ენის მონა-მორჩილად ჩვენ სტუმრებს მოვესალმე და მათი მობრძანებას კეთილი უთხარი. მერე ილაპარაკეს მწერალებმა, რომლებიც არიან ძალიან ცნობილი, მათ შორის, ფროპესორი დოქთორ ამირაჰმადიანი, ფროპესორი დოქთორი მირჯაფარი, ფროპესორი ფარაჰბახში. მერე ჩვენმა მომღერალებმა იმღერეს ქართულად. პოეტებმა იკითხეს თავიანთი ლექსები ქართულად. საქართველოს ელჩმა, ბატონო ლევან ასათიანმა ილაპარაკა. და 400 ჩვენი სახელოვანი ყოფნის სახსოვრად მივეცით ჩვენს სტუმრებს 400 ქართული კალენდარი, 400 ქართული სიდი, 400 მოლაპარაკე ანბანი ყრილობის სახსოვარი. 3 საათის განმავალში რომ იყო ფროგრამი, არც ერთმა არ დაიღალა და ბოლოს ყველა იყო კმაყოფილი და ძალიან მადლობელი. ყველა მოდიოდა კოცნითა და მადლობას იხდიდა. და ჩვენც იმდენი დაღლილობა არ გვატყობდა და ისეთი დასვენილი ვიყავით სიხარულით, როგორც ფრინველი ცაში. და ეს ჯერ განთიადი ჩვენი შრომების მომავალში შევასრულებთ დიდი საქმებს ღვთის იმედით. ამ კარგი ახალგაზრდებით მგონი მოკლე ხანში მთელი მსოფლიო იამაყებს ირანელ ქართველთა საზოგადოების შორმისგად.

ქართული ენის მონა-მორჩილი და დედა ენის დიდების პირველი ყრილობის ხელმძღვანელი საიდ მულიანი, ფერეიდნელი ქართველი.

2005 წლის 17 ივნისს 14 სთ-ზე შედგება სს „ჰიდრომშენებლის“ აქციონერთა კრება. მისამართზე: ქუთაისი, გუგუნავას № 20.

დღის წესრიგი:

მიწის ფართის შეყვანა საწესდებო კაპიტალში.

სალიკვიდაციო კომისია.

ნამყო

ვიქტორ პეტელინი

მიხეილ შოლოხოვის შეხვედრები იოსებ სტალინთან

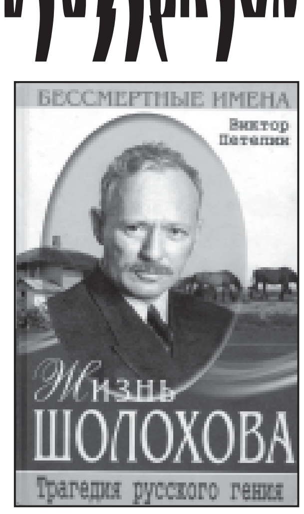

– რა თქმა უნდა, „წყნარ დონში“ პანტელეიმონ პროკოფიევიჩი მეზობელ ქალს ეპატიჟება სათევზაოდ, შემდეგ თიბვაზე. ერთად უფრო სწრაფად იქნება დაძლეული სოფლის ცხოვრების სიძნელეები. აი, სწორედ აქედან ამოვდიოდით, როდესაც გადავწყვიტეთ მოგვეხდინა მთლიანი კოლექტივიზაცია... მაგრამ ჩვენ, ამხანაგო შოლოხოვ, დღის წესრიგს გადავუხვიეთ, ხოლო დღის წესრიგში გვაქვს თქვენი გამგზავრება გორკისთან...

სტალინი წამოდგა, დოკუმენტებით სავსე საქაღალდეს გადაწვდა და ამოიღო გორკის წერილი, რომელიც ზემოთ იდო.

– ბოდიში, ამხანაგო შოლოხოვ, – სტალინი ფიქრებიდან გამოერკვა და გორკის წერილი საქაღალდეში ჩადო. დრო ვერ გამოვნახე, რომ გორკის ვუპასუხო, იმდენი სამუშაოა, იმდენი, რომ თავი მაღლა ვერ ამიწევია. აქ გორკი შემახსენებს, მასთან, სორენტოში, გამგზავრების ამბავს ვიმედოვნებ, საბუთების გაფორმების მხრივ ყველაფერი წესრიგში გაქვთ.

– დიახ, ყველაფერი წესრიგშია, ოღონდ, ეს არის – კაცი ვერ დათვლის რამდენ ინსტანციაში გვარბენინეს.

– ვინ არის ვასილ კუდაშოვი? თავდებად უდგებით?

– ჩემი მეგობარია, თანაც ნიჭიერი მწერალი, ჟურნალისტი და რედაქტორი, ამხანაგო სტალინ.

– გორკი მასზე არაფერს ამბობს. იგი გახსენებთ თქვენ და კიდევ არსენ ვესიოლის. როდის აპირებთ გამგზავრებას?

– სადღაც დეკემბრის შუა რიცხვებში. ბილეთების აღება დაგვრჩა...

– გორკის სტატია „თუ მტერი არ ნებდება, მას სპობენ“, უთუოდ წაიკითხეთ, ამხანაგო შოლოხოვ. კარგი ლოზუნგია... დროული... ლენინი ამბობდა: „ვინც ჩვენთან არ არის, იგი ჩვენი მტერია“. საბჭოთა ხელისუფლებას ჰყავს ბევრი მოძულე, როგორც შინაური, ისე გარეშენი. შინაურ დუშმანებს უსწორდებიან ვიაჩესლავ მენჟინსკი, ჰენრიხ იაგოდა და მათი თანაშემწეები, ხოლო გარეშეებს – ყველანი ერთიანი ძალით. სუსტია ლიტვინოვი, უნიათოა კარახანი. მათ არ ძალუძთ ურთიერთობის დამყარება გარე სამყაროსთან, მეტად დამთბობი არიან, შიშობენ, დაუკარგავთ ბოლშევიკური პირდაპირობა, როგორც ეს დიადი ქვეყნის წარმომადგენლებს შეჰფერით. გაურბიან პირდაპირ ლაპარაკს, არ სჯერათ, რომ უკვე ძლიერი ვართ, რომ გვყავს დიდი არმია, მრავალრიცხოვანი და ძლევამოსილი. გახსოვთ ჩინეთ-აღმოსავლეთის რკინიგზაზე მომხდარი ამბები? საკმარისი იყო იქ ორი პოლკი გადაგვესროლა, რომ ჩინელებს სხვაგვარად დაეწყოთ ლაპარაკი და ყველაფერი კალაპოტში ჩამდგარიყო... ყოველივე ამას გეუბნებით, ამხანაგო შოლოხოვ, იმიტომ, რომ თქვენს მეგობრებთან ერთად იქ, საზღვარგარეთ, თავი წარმოაჩინოთ დიადი სახელმწიფოს წარმომადგენლებად. არადა, აი, გავუშვით ერთი მწერალი საზღვარგარეთ, მან კი, მადლობის ნაცვლად, უმალვე დაიწყო სისაძაგლის ჩმახვა ჩვენი ქვეყნის, საბჭოთა მთავრობის შესახებ, დესპოტურ რეჟიმზე, რომელიც თითქოს ჩვენში არსებობდეს. არა, ჩვენ ვილაშქრებთ ძალმომრეობის, გადახრების, უკიდურესობების წინააღმდეგ, მაგრამ მხარს ვუჭერთ პროლეტარიატის დიქტატურას, ვილაშქრებთ სისასტიკისა და დაშინების სხვა ფორმების წინააღმდეგ, მაგრამ მხარს ვუჭერთ ძლიერ ხელისუფლებას... თქვენ, ამხანაგო შოლოხოვ, ამ ბოლო ორი წლის მანძილზე ცნობილი მწერალი გახდით, ბევრ შეკითხვას დაგისვამენ, ინტერვიუს ჩამოსართმევად მოგმართავთ სხვადასხვა გაზეთი და ჟურნალი, არც პროვოკაციული კითხვებისაგან შეიკავებენ თავს... ემზადეთ ამისათვის... სამი წლის წინათ მოსკოვს ეწვია ცნობილი ფრანგი მწერალი ანრი ბარბიუსი, რომელმაც მკითხა: თქვენ, როგორც კომუნისტი, როგორ უპირისპირდებით თავდასხმებს სსრ კავშირზე, სადაც, დასავლეთის პრესის მტკიცებით, კვლავ არსებობს წითელი ტერორი? ვუპასუხე უბრალოდ, როგორც არის... დიახ, ვანადგურებთ ჯაშუშებს, დივერსანტებს, მაგრამ ეს, რა თქმა უნდა, წითელი ტერორი არ არის. საქმე გვაქვს სპეციალურ ორგანიზაციებთან, რომელთა ბაზები განლაგებულია ინგლისში ან საფრანგეთში... ამ ორგანიზაციებს აფინანსებენ, ცხადია, კაპიტალისტები, ინგლისის დაზვერვა... სამი წლის წინათ, ამხანგო შოლოხოვ, დააპატიმრეს თავადი ოფიცრებისგან შემდგარი პატარა ჯგუფი. მას დავალებული ჰქონდა, მოეწამლა მთელი საბჭოების ყრილობა, რომელსაც, დაახლოებით, ხუთი ათასი კაცი ესწრებოდა, მოეხუთათ ისინი აირებით... როგორ გინდა, ებრძოლო ამ ადამიანებს? მათ ციხეებით ვერ დააშინებთ. აქ საქმე ეხება უბრალოდ სიცოცხლის ეკონომიის საკითხს... ან თავადებისა და ბურჟუაზიის შვილებისაგან შემდგარი ცალკეული ერთეულების განადგურება... ან მათ ნება დართოთ, მოსპონ ასობით, ათასობით ადამიანი... აი, როგორ დგას საკითხი, ანდა, აი, პოლონეთში მხეცურად მოკლეს საბჭოთა ელჩი ვოიკოვი. პასუხად ოცი თეთრგვარდიელი დავხვრიტეთ. მუშები კმაყოფილი იყვნენ ასეთი პასუხით, ამბობდნენ, მეტი უნდა დაგეხვრიტათო, ჩვენში ბევრი ასეთი პარაზიტი დაწანწალებსო... აქ საკითხი უნდა დაისვას ასეთი კუთხით: ვის წინააღმდეგ არის მიმართული სიკვდილით დასჯა? ვის ვხვდებით იმ პირთა სიაში, რომლებიც სიკვდილით უნდა დაისაჯონ? მხოლოდ თავადაზნაურობას, მეფის გენერლებს, რომლებიც საბჭოთა ხელისუფლებას ებრძოდნენ. ძალზე იშვიათია, უბრალოდ, ისეთი შემთხვევა არ მახსოვს, რომ ასეთ სიებში შეგვხვდეთ არაექსპლუატატორული კლასების წარმომადგენლები. ჰა-ჰა, შესაძლოა, იყოს ერთი ან ორი შემთხვევა. როდესაც გვსაყვედურობენ, ყველას ერთნაირად არ იცავთო, ამაზე უნდა ვუპასუხო: არც ვაპირებთ ყველას დაცვას. აშკარად ვაცხადებთ: ჩვენში კლასობრივი წყობილებაა. ყველას გასაგონად ვამბობთ: „თუ მტერი არ ნებდება, მას სპობენ“. მაგრამ ჯერ კიდევ დარჩა ბევრი თავადაზნაური, რომლებიც ჩვენთან პატიოსნად თანამშრომლობენ, უამრავია ვაჭართა კლასიდან. აი, ყველაზე საყურადღებო მაგალითი. სახელმწიფო პოლიტიკური სამმართველოს თავმჯდომარე ვიაჩესლავ მენჟინსკი. დაიბადა თავადაზნაურულ ოჯახში. მამა – ისტორიკოსი, კადეტთა კორპუსის მასწავლებელი. მენჟინსკიმ სკოლა ოქროს მედალზე დაამთავრა და შევიდა პეტერბურგის უნივერსიტეტში, სადაც დაასრულა იურიდიული ფაკულტეტი, მუშაობდა ადვოკატად, 1902 წლიდან მონაწილეობს სოციალურ-დემოკრატიულ მოძრაობაში, იყო ემიგრაციაში, ბრწყინვალედ ფლობს რამდენიმე ევროპულ ენას, გახლავთ კონტრრევოლუციის ყოველნაირი ფორმის წინააღმდეგ ბრძოლის ბრწყინვალე ორგანიზატორი. ასე, რომ თავადიც არის და თავადიც. აი, თქვენ, ამხანაგო შოლოხოვ, მიგაჩნიათ, რომ თეოდორე პანფიოროვის რომანი „ძელები“ ცუდი ნაწარმოებია, დაწერილია დაუდევრად, მას კი ჯგუფელები აქებენ. მაგრამ პანფიოროვმა შეძლო, ხელი გამოეკრა ერთი მეტად მნიშვნელოვანი ტენდენციისათვის ჩვენი საზოგადოების განვითარებაში – გლეხური ცხოვრების ფორმაში ახლის წარმოქმნასთან, სოფლად სოციალიზმის მშენებლობასთან ერთად იცვლება და იზრდება სულიერერად თვით ამ მოძრაობის მონაწილე, ჩნდება ახალი ადამიანი ცინცხალი ჩანაფიქრებით, ახალთახალი აზრებით. სოფლად ცხოვრების შეცვლასთან ერთად, შესაბამისად, გლეხებსაც თავიანთი თავი გარდაქმნისაკენ მიჰყავთ. თქვენ კი, ამხანაგო შოლოხოვ, ფიქრობთ, დაწეროთ ცხოვრების სოციალისტური გარდაქმნისათვის კაზაკების ბრძოლის შესახებ?

– არა თუ ვფიქრობ, ამხანაგო სტალინ, არამედ მოვლენათა ცხელ კვალზე დავწერე რომანის, დაახლოებით, მესამედი მთლიანი კოლექტივიზაციის შესახებ, მაგრამ ჯერჯერობით მუშაობა შევწყვიტე, კიდევ ბევრი საკითხი დამრჩა გადაუწყვეტელი, თავში ათასგვარი ფიქრი მიტრიალებს და ვერანაირად ნორმალურ კალაპოტში ვერ ჩამიტევია, უნდა ვნახო, თუ როგორ განვითარდება ამბები, მოვლენები ნამდვილად ცვლის ადამიანებს, რამდენი დრამატული რამ ხდება ადამიანთა სულებში, არც კომიკურია ნაკლები, აშკარად სასაცილო რამ ხდება ჩემს თვალწინ, ჰოდა, ჩემზე მითქვამს, მამაცხონებულო, შინ მისვლისას დაჯექი და ჩაიწერე მზა სცენები, გამზადებული ეპიზოდები. მინდა, შევზღუდო საკუთარი შემოქმედებითი ჩანაფიქრი მთლიანი კოლექტივიზაციის მხოლოდ პირველი თვეებით, ამა წლის, დაახლოებით, იანვრიდან სექტემბრის ჩათვლით, იქით აღარ გავიხედავ, ეს პერიოდი კი დამთავრდა, ჩემთვის ყველაფერი ნათელია... ჩამოვალ თუ არა სორენტოდან, მაშინვე შევუდგები რომანის წერას კოლექტივიზაციაზე... მაგრამ, როგორ დავიწყო ახალი რომანი, ამხანაგო სტალინ, როდესაც „წყნარი დონის“ მესამე წიგნს რაპპის ხელმძღვანელები მიწუნებენ, ყველა ჟურნალი და გამომცემლობა ხომ მათ ხელშია...

მიხეილ შოლოხოვის ხმაში იმოდენა სასოწარკვეთამ გაიჟღერა, რომ სტალინი გაოცებისაგან ფეხზე წამოდგა, თითქოს საუბარი წყნარად მიმდინარეობდა, თითქოს ყველაფერი აუხსნა ახალგაზრდა მწერალს, დაე, მშვიდად გაემგზავროს გორკისთან, რჩევა დაეკითხოს, ესაუბროს რომანზე, იმაზე, თუ რა უნდა გააკეთოს კიდევ მისი სრულყოფისათვის. აღმოჩნდა, რომ მან, სტალინმა, ოდნავადაც ვერ დაამშვიდა იგი, ახალგაზრდა მწერალს თავის „წყნარი დონის“ ბედი კვლავაც აღელვებს.

სტალინმა კაბინეტში გაიარ-გამოიარა, იშვიათად თუ გადახედავდა შეცბუნებულ შოლოხოვს, რომელმაც თავისი სასოწარკვეთა ვერ დაფარა ქვეყნის პირველი პირის წინაშე.

– თქვენ, ამხანაგო შოლოხოვ, ნუ ნაღვლობთ „წყნარი დონის“ ბედის გამო, მისმა ორმა წიგნმა უკვე ნათელი იხილა, ღაღადებენ თავიანთ სიმართლეს რუსეთის რევოლუციის შესახებ, სულ ცოტა ხანიც და რაპპის ხელმძღვანელები შეიგნებენ, რომ ნაჩქარევი დასკვნა გამოიტანეს რომანის მესამე წიგნის შეფასების შესახებ, წაიკითხავენ გორკის, გაეცნობიან კიდევ ჩვენი საზოგადოების გავლენიან ადამიანთა აზრებს და იმედს ვიტოვებ, სწორად გადაწყვეტენ თქვენი რომანის ბედს. მესამე წიგნი იმავე დონეზეა დაწერილი, როგორც პირველი ორი?

– უკეთესად, ამხანაგო სტალინ, გაცილებით უკეთ. პირველი ორი წიგნის წერისას ვჩქარობდი, ამას კი ვწერდი რამდენიმე წელს, თითქმის სამი წლის განმავლობაში რამდენჯერმე დახვეწე კიდეც.

– „ძელებზე“ უკეთესად დაწერთ რომანს კოლექტივიზაციის შესახებ?

– ეს ნუ დაგაეჭვებთ, ამხანაგო სტალინ, გაცილებით უკეთესად, რადგან „ძელები“ მეტად ცუდი რომანია. თეოდორე პანფიოროვი, როგორც ჟურნალ „ოქტიაბრის“ მთავარი რედაქტორი, ჩემი ყველაზე დიდი მტერია. მთავაზობს ისეთ შესწორებებს, რომლებიც რომანისათვის მხოლოდ ზიანის მომტანია. ამასთან მოეხსენება ჩემი აზრი მის თხზულებების გამო და ცდილობს, შური იძიოს...

– ერთხელ კიდევ გიმეორებთ, ამხანაგო შოლოხოვ, მშვიდად გაემგზავრეთ სორენტოში, თან წაიღეთ რომანის რომელიმე თავი ან ნაწილი, საერთოდ, წააკითხეთ გორკის, დაამთავრეთ რომანი, ყურს ნუ უგდებთ პანფიოროვებს, ავერბახებს, ფადეევებსა და სხვა კირშონოვებს. ისინი პარტიის ერთგული ჯარისკაცები არიან, საქმეში გაერკვევიან და გამოიტანენ სწორ დასკვნებს.

შოლოხოვი წამოდგა, წინასწარ იგრძნო, რომ თავისი პრობლემებით ერთობ დიდხანს დააყოვნა ისეთი საქმიანი კაცი, როგორიც სტალინია. მასპინძელიც სკამიდან ადგა და მაგრად მოუჭირა ხელი მიხეილ შოლოხოვის ხელს.

– ამხანაგო შოლოხოვ! ჩემი ტელეფონის ნომერი გამოართვით პოსკრებიშჩევს, ნუ მოგერიდებათ, პირდაპირ დამირეკეთ, თუ შეგექმნებათ რაიმე გადაუჭრელი პრობლემები, სიძნელეები, დაგებადებათ წინადადებანი ჩვენი სახელმწიფოებრივი ცხოვრების, საკოლმეურნეო მოძრაობის გაუმჯობესების შესახებ. შეგიძლიათ, მომწეროთ. მგონი, თქვენთვის ეს უფრო იოლია.

„კირკიტა კაკალია“, – გაიფიქრა სტალინმა, როდესაც სტუმარი კარებამდე მიაცილა.

(გაგრძელება იქნება).

გაგრძელება. დასაწყისი იხ. „სრ“ № 96, 102.

ამერიკელები სადამ ჰუსეინის ფოტოსურათებთან დაკავშირებულ ამბავს გამოიძიებენ

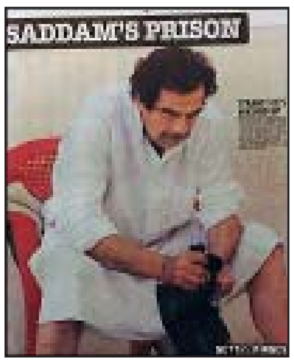

ამერიკელები აპირებენ გამოიძიონ, თუ როგორ მოხვდა სადამ ჰუსეინის ფოტოები ბრიტანულ გაზეთ „სანში“, რომელმაც შაბათს გამოაქვეყნა სურათები. მათზე ასახულია პატიმრობაში მყოფი ერაყის ყოფილი დიქტატორი.

მას შემდეგ, რაც „სანის“ პარასკევის ნომერში დაბეჭდეს ფოტოები, რომლებზეც აღბეჭდილი იყო საცვლებისამარა ყოფილი დიქტატორი, თავის წინდებს რომ რეცხავდა, შაბათის ნომერში უკვე დაბეჭდეს სადამ ჰუსეინის ფოტოები, რომლებზეც იგი გამოსახულია მავთულხლართებს მიღმა, მაგრამ ამჯერად – ჩაცმული.

გაზეთი იცავს თავის გადაწყვეტილებას ფოტოსურათების გამოქვეყნების შესახებ და ამტკიცებს, რომ ისინი შეისყიდეს ამერიკელი სამხედროებისგან.

„სანის“ შაბათის ნომერში დაბეჭდილია აგრეთვე, ერაყის ყოფილი ხელმძღვანელობის ორი სხვა მაღალი თანამდებობის მოხელის ფოტოები. ეს ადამიანები ოდესღაც შიშის ზარს სცემდნენ მთელს ქვეყანას – ქიმიური ალის სახელით ცნობილი ალი ჰასან მაჯიდი, და ჰუდა სალიხ მაჰდი ამაში, რომელიც ცნობილია „ქალბატონი ციმბირის წყლულის“ მეტსახელით.

გაზეთის ხელმძღვანელობამ განაცხადა, რომ მზად არის დაუპირისპირდეს ნებისმიერ სარჩელს, რომლის აღძვრითაც დაიმუქრა სადამ ჰუსეინის მთავარი იურისტი.

ეს ფოტოსურათები გამოჩნდა „ნიუიორკ პოსტშიც“, რომელსაც ასევე ფლობს მედია-მაგნატი რუპერტ მერდოკი.

ბევრს მიაჩნია, რომ ასეთი ფოტოების პუბლიკაცია არღვევს ჟენევის კონვენციას სამხედრო ტყვეების შესახებ.

მიტინგის თავისუფლად გამართვის ნება დართეს

ორასამდე კუბელმა დისიდენტმა გამართა ღია შეხვედრა ჰავანაში, იმის მიუხედავად, რომ კუბაში აკრძალულია პოლიტიკური ოპოზიცია.

როგორც ჰავანიდან იტყობინებიან, დისიდენტების შეხვედრის პირველ დღეს, რომელიც გაიმართა შეხვედრის ერთ-ერთი ორგანიზატორის ბაღში, პოლიციელები არავის შეუნიშნავს. არც ხელისუფლებას მიუღია რაიმე ზომები იმ მიზნით, რომ ხელი შეეშალა ღონისძიების გამართვისთვის.

ამერიკელმა დიპლომატმა კუბაში ჯეიმს კეისონმა შეკრებილთ უჩვენა პრეზიდენტ ბუშის ვიდეოწერილი, რომელშიც შეერთებული შტატების პრეზიდენტი დიდ შეფასებას აძლევს დისიდენტების სწრაფვას, თავი დააღწიონ „რეპრესიების ჩრდილს“.

მაგრამ ევროკავშირიდან ჩასულ რამდენიმე პოლიტიკოსს, რომლებიც აპირებდნენ დისიდენტების კრებაზე დასწრებას, კუბის ხელისუფლებამ ქვეყნის დატოვება აიძულა.

ჩეხი სენატორი კარელ შვარცენბერგი და გერმანიის პარლამენტის წევრი არნოლდ ვაატცი პოლიციელებმა დააკავეს და ჰავანის აეროპორტამდე მიაცილეს.

ევროკომისიამ მიუღებელი უწოდა ყოველივე იმას, რაც კუბაში მოხდა.

ორ პოლონელ პარლამენტარს უარი უთხრეს კუბაში შესასვლელი ვიზების გაცემაზე, გარდა ამისა, კიდევ ორი ჟურნალისტი – პოლონელი და იტალიელი – დააკავეს კუბის ხელისუფლების წარმომადგენლებმა დისიდენტების შეხვედრის გამართვის წინა დღეს.

კუბაში სამოქალაქო საზოგადოების დამყარებისთვის მებრძოლი ასამბლეის მიერ ორგანიზებული ეს შეხვედრა კიდევ ერთ დღეს გასტანს.

შეხვედრის ერთ-ერთი ორგანიზატორის სახლის უკან მდებარე ბაღში შეკრებილი დელეგატები მოითხოვდნენ კუბაში ყველა პოლიტიკური პატიმრის გათავისუფლებას.

როგორც მიმომხილველები ფიქრობენ, მართალია, ამ ღონისძიებას 500 დელეგატის ნაცვლად, მხოლოდ 200 კაცი დაესწრო, მაგრამ ეს მაინც შეიძლება ჩაითვალოს უპრეცედენტო მოვლენად კომუნისტური კუბის ისტორიაში.

„ეს მთელი ოპოზიციის ტრიუმფია“, – განაცხადა შეხვედრის მთავარმა ორგანიზატორმა მარტა ბეატრის როკემ.

მაგრამ ზოგიერთმა დისიდენტმა ამ ღონისძიებას უწოდა დიდი შეცდომა, რადგან იგი ხელისუფლებას ოპოზიციისთვის მორიგი დარტყმის შესაძლებლობას მისცემს.

იუბილარები

და ისევ კალათბურთთან ერთად

ეს იყო ზღაპრული სანახაობა, რომლის მსგავსი იშვიათად თუ უნახავთ კალათბურთის გულშემატკივრებს: 1959 წლის აგვისტოს ერთ თბილ საღამოს ლუჟნიკების სტადიონზე საბჭოთა კავშირის ხალხთა II სპარტაკიადის ნახევარფინალურ მატჩში საქართველოს სამკაციანმა ნაკრებმა (!) ლატვიის ეროვნულ გუნდს სძლია და ფინალში გავიდა. სხვებთან ერთად ამ დაუვიწყარი პაექრობის მონაწილენი გახლავთ ლევან მოსეშვილი და ვალერი ალთაბაევი. მოსეშვილმა ორთაბრძოლის დამთავრებამდე ხუთი წუთით ადრე გადაინაცვლა სათადარიგოთა სკამზე საჯარიმოთა ლიმიტის ამოწურვის გამო, ალთაბაევი კი საფინალო სასტვენამდე დარჩა მოედანზე და ბალტიისპირელთა კალათში გამარჯვების მომტანი ბურთიც მოათავსა.

ლევან მოსეშვილი და ვალერი ალთაბაევი თანატოლები არიან (ისინი 1940 წლის 23 მაისს დაიბადნენ). თითქმის ერთდროულად მივიდნენ თბილისის „დინამოში“ და 13 წლის განმავლობაში ღირსეულად განაგრძეს წინა თაობების სახელოვანი ტრადიციები. 20 არ გადაეხადათ, საბჭოთა კავშირის ხალხთა II სპარტაკიადის ვერცხლის მედლები რომ მოიპოვეს. ანალოგიური ჯილდო საკავშირო ჩემპიონატებზე სამჯერ (1960, 1961, 1969 წ.წ.) დაიმსახურეს, ერთხელაც მესამე ადგილზე (1965 წ.) გავიდნენ, 1968 წელს კი კვარცხლბეკის უმაღლესი საფეხურიც დაიპყრეს, მომდევნო წელს საკავშირო თასი მოიპოვეს და ევროპის თასების მფლობელთა თასზე მე-2 ადგილი დაიკავეს. ყველაზე დიდ წარმატებას 1962 წელს ჟენევაში მიაღწიეს – ჩემპიონთა თასის ფინალში მადრიდის „რეალს“ სძლიეს და სანუკვარი ჯილდო თბილისში ჩამოიტანეს.

– ჩემთვის დაუვიწყარია საბჭოთა კავშირის ხალხთა სპარტაკიადის ნახევარფინალური ორთაბრძოლა ლატვიელებთან, – ამბობს ვალერი ალთაბაევი. – ბალტიისპირელები მაშინ ჩემპიონთა თასის მფლობელები იყვნენ და მათს შემადგენლობაში თამაშობდა სამი მსოფლიო კლასის ვარსკვლავი – ვალდმანისი, მუიჟნიეკსი და 214 სანტიმეტრი სიმაღლის გიგანტი კრუმინში, რომლებიც საბჭოთა ნაკრების ძირითადი ხუთეულის მოთამაშეები იყვნენ.

მატჩის ბოლო ხუთწუთიან მონაკვეთში ჩვენგან სამნი დავრჩით – მე, „აპალონა“ – გურამ აბაშიძე და „ცუნცულა“ – თამაზ კაკაურიძე. გომელსკისა და მის შეგირდებს ეგონათ, რომ შეხვედრას უეჭველად მოიგებდნენ, მაგრამ მწარედ შეცდნენ – საფინალო სასტვენამდე რამდენიმე წამით ადრე ჩემი ტყორცნა ზუსტი აღმოჩნდა – 88:86 გავიმარჯვეთ.

– „დინამოს“ ისტორიაში ყველაზე მნიშვნელოვანი წარმატება ჩემპიონთა თასის მოპოვება იყო, – ჩაერია საუბარში ლევან მოსეშვილი – მადრიდელები ჟენევაში იმ იმედით ჩამოვიდნენ, რომ ფრანკოსთვის ვერცხლის თასს წაიღებდნენ ესპანეთში. მართლაც, უძლეველი გუნდი გვყავდა. ამერიკელებით გაძლიერებულ „რეალს“ 90:83 ვაჯობეთ. მსგავსი წარმატების მოპოვება 1969 წელსაც შეგვეძლო, მაგრამ, სამწუხაროდ, ფინალში ხელი მოგვეცარა.

სპორტის დამსახურებული ოსტატისა და საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელის – ლევან მოსეშვილის სპორტულ კოლექციას კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი ჯილდო ამშვენებს – ოლიმპიური თამაშების ვერცხლის მედალი, რომელიც მან საკავშირო ნაკრების შემადგენლობაში 1964 წელს ტოკიოში მოიპოვა...

აქტიურ სპორტთან განშორების შემდეგ ორივე სახელოვანი სპორტსმენი კვლავ კალათბურთში დარჩა. ვალერი ალთაბაევმა რამდენიმე წლის წინათ ბათუმში საკალათბურთო კლუბი „ბასკო“ ჩამოაყალიბა, რომელმაც რამდენჯერმე საქართველოს ჩემპიონობა მოიპოვა. ამჟამად „კოლხას“ მწვრთნელ-კონსულტანტია. ლევან მოსეშვილი კი კარგა ხანს „დინამოს“ წვრთნიდა, შარშან ავიამშენებელ ქარხანაში გუნდი ჩამოაყალიბა, რომელიც ეროვნული ჩემპიონატის ფავორიტია. ზეგ ვერის ბაღის ბავშვთა კალათბურთის სასახლეში „ავიამშენს“ სტუ-სთან ჩემპიონობისთვის გადამწყვეტი მატჩი აქვს.

ხვალ კი მოსეშვილი და ალთაბაევი დაბადებიდან 65 წლისთავს იზეიმებენ.

ჩვენი რედაქციისა და ქართული კალათბურთის ქომაგთა სახელით სახელოვან სპორტსმენებს იუბილეს ვულოცავთ!

ვაჟა დანელია.

სურათზე: თბილისის „დინამოს“ ყოფილი მწვრთნელი ლევან ინწკირველი (შუაში) წუთშესვენებისას დარიგებებს აძლევს ვალერი ალთაბაევს (მარცხნივ) და ლევან მოსეშვილს.

ალექსანდრე კოტორაშვილის ფოტო.

ჭიდაობა

ჭაბუკებმა გვასახელეს

სტამბოლში (თურქეთი) გაიმართა 10 ქვეყნის ჭაბუკ მოჭიდავეთა დიდი ფესტივალი თავისუფალ ჭიდაობაში. ხალიჩაზე 120 სპორტსმენი გამოვიდა. ფესტივალის დაწყებამდე ჩვენმა მოჭიდავეებმა ორი საერთაშორისო ამხანაგური შეხვედრა

გამართეს. სტამბოლის დემირის სპორტული კლუბი ანგარიშით – 6:4, ხოლო თურქეთის „გაზი ოსმან ფაშას“ სპორტული კლუბი 7:3 დაამარცხეს.

რაც შეეხება ფესტივალს, აქ ოქროს მედალი მოიპოვა თბილისელმა დავით გოზმანაშვილმა (100 კგ). ამავე წონაში ბრინჯაოს პრიზიორი გახდა ასევე დედაქალაქელი გიორგი გოგიაშვილი. ვერცხლის მედლები ხვდათ მცხეთელ გაგა სამხარაძეს (76 კგ), თბილისელ გივი ბოხაშვილს (54 კგ) და ბოლნისელ ლაშა ჯაყელს (85 კგ). მესამე ადგილებზე გავიდნენ თბილისელები – გიორგი მუჩაიძე (58 კგ) და თორნიკე კიკაბიძე (69 კგ). საერთო გუნდურ ჩათვლაში გაიმარჯვეს თურქებმა. მეორე ადგილი რუსეთის ჭაბუკთა ნაკრებს ხვდა. მესამეზე საქართველოს გუნდი (მწვრთნელი ელგუჯა ქობესაშვილი) გავიდა.

შალვა ჩიხლაძე.

სურათზე: სტამბოლის საერთაშორისო ტურნირის პრიზიორები.

ანონსი

სარეკორდო ასპარეზობა

აჭარის კიკბოქსინგისა და ტაილანდური კრივის ფედერაციის პრეზიდენტს, ამავე სახეობებში მსოფლიო და ევროპის ჩემპიონს, ხელჩართულ ბრძოლაში საქართველოს პირველობის მრავალგზის გამარჯვებულ ნუგზარ გოგრაჭაძეს კარგად იცნობს სპორტის ქართველი გულშემატკივარი. ორი წლის წინათ მან მსოფლიოც აალაპარაკა თავისი საგინესო-სარეკორდო ასპარეზობით, როცა თბილისის სალოკომოტივო დეპოში კბილებით 5 ვაგონი დაძრა ადგილიდან და 4,28 მეტრზე გადააგორა. ბატონ ნუგზარს სხვადასხვა დროს კბილებით გაუთრევია მსუბუქი ავტომობილი, ავტობუსი „იკარუსი“, „კამაზი“.

დღეს იგი ახალი რეკორდის დამყარებას შეეცდება: თბილისის რკინიგზის ცენტრალური ვაგზლის მესამე ბაქანზე ნუგზარ გოგრაჭაძე მხრებით შებმული გასწევს 7 დატვირთულ ვაგონს, რომელთა საერთო წონა ათას ტონაზე მეტია. **შეჯიბრება,** რომლის ორგანიზატორები არიან „საქართველოს რკინიგზა“, სპორტის სახელმწიფო დეპარტამენტი, იურიდიული კომპანია „კონსალტინგ გრუპი“, საქართველოს მსოფლიო მიღწევათა და მოგზაურობათა ხელშემწყობი კავშირი „გიორგი“, **13 საათზე დაიწყება.**

სპორტულ ორბიტაზე

ფინიში მოახლოვდა

გუშინ სოფიის საერთაშორისო საჭადრაკო სუპერტურნირის მეშვიდე ტურის შედეგებში ვერ გაცნობეთ, თუ როგორ დამთავრდა მაიკლ ადამსისა და ვესელინ ტოპალოვის პარტია, რადგან ის გვიანობამდე გაგრძელდა და ბოლოს ბულგარელი დიდოსტატის გამარჯვებით დასრულდა. იმასაც დავამატებთ, რომ ანანდმა უკვე მეოცე სვლაზე დაამარცხა „კლასიკოსი“ მსოფლიო ჩემპიონი კრამნიკი.

გაიმართა მორიგი, მერვე ტურიც. შეიძლება ითქვას, ძალზე მძლავრად ათამაშდა ფიდეს ყოფილი ჩემპიონი, დანარჩენ მონაწილეებთან გაცილებით ახალგაზრდა, უკრაინელი რუსლან პონომარიოვი. 8 ტურის შემდეგ 4,5 ქულით ის არის გათამაშების ლიდერი. მერვე ტურში ის ანანდს დაუზავდა. ასევე ყაიმზე შეთანხმდნენ კრამნიკი და ადამსი. ყველაზე დიდხანს გაგრძელდა ტოპალოვისა და პოლგარის პარტია...

ტურნირის დასასრულამდე ორი ტური დარჩა.

მარადონა — უცხოპლანეტელი?

დიახ, ფეხბურთის ლეგენდა, არგენტინელი დიეგო მარადონა გახდა... უცხოპლანეტელი. ბრაზილიური მასმედიის ცნობით, ფეხბურთის გულშემატკივართა კერპი გამოცდილებით დახუნძლული უცხოპლანეტელის როლს შეასრულებს პოპულარულ კომედიურ ტელესერიალში „სპეციალური ოჯახი“.

სერიალი მოგვითხრობს უცხოპლანეტელთა ჯგუფზე, დედამიწაზე ჩვეულებრივი ადამიანების სახით რომ შემოაგზავნეს ჩვენი პლანეტის ცხოვრების ფორმებისა და ჩვეულებების შესასწავლად. ისინი ერთ სახლში, ერთ ჩვეულებრივ ოჯახში ცხოვრობენ, იქაურები კი მაინც დაეჭვდნენ მეზობლების ქცევით. თავის მხრივ, უცხოპლანეტელი,

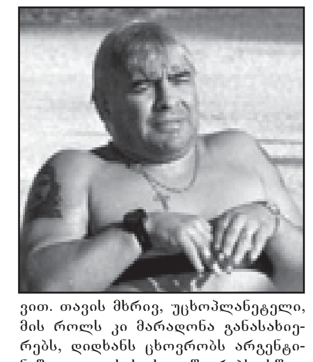

მის როლს კი მარადონა განასახიერებს, დიდხანს ცხოვრობს არგენტინაში და ოჯახის ახალ წევრებს ასწავლის განსაკუთრებული გენერატორის ხმარებას.

ხუთშაბათს გადაიღეს პირველი სერია მარადონას მონაწილეობით, ორშაბათს კი უკვე გადასცემენ ტელევიზიით.

როგორც ცნობილია, დიეგოს ამას წინათ გაუკეთეს კუჭის ოპერაცია და ახლა თანდათან იკლებს წონაში. უკვე 29 კილოგრამი დაიკლო და არც აპირებს დიეტის შეწყვეტას. ალბათ ისიც იცით, რომ „ბოკა ხუნიორსის“ ხელმძღვანელობამ მას კლუბთან მუშაობა შესთავაზა, მაგრამ მარადონას ჯერჯერობით გადაწყვეტილება არ მიუღია.

რა უფრო ძვირია?

აღმოჩნდა, რომ მილანის „ინტერის“ თავდამსხმელის ადრიანოს მენისკი უფრო ძვირი ღირს, ვიდრე ცნობილი იტალიელი კინომსახიობის მონიკა ბელუჩის მკერდი. ასეთ დასკვნამდე მივიდა იტალიური გამოცემის Il Resto del Carlino კორესპონდენტი ჟურნალისტური გამოძიების შემდეგ.

მისი რეპორტაჟის მიზანი იყო იმის დადგენა, თუ რა სადაზღვევო თანხას გადაუხდიან ცნობილ სპორტსმენებსა და კულტურის მოღვაწეებს საწარმოო ტრავმის შემთხვევაში.

გამოირკვა, რომ სპორტსმენების სხეულის ნაწილები უფრო ძვირადაა დაზღვეული, ვიდრე მუსიკისა და კინოს წარმომადგენლებისა.

მაგალითად, ადრიანოს მენისკი შეფასებულია 15 მილიონ ევროდ, „ფორმულა-1“-ის შვიდგზის ჩემპიონის მიხაელ შუმახერის ხელი კი – 12-14 მილიონ ევროდ.

10 მილიონს ვერ უახლოვდება ხელოვნების ვერც ერთი მოღვაწე. მაგალითად, სახელგანთქმული ტენორის ლუჩანო პავაროტის ხმა დაზღვეულია მხოლოდ 7-8 მილიონად, ხოლო მსახიობ მონიკა ბელუჩის მკერდი 6-დან 8 მილიონამდე ფასდება. ადრიანო ჩელენტანოს თეძო კი 5-6 მილიონ ევროდაა შეფასებული.

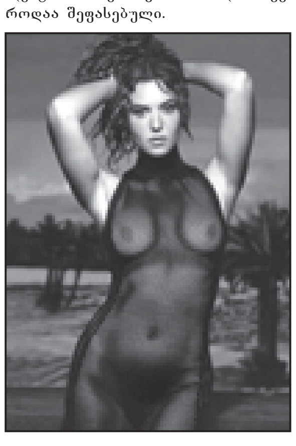

ყველაფერი ყველაფერზე

სკანდალური სტიპენდია

10 წელი შესრულდა დიდი მოჭადრაკის, პირველი საბჭოთა მსოფლიოს ჩემპიონის მიხეილ ბოტვინიკის გარდაცვალებიდან. გთავაზობთ მის სახელთან დაკავშირებულ ერთ პიკანტურ ამბავს, რომელსაც აქტუალობა დიდხანს არ დაეკარგება...

1971 წელს, როცა ბოტვინიკმა 60 წელი მოისტუმრა, თავი დაანება ოფიციალურ შეჯიბრებებში თამაშს, თუმცა მეცნიერულ მუშაობას განაგრძობდა. სახელმწიფო სპორტის კომიტეტში მან შეიტანა განცხადება, რომ უარს ამბობს საჭადრაკო სტიპენდიაზე.

გავიდა ერთი წელი და ჟურნალისტმა ჰკითხა ექსჩემპიონს მის ლაბორატორიაში – უსტიპენდიოდ არ გაგიჭირდათო?

– მივრძელებენ გადახდას! – გამოტყდა ბოტვინიკი.

– თქვენ ხომ უარი თქვით? – გაუკვირდა სტუმარს.

– ჰო, მაგრამ იცით, ვინ მოაწერა ხელი ჩემს სტიპენდიაზე განკარგულებას? – თვით იოსებ ბესარიონის ძემ.

– მაგრამ ის ხომ დიდი ხნის მკვდარია!

– ასე გგონიათ? – გაეღიმა დიდოსტატს. – ჩვენს მოხელეებს აქამდე ეშინიათ მისი ბრძანებების გაუქმების...

ალკოჰოლი ტვინს ზრდის!

შვედი მკვლევარები გასაოცარ დასკვნამდე მივიდნენ: რეგულარული სმით ახალი ნერვული უჯრედები იზრდება და განა სადმე სხვაგან, არამედ თავში, თითქოსდა ალკოჰოლიკების სხეულის ყველაზე მოწყვლად ნაწილში.

სხვა სიტყვებით, დალევა ტვინისთვის სასარგებლოა, რამდენადაც ახალი უჯრედები მის სიმძლავრეს ადიდებენ.

ოღონდ ყველაფერი არც ისე იოლად არის: უჯრედებთან ერთად სპირტიანი სასმელისადმი ლტოლვაც იზრდება. შვედთა ექსპერიმენტებში თაგვები,

რომლებსაც ათრობდნენ, მართლაც მდიდრდებოდნენ ნერვული უჯრედებით, მაგრამ იმავდროულად წყალზე უფრო არაყს ეტანებოდნენ. პროფესორ სტეფან ბრინის აზრით, სწორედ ამით უნდა აიხსნას, რომ ალკოჰოლის ზომიერი მოხმარებისგან ადამიანებს საკმაოდ სწრაფად შეუძლიათ უზომოზე გადასვლა.

რა ვქნათ? როგორც ჩანს, მომენტს უნდა დაჭერა: ტვინის მუშაობის გაუმჯობესებას რომ მივაღწევთ, ნებისყოფის დაძაბვით შევჩერდეთ დროზე, ძალიან ჭკვიანი ალკოჰოლიკი რომ არ გავხდეთ...

თხას ადამიანთან აჯვარებენ

სწავლულებმა კვლავ განგვაცვიფრეს პარადოქსული აღმოჩენებით. ბავშვების ყოლა არასოდეს არ არის გვიან, თხისგან კი შეიძლება „ქალის" რძის გამოწველა. ერიჰა!

თხებს ცური გარეგნულად არ შეეცვლებათ, მაგრამ რძე, რომლის მოცემასაც მუტანტი ცხოველები დაიწყებენ, ძალიან დაემგვანება ქალისას. მაგალითად, გაჩნდება ლექტოფერინი – ცილა, რომელიც ქალის რძეში არის, მაგრამ თხისაში – არა. „გაადამიანებული" პროდუქტით შესაძლებელი გახდება ბავშვების გამოკვება.

მთავარი ის გახლავთ, რომ დამზადებულია იმ გენის შემცველი კონსტრუქცია, რომელიც ლექტოფერინის გამოუშავებისთვის არის პასუხისმგებელი. ახლა თხებისთვის მისი შეყვანაღა დარჩა.

გენებს თხის კვერცხუჯრედებში გადანერგავენ, გაანაყოფიერებენ მათ და თხებს შეუყვანენ. ამ მანიპულაციათა შედეგად შობილი თიკნები, როცა გაიზრდებიან, „ქალის" რძეს მოიწველიან, ანუ მათი ჯიქანი ქალის ძუძუსავით იმუშავებს. პერსპექტივაში კი მკვლევარები ძროხების „გადაკეთებასაც" ვარაუდობენ – იმათ ხომ რძე მეტი აქვთ..

პუტინიადა ქართულად

რუსეთის პრეზიდენტს ერთბაშად „გამოუჩნდა" რამდენიმე დედა, მამა, ბიძაშვილ-დეიდაშვილი... რუსეთული „Собеседник"-ი დაუკავშირდა ქვეყნის მეთაურის ზოგიერთ „ნათესავს" (გაზეთი № 16), ოღონდ ჯერ – ოფიციალური ინფორმაცია.

ვლადიმერ ვლადიმერის ძე პუტინი დაიბადა 1952 წლის 7 ოქტომბერს ლენინგრადში, რუსული ოჯახის მესამე შვილად (ორი ძმა ბალღობაში გარდაიცვალა).

მამა, ვლადიმერ სპირიდონის ძე, 1911 წელს დაიბადა სანკტ-პეტერბურგში. დედა, მარია ივანეს ასული შელომოვაც ამავე წელსაა დაბადებული. ისინი 1928-ში შეუღლდნენ, 17 წლისანი (!).

1950-იან წლებში უფროსი პუტინი მსახურობდა ლენინგრადის ვაგონთმშენებელი ქარხნის გასამხედროებულ დაცვაში, ქარხანაშივე მუშაობდა ოსტატად, იყო საამქროს პარტიული ბიუროს მდივანი. დედა, მარია პუტინა ომის შემდეგ მუშაობდა სანიტრად, მეეზოვედ, საფუნთუშეში საქონლის მიმღებად, დარაჯად, ლაბორატორიის დამლაგებლად. ორივე კიბოთი მოკვდა.

„ქართველი" დედა და დაი

მეტეხი საქართველოს ერთი პატარა, ძველწესჩვეულებებიანი რუსული სოფელია. აქ ცხოვრობს ვერა პუტინა, რომელიც რუსეთის პირველი პირის მშობლად აცხადებს თავს.

ამ სოფლუკაში მხოლოდ ერთი ტელეფონია და ისიც პრეზიდენტის „დედას" როდი უდგას. ვერას თანასოფლელები ყვებიან, რომ ქალი აბსოლუტურად დარწმუნებულია ვლადიმერ პუტინთან ნათესაობაში. „ვაჟს" თურმე ღამ-ღამობით სიზმრად ხედავს და „პატარა სტალინს" ეძახის.

შეკითხვაზე – ადრე რატომ სდუმდიო, ვერა უპასუხებს, რომ ეშინოდა, სინამდვილის თქმით ვლადიმერს არაფერი ავნოო.

თბილისში სოფიკო ოსეფაშვილი მოვძებნეთ, ვერა პუტინას ქალიშვილი (მაშასადამე, ვლადიმერ ვლადიმერის ძის სავარაუდო დაი). ის ქალაქის ერთ-ერთი საავადმყოფოს საოპერაციო ექთანი გახლავთ.

– ჩვენ მაგიდასთან ვისხედით, ტელევიზორს ვუყურებდით, – გვიამბო სოფიკომ, – როცა პუტინი რუსეთელებს წარუდგინეს, რაღაც განსაკუთრებული გრძნობა გამიჩნდა. შევძახე: „ეს ჩემი ძმაა!" ყველას გაეცინა, მე კი მჯეროდა. სახით ბებიაჩემს ჰგავს. მამაკაცი რომ არ იყოს, ვიფიქრებდი, ბებიაჩემია-მეთქი.

სოფიკოს მონათხრობით, ვერა პუტინა პერმის ოლქის ქალაქ აჩორაში დაიბადა. იქვე გაეყარა ქმარს, როცა ვოვაზე ფეხმძიმედ იყო, მერვე თვეში. იქვე დაბადა ბიჭი. სანამ ვერა სწავლობდა, ვალოდიას დედამისი და მამამისი უვლიდნენ. ტაშკენტში საექსკურსიოდ ჩასული ვერა შეხვდა მომავალ მეორე ქმარს (სოფიკოს მამას). ვერა და ვალოდია მან თავისთან, საქართველოში წაიყვანა.

– მე და ვოვა ერთ საწოლში ვიწექით, – იგონებს სოფიკო, – მოჩვეული იყო ჩემზე. ხალიც კი ერთნაირი გვაქვს სახეზე. მეორე დასთან კი ვერ იყო კარგად. ჩვენ ერთად ვცემდით ხოლმე მას...

სკოლაში ვოვა ხუთებზე სწავლობდა, ქართულად ლაპარაკობდა, უშეცდომებოდ წერდა, მეც მასწავლიდა წერა-კითხვას; და კიდევ – ძალიან წყნარი ბიჭი იყო, ცოტას იცინოდა. ისე, დედაჩვენიც თითქმის არ იცინის.

დროთა განმავლობაში ვალოდიას მამინაცვალს მოეჩვენა, რომ ადგილობრივები ალმაცერად უყურებენ ნაშვილების გამო. საზოგადოებრივი აზრის ზეწოლით, მან უარი თქვა გერზე. დედა ვერასაც რაღა დარჩენოდა – ადგა და ვალოდია უკან დააბრუნა, რუსეთში, თავის მშობლებთან. იმათ კი ბიჭი უშვილო ნათესავს, ვლადიმერ სპირიდონის ძე პუტინს გადასცეს, რომელიც ჩათვალეს კიდევაც რუსეთის მომავალი პრეზიდენტის ღვიძლ მამად. ვერა პუტინამ კი ამისა არა იცოდა – რა. ამბობენ, თითქოს სიკვდილის წინ დედამისმა აღთქმა დასდო, რომ არასოდეს ეტყვის ვერას და მის ქმარს, თუ სად არის ვოვა.

პუტინი როცა პრეზიდენტი გახდა, სოფიკომ დეპეშა გაუგზავნა.

– ალბათ ახსოვს ჩვენი არსებობა, – განაგრძო ოსეფაშვილმა, – დედა ახლა, 78 წლისაა, ისე ნატრობს შვილის ნახვას... ვოვაზე რომ ვეხუმრებით ხოლმე, გვიწყრება. ძალიან უყვარს.

დიმიტრი ტიტორენკო.

ატომური შანტაჟი

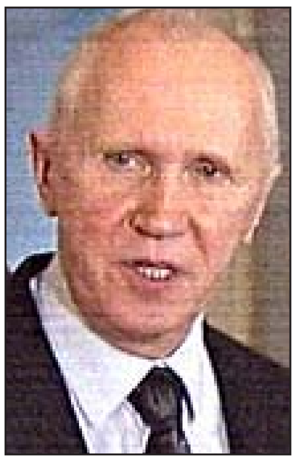

შვეიცარიაში აშშ-ს ხელისუფალთა ორდერით დააპატიმრეს რუსეთის ატომური მრეწველობის ყოფილი მინისტრი ე. ადამოვი. მას ბრალად ედება 90-იანი წლების დასაწყისში აშშ-ს მთავრობის მიერ რუსეთის ბირთვულ ობიექტებზე უსაფრთხოების გაუმჯობესებისთვის გადარიცხული 9 მილიონი დოლარის არასწორი გამოყენება. ადამოვის ადვოკატი შვეიცარიაში გაკვირვებულია დაპატიმრების საბაბის აშკარა ხელოვნურობით. აშშ-ს ხელისუფლებას, მაგალითად, არ აინტერესებს საერთაშორისო სავალუტო ფონდის 5 მლრდ. დოლარი, რომელიც 1998 წლის დეფოლტის წინ გაქრა რუსეთში. იმ სესხის უდიდესი ნაწილი სწორედ ამერიკელ გადამხდელთა ფული იყო. მაშასადამე, ადამოვის აშშ-ში შესაძლო ექსტრადიციის მიზეზი სხვაა.

90-იანი წლების დასაწყისში ბატონმა ადამოვმა აშშ-ში 4 ფირმა შექმნა. ორ მათგანს თვითონ ჩაუდგა სათავეში. ამბობენ, რომ ამ ფირმების მეშვეობით მართლაც ხდებოდა მეცნიერებისთვის ფულის გადახდა და აღჭურვილობის შესყიდვა. ეს დიდ საიდუმლოს არ წარმოადგენდა. ზოგიერთი ცნობით, საიდუმლო ის იყო, რომ „ადამოვისეული" ფირმების საშუალებით ხორციელდებოდა ბირთვული ტექნოლოგიების გადაცემის არალეგალური ოპერაციები. მათ შორის, ტექნოლოგიები გადაიცემოდა ირანში, ჩრდილო კორეასა და პაკისტანში.

ეჭვი არ უნდა გვქონდეს: მისი ქალიშვილის საქმესთან დაკავშირებით ადამოვის ბერნში გამოძახება სპეცოპერაციის პირველი ეტაპი გახდა. როგორც კი ის აშშ-ში აღმოჩნდება, დაკითხვების დროს მას სისხლში, ალბათ, ჯერ კიდევ სსრკ-ში ცნობილ ე. წ. „სიმართლის შრატს" შეუყვანენ. ეს შრატი ადამიანის ფსიქიკის დამამუხრუჭებელი ფუნქციების ბლოკადას ახდენს და ის პასუხობს ყველაფერზე, რასაც ეკითხებიან.

რისი გაგება სურთ ამერიკელ ხელისუფალთ?

პირველი. ბირთვულ თემატიკასთან დაკავშირებული რა გარიგებები დაიდო ირანთან? **მეორე.** ვინ მოახდინა მისი სანქციონირება მოსკოვში უმაღლეს დონეზე? **მესამე.** ვინ და რა ფული მიიღო ამისთვის? რა თქმა უნდა, არ შეიძლება, რუსეთის პოლიტიკურ წრეებში შეშფოთება არ გამოიწვიოს იმან, თუ, სახელდობრ, რისი მოყოლა შეუძლია ადამოვს ჩვენი „ბირთვული" ექსპორტის საიდუმლო ასპექტებზე. ეს განსაკუთრებით გვაშფოთებს ჩვენი პრეზიდენტის ირანში ვიზიტის წინ. და აქ ირანთან მიმართებაში ამერიკის დამოკიდებულებაზეც უნდა ითქვას. ვაშინგტონის მიზანი ირანში მმართველი რეჟიმის შეცვლა, მთავრობის სათავეში ირანის ყოფილი შაჰის შვილის – რეზა ფეხლევი უმცროსის დაყენებაა. ამის შემდეგ ირანი პროამერიკული ქვეყანა უნდა გახდეს ნავთობის უზარმაზარი მარაგით და წამყვანი როლით მთელ ახლოაღმოსავლურ რეგიონში, ავღანეთისა და ერაყის ჩათვლით.

ჯერჯერობით ამას რუსეთი უშლის ხელს. რეჟიმი, რომელსაც მოსკოვი უჭერს მხარს, საშუალებას აძლევს რუსეთსა და ირანს, დღემდე აკონტროლონ მთელი კასპიის რეგიონი, მათ შორის – აზერბაიჯანი და სომხეთი. შეიძლება, რუსეთის ირანული პოლიტიკის „ნეიტრალიზაციისთვის" ადამოვი „კოზირი" გახდეს. ანალიტიკოსთა აზრით, ყოფილი მინისტრისგან რაიმე საიდუმლო მონაცემების მიღების შემთხვევაში (და განა ასეთ დელიკატურ სფეროში მსგავსი მონაცემები არ არსებობს?), აშშ-ს ხელისუფლება მოსკოვის შანტაჟირებას შეეცდება, თანაც ძალზე მალე – „დიდი რვიანის" მორიგ შეხვედრაზე შოტლანდიაში.

ღიად რჩება კითხვა – იცის თუ არა შვეიცარიის ხელისუფლებამ, ვაშინგტონის რა სპეცოპერაციის მონაწილეედ უნდათ გახადონ იგი? და მეორე – როგორ შეუძლია ატომური ზესახელმწიფოს ბირთვული საიდუმლოებების მფლობელ ადამიანს თავისუფლად მოგზაურობდეს მთელ მსოფლიოში?

ანდრეი უგლინოვი.

მესამე თვალის საიდუმლო

პიტერელმა მეცნიერებმა უკვდავებისკენ პირველი ნაბიჯი გადადგეს

რატომ ცოცხლობდნენ ბიბლიური პერსონაჟები 800 წლამდე, თანამედროვე ადამიანი კი ამ ასაკის მეათედსაც ძლივს აღწევს? იმიტომ, რომ მათ მესამე თვალი ჰქონდათ გახელილი, – ამტკიცებს პოლეანთროპოლოგი ალექსანდრ ბელოვი.

და ეს მისტიკური თვალი კი არ არის, არამედ სხეულის სავსებით რეალური ორგანო, რომელიც საშოსშიდა განვითარებისას იდება ჩვენში, მერე კი რატომღაც გაიწოვება.

სხვადასხვა ხალხის ლეგენდები ირწმუნება, რომ ოდესღაც, ძალზე დიდი ხნის წინათ, დედამიწის მცხოვრებნი სულ ადვილად ურთიერთობდნენ ზეცის მცხოვრებლებთან, ხოლო ამაში მათ მესამე თვალი ეხმარებოდა: ის, როგორც რადარი, იჭერდა ზეციდან წამოსულ "კოსმიურ ენერგიას". ეს კაცობრიობის ოქროს ხანა იყო. "ჩვენს წინაპრებს ყველაზე სრულყოფილ თანამგზავრულ თეფშებზე უკეთესად უმუშავებდათ თავი, – ამბობს ალექსანდრ ბელოვი, – მაგრამ დროთა განმავლობაში კავშირი უზენაეს ძალებთან გაქრა. საჭიროების არარსებობის გამო მესამე თვალი ატროფირდა".

ლეონარდო და ვინჩის მიაჩნდა, რომ ამ ორგანოში თავმოყრილია ადამიანის სული

ახლა კი მეცნიერებს მივმართოთ. ეპიფიზი – ასე ჰქვია ხერხემლიანი ცხოველებისა და ადამიანის თავში განლაგებულ კოპის მაგვარ ჯირკვალს. ზოგიერთ წყლის ხერხემლიანში ამ ორგანომ თვალის აგებულებაც კი შეინარჩუნა – ბროლითა და ფოტორეცეპტორებით. ჰომო საპიენსს კი მესამე თვალის ნაცვლად დარჩა ჯირკვალი, რომელიც გამოიმუშავებს ჰორმონებს მელატონინსა და სეროტონინს. და მაინც, მიუხედავად ამისა, ლეონარდო და ვინჩის მიაჩნდა, რომ ეპიფიზში თავმოყრილია ადამიანის სული.

„როდესაც XX საუკუნის დამლევს მეცნიერებმა ეპიფიზის შესწავლა დაიწყეს, გამოირკვა, რომ ეს ორგანიზმის ერთგვარი ბიოლოგიური საათია – ჯირკვლის „მითითებით" ძილს ღვიძილი ცვლის და პირიქით, – გვიყვება ბელოვი, – ეპიფიზის ჰორმონები გამაახალგაზრდავებელ ეფექტს ახდენს სხეულზე და სიცოცხლეს გვიხანგრძლივებს. ისინი გვეხმარება კიბოსთან ბრძოლაში. არეგულირებს სქესობრივ აქტიურობას. გაჩნდა იდეა: თუ ეპიფიზის ფუნქციის ხელოვნურად შენარჩუნება-დახმარებას შევძლებთ, სიბერე არასდროს დადგება. ამერიკაში ბუმიც ატყდა – მელატონინი აფთიაქებშიც კი იყიდებოდა. ხოლო რამდენიმე წლის წინათ სანკტ-პეტერბურგის ბიორეგულაციისა და ჰერონტოლოგიის ინსტიტუტის მეცნიერებმა გამოაცხადეს, რომ შექმნეს ახალი პრეპარატი – ეპიტალონი. პრეპარატი ბებერ მაკაკებზე გამოსცადეს. ეს სენსაცია იყო: „ბებრების" ორგანიზმმა თავისთავად იწყო გაახალგაზრდავება, მოწესრიგდა ყველა ჰორმონალური პროცესი. შეიძლება ითქვას, რომ რუსეთის მეცნიერებმა შეძლეს პირველი ნაბიჯის გადადგმა უკვდავებისკენ".

კოპისმაგვარ ჯირკვალში კიდევ „ტვინის ქვიშა" – კრისტალური სტრუქტურის მქონე მინერალური ნალექები აღმოაჩინეს, გაჩნდა ჰიპოთეზა, რომ ამ კრისტალებს არაელექტრომაგნიტური ბუნების გამოსხივების მიღება შეუძლია. როგორ არ გავიხსენოთ აქ ის, რომ კოსმოსიდან დედამიწაზე მართლაც მოდის ზემაღალ ენერგიათა ამოუცნობი ნაწილაკები, რომელთა წყაროს დადგენა ჯერჯერობით ვერ ხერხდება! იქნებ, სწორედ ეს არის ის „ენერგია", რომლითაც უზენაესი ძალები გვასაჩუქრებენ?

ის. მე-7 გვ.

ქრონოგრაფი

23 მაისი, 1945 წელი

ინგლისის სამხედრო პოლიციის ბატალიონმა დაიკავა გერმანიის ქალაქი ფლენსბურგი, სადაც „ახალი გერმანიის მთავრობა" იმყოფებოდა გროს-ადმირალ კარლ დიონიცის ხელმძღვანელობით. ცნობისთვის, კარლ დიონიცი ადოლფ ჰიტლერმა თვითმკვლელობამდე ერთი დღით ადრე თავის მემკვიდრედ აღიარა. დიონიცი და მისი ყველა მინისტრი დააპატიმრეს და გისოსებს მიღმა აღმოჩნდნენ. ამით დასრულდა მესამე რეიხის არსებობა. 1956 წელს დიონიცი პატიმრობიდან გაათავისუფლეს. იგი 90 წლის ასაკში გარდაიცვალა 1981 წელს.

24 მაისი, 1940 წელი

ლენინგრადში სამხედრო გაზეთის ფოტოკორესპონდენტის ოჯახში დაიბადა იოსებ ბროდსკი. შემდგომში ცნობილი პოეტი და დისიდენტი იოსები 1972 წელს საბჭოთა კავშირიდან გაასახლეს. იგი იძულებით ამერიკაში გადავიდა საცხოვრებლად. 1987 წელს მას ლიტერატურის დარგში ნობელის პრემია მიანიჭეს. მისმა მეგობარმა პოეტმა ევგენი რეინმა მისი დამსახურება ლიტერატურის წინაშე ასე დაახასიათა: „1966 წელს, ანა ახმატოვას გარდაცვალების შემდეგ, არა მარტო რუსულ, არამედ მსოფლიო პოეზიაში დამკვიდრდა ბროდსკის ეპოქა, რომელმაც ოცდაათ წელიწადს გასტანა".

25 მაისი, 1085 წელი

ესპანელებმა და პორტუგალიელებმა პირენეის ნახევარკუნძულზე, რომელიც VIII საუკუნიდან არაბ დამპყრობელთა მბრძანებლობის ქვეშ იმყოფებოდა, პირველი სერიოზული გამარჯვება მოიპოვეს. კასტილიელთა მეფემ ალფონს VI მცირერიცხოვანი ლაშქრით გაანადგურა ემირ ალკადირის ჯარები და იგი იძულებული გახდა დაეტოვებინა ქალაქი ტოლედო – დასავლეთ გეთების სახელმწიფოს უძველესი დედაქალაქი. ორი წლის შემდეგ ტოლედო კასტილიის დედაქალაქად იქცა, ხოლო XV საუკუნის დასასრულს კი მთელი ესპანეთისა. 1561 წელს ესპანეთის დედაქალაქი ტოლედოდან მადრიდში გადავიდა.

26 მაისი, 1028 წელი

ღირსი ექვთიმე მთაწმინდელის ხსენების დღე. იგი დაიბადა მეათე საუკუნის სამოციან წლებში წმიდა იოანე მთაწმინდელის, ერისკაცობაში საქართველოს მეფის დავით კურაპალატის მხედართმთავრის ოჯახში. მამამისმა, წმიდა იოანემ დატოვა ოჯახი, მთელი თავისი ქონება და ოთხთა ეკლესიის ლავრას მიაშურა, სადაც მონაზვნად კურთხევა მიიღო. შემდგომ ულუმბოს მთაზე ერთ-ერთ მონასტერში წავიდა ჯორთა მომვლელად. ბერძენთა მეფემ ამ დროს დავით კურაპალატს ზემო ქვეყნები გადასცა, სამაგიეროდ კი დიდგვაროვანთა შვილები მოითხოვა მძევლებად. მათ შორის აღმოჩნდა მცირეწლოვანი ექვთიმეც. როდესაც ეს იოანემ გაიგო, ეახლა ბერძენთა მეფეს და გამოსთხოვა თავისი ძე, წაიყვანა ულუმბოს მთაზე. შემდგომ წმინდა იოანე თავის ძესთან ერთად ათონის მთაზე წავიდა და ღირსი ათანასე დიდის ლავრაში დაეყუდა.

ღირსი ექვთიმეს ცხოვრების აღმწერელი წმიდა გიორგი მთაწმინდელი აღნიშნავს, რომ ექვთიმეს უთარგმნია ორმოცდაათზე მეტი საეკლესიო წიგნი. მამის გარდაცვალების შემდეგ იგი თავად შეიქმნა ათონის ივერთა მონასტრის წინამძღვრად. მამა ექვთიმემ თავის მონასტერში მკაცრი და სამართლიანი წესები დაადგინა. ეშმაკის მოციქულებმა ორჯერ მკვლელი მიუგზავნეს მამა ექვთიმეს, მაგრამ (ღვთის წყალობით), მაინც გადარჩა. ამის შემდეგ მან 14 წელიწადს უწინამძღვრა ათონის მონასტერს, ბოლოს სენაკში განმარტოებულმა თავისი წინამძღოლობა მამის ანდერძისამებრ, გადასცა მამა გიორგის. დაიღუპა ტრაგიკულად. მას მთელი საბერძნეთი დასტიროდა. იგი ათონის მთაზე დაკრძალეს წმიდა იოანე ნათლისმცემლის ტაძრის ლუსკუმის სამარხთან.

27 მაისი, 1931 წელი

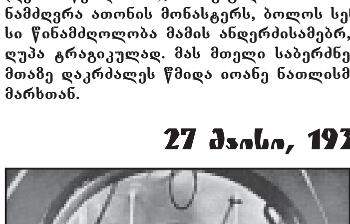

შვეიცარიელი ფიზიკოსი და ჰაერნაოსანი ოგიესტ პიკარი თავის ასისტენტთან პაულო კიპფესთან ერთად კაცობრიობის ისტორიაში პირველად მოხვდა სტრატოსფეროში, დედამიწის სიმაღლიდან 15787 მეტრ სიმაღლეზე. ისინი ცაში აუგსბერგის (ბავარია) ტერიტორიიდან აიჭრნენ წყალბადით „დამუხტული", ჰერმეტულად დახურული ალუმინის გონდოლით.

28 მაისი, 1742 წელი

ლონდონმა უმასპინძლა მსოფლიოში პირველ, ამავე ქალაქში გახსნილ დახურული საცურაო აუზის სტუმრებს. საცურაო ბილიკის სიგრძე 13 მეტრი, ხოლო სიღრმე კი ყველასთვის დასაშვები – 2,0 მეტრი იყო. წყლის ტემპერატურა მუდმივი გახლდათ, სამაგიეროდ წყალი ყოველთვის, დღეში სამჯერ მაინც იცვლებოდა.

29 მაისი, 1790 წელი

ამერიკის თავდაპირველ შტატებს რიგით მეცამეტე როდ-აილენდის შტატი შეუერთდა. იგი დღემდე ყველაზე პატარაა თავისი ტერიტორიით აშშ-ს შტატებს შორის. თავდაპირველად როდ-აილენდს „არ სურდა" გაერთიანებულიყო ჩრდილოამერიკულ ერთიან სახელმწიფოში. 1788 წლის მაისის რეფერენდუმზე ხმათა უმეტესობით როდ-აილენდმა უარყო აშშ-ს კონსტიტუცია, მაგრამ 1790 წლის მაისში თორმეტმა შტატმა მას ეკონომიკური და სავაჭრო ბლოკადა გამოუცხადა და პაწაწკინტელა შტატმა კაპიტულაცია გამოაცხადა. შტატის დევიზია – „იმედი", სიმბოლოები: ყვავილი – ია, ხე – წითელი ნეკერჩხალი და ფრინველი – წითელი მამალი.

მესამე თვალის საიდუმლო

(პირველი გვერდიდან)

სხვათა შორის, საბჭოთა მეცნიერი ნიკოლაი კობოზევი, რომელიც ატომის დონეზე შეისწავლიდა აზროვნების პროცესებს, საოცარ დასკვნამდე მივიდა: ტვინის მოლეკულარულ მატერიას თავისთავად არ ძალუძს აზროვნების უზრუნველყოფა, ამისათვის აუცილებელია ეგრეთ წოდებული ფერმიონური ნაწილაკების ნაკადების გარე წყარო.

ასე და ამრიგად, თუ ჰიპოთეზა სწორია, ძალზე საინტერესო სურათს ვღებულობთ: ადამიანი თავისი ნებით კი არ აზროვნებს, არამედ იმიტომ, რომ მას გააჩნია „ტვინის ქვიშიანი" ეპიფირი, რომელიც კოსმიურ გამოსხივებებს იჭერს. როგორც ინტეგრალური იოგის ფუძემდებელი შრი აურობინდო ამბობდა, ჩვენ გონების წყაროებს არ წარმოვადგენთ, რადგანაც ყველა ჩვენი აზრი იმაზე აღმატებული გონებიდან მომდინარეობს, ვიდრე ჩვენია.

მეცნიერების მიღწევები იდეალურ ცნობიერებას დაგვიბრუნებს?

ალბათ, მკითხველი უკვე შეუდგა თავზე იმ ადგილის ძებნას, სადაც მესამე თვალი აქვს განლაგებული, მაგრამ გავრცელებული აზრის საწინააღმდეგოდ ეს ორგანო შუბლზე კი არ უნდა მდებარეობდეს, არამედ საქოჩრეზე, კინკრიხოზე. გაიხსენეთ ბუდას გამოსახულებები – ზუსტად თხემზე მას მთელი თავის მსგავსად თმით დაფარული კარგად შესამჩნევი კოპი აქვს.

„ამ კოპის არსებობა იმაზე მიუთითებს, რომ ადამიანს, რომელიც გამუდმებით მედიტირებს, თავის ტვინის სტრუქტურა ეცვლება. ტვინი თითქოს ფუვდება და თხემს ზემოთ იბურცება, – გვიხსნის ა. ბელოვი. – ძველ დროში თხემზე კოპის მიხედვით მსჯელობდნენ ადამიანის ფსიქიკურ უნარებზე. ქურუმები რიტუალების დროს ძვირფასი თვლებით შემკული თავსაბურავებით იმოსავდნენ თავს და ყველაზე დიდი ძვირფასი თვალი ყოველთვის კინკრიხოს ზევით იყო ხოლმე მოქცეული. კოსმოსის ენერგია ამ თვლებზე იყრიდა თავს და მიმართული სხივის სახით თხემზე ეცემოდა. ზოგ ინდოელ სადხუს კი (მოხეტიალე ბერს) დროთა განმავლობაში ძვალი თავის კინკრიხოზე უთხელდება, გაეწოვება და ტვინი მარტო კანით დაფარული რჩება, ისე როგორც ჩვილის ყიფლიბანდი. კოსმოსური ენერგია უფრო იოლად აღწევს შიგ".

მეცნიერების აზრით, მესამე თვალი ნათელმხილველობის ფენომენსაც ხსნის: ნათელმხილველის წარმოსახვითი ხედვის თვალწინ წარმოშობილი სურათი მისი კოპისმაგვარი ჯირკვლიდან პროეცირდება მსგავსად იმისა, როგორც კინოთეატრის ეკრანზე კინოდანადგარიდან მომავალი სინათლე პროეცირდება. „ზევიდან" მიღებული აზრსახე მესამე თვალის მეშვეობით გარდაიქმნება ნერვული იმპულსების სერიად, რომლებიც თვალის ბადურაზე ხვდება".

ნათელხილვის მსგავს მექანიზმს აღწერდა ცნობილი გამომგონებელი ნიკოლა ტესლიც. ხოლო ფრანგმა პიერ ბუშემ ადამიანის წარმოსახვითი აზრის ხედვის ფოტოფირზე დაფიქსირებაც კი შეძლო. არც ისე დიდი ხნის წინათ იაპონელმა მკვლევარებმა უნიკალური ვიდეოხელსაწყო შექმნეს – მას ეკრანზე გადააქვს ჩვენი თვალის ბადურაზე წარმოქმნილი სახეები.

ვინ იცის, იქნებ მეცნიერების მიღწევებმა ის იდეალური ცნობიერება დაგვიბრუნონ, ჩვენს წინაპრებს რომ გააჩნდათ?

დიმიტრი პისარენკო.

АРГУМЕНТЫ И ФАКТЫ

რამდენ ხანს ძლებს ხის სახლი?

ხის საშენი მასალის გამძლეობა მისი სწორი გამოყენებისა და დამუშავების შემთხვევაში, პრაქტიკულად, განუსაზღვრელია. მორებისაგან აგებული სახლები და ეკლესიები რუსეთის უძველეს ქალაქ კიჟში უკვე სამ საუკუნეზე მეტია დგას. შვეიცარიაში დღემდე შემონახულია და სარგებლობენ ხის ხიდით, რომელზეც თავის დროს სუვოროვის უძლიერესმა არმიამ გაიარა. რუსეთის ბევრ ქალაქში დგას სამი საუკუნის წინანდელი ეკლესიები და სამლოცველოები, ხოლო მეცხრამეტე საუკუნეში აგებული ხის სახლები პროვინციალური ქალაქების საცხოვრებელი სახლების უმეტესობას შეადგენს. ეს, რა თქმა უნდა, გამონაკლისია, რადგან მეცნიერთა გაანგარიშებით ხისაგან ნაგები სახლების „სიცოცხლისუნარიანობა" საშუალოდ 80-100 წელია. მნიშვნელობა აქვს ხის ჯიშსა და მისი დამზადების ტექნოლოგიასაც, დამუშავების დროს (წლის სეზონს). რუსეთში სახლების ასაგებად ხეს ჭრიდნენ დეკემბერ-თებერვლის შუალედში, როდესაც ყინვისაგან ხეში ვარჯის წვენი თითქმის გამშრალია. მორებს ტყიდან კი თოვლზე მოასრიალებდნენ, რაც მას სიმტკიცეს მატებდა. წყალზე ტივებად დაცურებული მორები მშენებლობისათვის ნაკლებად გამოსადეგი იყო, რადგან იჟღინთებოდა და მალე ლპებოდა. სამშენებლოდ გამზადებული მორების ვარგისიანობას განსაზღვრავდნენ მასზე კანაფის ზეთის დასმით. თუ მორი მას თანდათანობით შეიწოვდა, ესე იგი, უკვე მზად იყო გამოსაყენებლად. განსაკუთრებით, ამ მეთოდს იყენებდნენ ხის ისეთი ჯიშებისთვის, როგორიც არის მუხა და რბილწიწვიანა ლარიქსი (ლისტვენიცა). სწორედ ხის ეს ჯიშები ითვლებოდა ყველაზე ღირებულ მასალად მშენებლობისათვის. რაც შეეხება ნეკერჩხალსა და ცაცხვს, მათ მხოლოდ შიდა მოსაპირკეთებლად – ჩუქურთმებისა და ავეჯისთვის იყენებდნენ.

ხის მონასტერი ქალაქ კიჟში

ერთი პატარა, მაგრამ სექსუალური ფრინველი

ვიდრე საქართველოს მთავრობა მოითხოვს თავისი ტერიტორიიდან რუსეთის სამხედრო ბაზების გაყვანას, ქართველმა რეზო გაბრიაძემ მოსკოვში ექსპორტად ჩაიტანა თავისი ქუთაისური ვესტერნი. სათაურის მიხედვით თუ ვიმსჯელებთ – „ჩვენი გაზაფხულის შემოდგომა" – ძალზე უწყინარი, უფრო მეტიც, ფესტივალი „ბალის ტყე" დარწმუნდა იმაში, რომ სწორედ ეს თოჯინური ქართული პროდუქტი რუსეთის დედაქალაქში ძალზე დეფიციტურია.

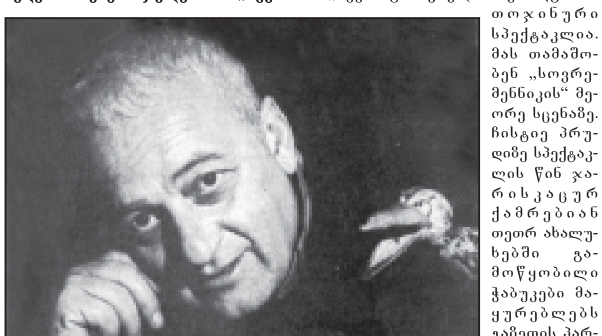

„ჩვენი გაზაფხულის შემოდგომა" თოჯინური სპექტაკლია. მას თამაშობენ „სოვრემენნიკის" მეორე სცენაზე. ჩისტიე პრუდიზე სპექტაკლის წინ ჯარისკაცურ ქამრებიან თეთრ ახალუხებში გამოწყობილი ჭაბუკები მაყურებლებს გაზეთის პარკებით უფასოდ ურიგებდნენ ბალს. ეს პარკისებური უბრალოება, კოკეტურად რომ გამოიყურებოდა ამ პათოსური ლონისძიების წინ, თავისი რომანტული უბრალოებით ძალზე მიესადაგებოდა გაბრიაძის „შემოდგომას". სწორედ ეს დავინახეთ სცენაზე.

ერთი პატარა, მაგრამ ძალზე თავისუფალი ფრინველი – „ბორია-გადაი" რომ ჰქვია, ფეხებზე რომ იკიდებს მთელ ქუთაისს, ქალაქის თავზე დაფრინავს და ფანტავს 25-მანეთიან კუპიურებს, ზეპირად სწავლობს „დეკამერონს", მღერის საეჭვო სიმღერებს და უკავშირდება არა ნაკლებ საეჭვო ქცევის საეჭვო ქალიშვილებს. ბოლოს ეს თავხედი ფრთოსანი პიროვნება სიყვარულს უხსნის უბრალო ძუძუმწოვარას – ნინელს:

– ჩუმად, ბორია, ჩუმად, რას იტყვიან მეზობლები? ნინელს რომანი აქვს ჩიტთანო! ჩვენი სიყვარული ხომ ჯერ კიდევ მერვე კლასში დამთავრდა... გაქრა, როგორც ფიფქები ფანჯრის რაფაზე.

– ოხ, იმიტომაც მეუბნები უარს, რომ ტროტუარზე არ დავდივარ კოვერკოტის მოსასხამით, როგორც შენი რაფაელი! მეც მოვწევ სიგარეტს „საკურორტოს", დავიხურავ ველური დრაფის ქუდს და ვიყიდი „პობედასაც". აბა, მერე იფრინოს!

შენ კი გჯერა ამ პატარა, მაგრამ ძალზე სექსუალური ფრინველისა: კოვერკოტის მაკინტოშსაც რომ ჩაიცვამს და დარვინის თეორიასაც უარყოფს, ქალისა და ფრინველის სიყვარულს ხელახლა გადაწერს. ნდობის ასეთ ეფექტს იწვევენ გაბრიაძის თოჯინები და მისი ქუთაისური ზღაპარი საბჭოთა ხელისუფლების შესახებ.

მაგრამ, ბუნებრივია, ამაზე თვით საბჭოთა დროშიც (1986 წელს) წერდა გაბრიაძე, აპოლიტიკური, მგრძნობიარე და სასაცილო მხატვარი. „შემოდგომა" მისი ქუთაისური „ამარკორდია". ის კი შედგება მწვანე ვედროებიდან, რკინის ორთქლმავლიდან, ხის ცხენებიდან, ტყავის ცხენზე ამხედრებული მილიციონერიდან, ჩარლი ჩაპლინიდან. აგრეთვე სინაზიდან, გულუბრყვილობიდან, როგორც ფიროსმანის ნახატებზე ან კინოფილმში „არ დაიდარდო". სადაც ადამიანში მდაბიურობიდან და სისულელიდან ყალიბდებოდა რაღაც აუხსნელად მაღალი, რაც განსახიერდება პატარა, მაგრამ ძალზე თავისუფალ ფრინველში, ბორია მკითხავი რომ ჰქვია.

გაბრიაძემ „ჩვენი გაზაფხულის შემოდგომა" გამოიგონა გარდაქმნის ალიონზე მეოცე საუკუნეში. ოცდამეერთე საუკუნეში, როცა მისგან ნაკვალევიც კი არ დარჩა, ოსტატის თოჯინური სპექტაკლი ყოფილ პოსტსაბჭოურ სივრცეში თავისუფლების აუცილებლობის იდეის გარდა, ატარებს აქტუალობის თვისებებსაც. ბორია ფრინველს, თავისუფალი ცხოვრება რომ სურს, ასამართლებენ, როგორც ახლა ხოდორკოვსკის. მათ შორის განსხვავება მხოლოდ ისაა, რომ არარსებული ბორია სამუდამოდ დარჩება ხელოვნების ისტორიაში.

ფესტივალზე „ბალის ტყე" წარმოადგენენ გაბრიაძის კიდევ ერთ სპექტაკლს – „სტალინგრადის ბრძოლა".

მარინა რაიკინა.

МОСКОВСКИЙ КОМСОМОЛЕЦ

2005 წლის 15 მაისი.

„ყუთი" – მინუსები და პლუსები

თანამედროვე ტელევიზიას დიდი ზიანი მოაქვს ფსიქიკური თუ ფიზიკური ჯანმრთელობისთვის

გერმანელი ნევროლოგიის პროფესორი ულმ სპიცერი შემაშფოთებელ დასკვნამდე მივიდა: ყოველწლიურად 20 ათასამდე მისი თანამემამულე იღუპება და 100 ათასამდე სახიფათოდ ავადდება მხოლოდ ტელევიზიით უსაზღვრო გატაცების შედეგად.

მედიკოსის მტკიცებით, მან პირდაპირი კავშირი აღმოაჩინა მისი პაციენტების მიერ ტელევიზორთან გატარებული დროის ხანგრძლივობასა და გასუქების, ჰიპერტონიის, დიაბეტისა და სისხლში ქოლესტერინის აწეული დონისაგან სიკვდილიანობის სიხშირეს შორის. „ყუთს" მიბმულ ადამიანებს არავითარი სურვილი არა აქვთ, სპორტს ან რაიმე მოძრაობით საქმიანობას მიჰყონ ხელი, – ფიქრობს სპიცერი. – მათ ეკრანის წინ ჭამის ჩვევა გამოუმუშავდებათ, რასაც სიმსუქნემდე და ნაადრევ სიკვდილამდე მივყავართ... ბავშვებს, რომლებიც გამუდმებით უყურებენ განათებულ ეკრანს, ერთობ შეზღუდული ცხოვრებისეული თვალსაწიერი აქვთ, განვითარებისათვის ვერავითარ სტიმულს ვერ ხედავენ, წმინდად არიან მოკლებული რეალური ცხოვრებისათვის ისეთ აუცილებელ თვისებას, როგორიც არის გონების მოქნილობა და ნათელი აზროვნება...

გერმანელ ექიმს ახლახან გამოუცია წიგნი „ტელევიზორი, როგორც მომაკვდინებელი ჩვეულება...

– თანამედროვე ტელევიზია დიდ ზიანს აყენებს ფსიქიკურ და ფიზიკურ ჯანმრთელობას, – გვამძლვრავს რუსი პროფესორი, ფსიქიკოსი ვლადიმერ ვორობიოვი. – ბევრი ისე „შეჯდა" სატელევიზიო დოპინგზე, რომ უკვე ვეღარ ძლებენ ეკრანიდან ყოველდღიურად გადმოცემული აგრესიული სანახაობების გარეშე. შეიცვალა სულიერი ცნებები: ძალადობის, სასტიკი მკვლელობების, მასხარად აგდების სცენები აღარც იწვევს ბუნებრივ შეუგუებლობას. სამედიცინო თვალსაზრისით, ასეთი მაყურებლები, როგორც წესი, ნევროზთა და ფსიქიკურ აშლილობათა მთელი წყებით ავადდებიან და არცთუ იშვიათად სოციალურად სახიფათონი ხდებიან.

– ტელევიზიას კაცობრიობის ერთ-ერთ ყველაზე მნიშვნელოვან გამოგონებად თვლიან, – ამბობს პროფესორი-ოფთალმოლოგი ალა რიაბცევა. – არ ვდავობ. ოღონდ ტელეგადაცემების ყურება, ისევე, როგორც ყოველგვარი მზერითი პროცესი, დაღლილობას იწვევს. ეს უცილობლად აისახება ნერვულ სისტემაზე: წარმოიქმნება ჭარბი აღგზნებადობა, გულფიცხობა, მოუსვენარი ძილი. ამიტომ ზოგიერთი სპეციალისტი გვირჩევს, რომ საერთოდ არ ვუცქიროთ ტელევიზორს. ვფიქრობ, ეს მაინც უკიდურესობაა. უპირატესობა უნდა მივცეთ დიდეკრანიან ფერად ტელევიზორებს: მათი გამოსახულება სტიმულს აძლევს თვალის ფერაღმქმელ აპარატს და ნაწილობრივ ხსნის დატვირთვას. არავითარი მონაცემი არ არსებობს იმისა, თითქოს ტელევიზორი მუშაობისას ჯანმრთელობისათვის მავნე ელექტრომაგნიტურ გამოსხივებას ქმნიდეს: ეს ხომ გამომსხივებელი მოწყობილობა არ არის – ხილულ გამოსახულებად გამოსხივების გარდამქმნელია... ასე რომ, ტელევიზორის ყურება შეიძლება, ოღონდ ზომიერად.

ცნობილი ამერიკელი ოკულისტი უილიამ ბეიტსი კი არა მარტო არ მიიჩნევს ტელეგადაცემებს თვალებისათვის საზიანოდ, არამედ მათში სარგებლობას ხედავს. „ტელეგადაცემები ხელს უწყობს ბადურას ნერვების ვიბრაციას, – წერს პროფესორი წიგნში „ტელევიზორი ექიმია თქვენი". – კადრების სწრაფი ციალი წინ ეღობება ჩაშტერებულ მზერას, რაც მხედველობის გაფუჭების ერთ-ერთი მთავარი მიზეზია. ტელევიზორის ყურებისას თუ გარკვეულ წესებს გაჰყვებით, შეიძლება მხედველობის გაუმჯობესება".

ბეიტს რომ ჰკითხო, წესები მარტივია: აუცილებლად უნდა დაჯდე ეკრანიდან ისეთი დაშორებით, რომ ეს თვალებისათვის იყოს მოსახერხებელი, ოღონდ უთუოდ შუაში. თავს წინ ნუ გადახრით, სწორად გეჭიროთ, თვალები ხშირად ახამხამეთ და ღრმად ისუნთქეთ. დაგეღალათ თვალები? დახუჭეთ, მოადუნეთ კუნთები და დაისვენეთ. მათთვის, ვინც მხედველობას აღიდგენს, ტელეგადაცემები ნამდვილი ტრენაჟერიაო, – ირწმუნება ოფთალმოლოგი.

კიდევ ერთი რჩევა, ამჯერად ჰარვარდის უნივერსიტეტის პროფესორის მაიკლ რიჩისა: ორ წლამდე ბავშვებს საერთოდ ნუ აყურებინებთ ტელევიზორს, უფროსებს კი აუცილებლად შეუზღუდეთ ეკრანთან ყოფნის დრო დღეში ერთ საათამდე...

ნატალია ლესკოვა.

Ежедневная газета ТРУД

2005 წლის 5 მაისი.

შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება
„საქართველოს რკინიგზა"

ბრძანება

2005 წ. 19 მაისი ქ. თბილისი № 221

რკინიგზით მგზავრთა გადაყვანის სეზონური ტარიფების შემოღების შესახებ

შპს „საქართველოს რკინიგზის" დირექტორთა საბჭოს 2005 წლის 15 მარტის № 31/66 და 4 მაისის № 32/67 დადგენილების შესაბამისად, ა/წ 21 ივნისიდან 21 სექტემბრამდე სამგზავრო მატარებელზე სეზონური ტარიფების შემოღების და შესაძლო კორუფციული გარიგების მაქსიმალურად აღმოფხვრის მიზნით

ვბრძანებ

1. საზაფხულო სეზონზე, 2005 წლის 21 ივნისიდან 21 სექტემბრამდე შემოღებულ იქნეს სეზონური სამგზავრო ტარიფები, თანდართული ცხრილების მიხედვით.

2. I და II კლასის საწოლადგილიან ვაგონებში, მგზავრობის საფასურის გადახდასთან ერთად, მგზავრისათვის სავალდებულოა თეთრეულის საფასურის გადახდა (2 ლარი), ხოლო III კლასის ვაგონებში – მგზავრის სურვილის მიხედვით.

3. გაუქმდეს კომერციული დირექტორის 2005 წლის 27 იანვრის № კდ-54 განკარგულების შესაბამისად 31 იანვარს № კდ-67, № კდ-68, № კდ-70 და 1 თებერვლის № კდ-69-ით დამტკიცებული სატარიფო ცხრილები. ბრძანების შესრულებაზე კონტროლი დაევალოს კომერციულ დირექტორს (რ. გიორგაძე).

გენერალური დირექტორი დ. ონოფრიშვილი.

[illegible]

ცხრილი № 1

[illegible]

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
5	1-50	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
6	51-60	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
7	61-70	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
8	71-80	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
9	81-90	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
10	91-100	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
11	101-110	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
12	111-120	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
13	121-130	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
14	131-140	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
15	141-150	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
16	151-160	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
17	161-170	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
18	171-180	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
19	181-190	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
20	191-200	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
21	201-210	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
22	211-220	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
23	221-230	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
24	231-240	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
25	241-250	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
26	251-260	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
27	261-270	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
28	271-280	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
29	281-290	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
30	291-300	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
31	301-310	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
32	311-320	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
33	321-330	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
34	331-340	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
35	341-350	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
36	351-360	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
37	361-370	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
38	371-380	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
39	381-390	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
40	391-400	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

ცხრილი № 2

[illegible]

1	2	3	4	5	6	7	8
5	1-50	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
6	51-60	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
7	61-70	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
8	71-80	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
9	81-90	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
10	91-100	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
11	101-110	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
12	111-120	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
13	121-130	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
14	131-140	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
15	141-150	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
16	151-160	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
17	161-170	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
18	171-180	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
19	181-190	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
20	191-200	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
21	201-210	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
22	211-220	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
23	221-230	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
24	231-240	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
25	241-250	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
26	251-260	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
27	261-270	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
28	271-280	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
29	281-290	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
30	291-300	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
31	301-310	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
32	311-320	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
33	321-330	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
34	331-340	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
35	341-350	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
36	351-360	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
37	361-370	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
38	371-380	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
39	381-390	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
40	391-400	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

ცხრილი № 3

[illegible]

1	2	3	4
1	1-50	[illegible]	[illegible]
2	51-60	[illegible]	[illegible]
3	61-70	[illegible]	[illegible]
4	71-80	[illegible]	[illegible]
5	81-90	[illegible]	[illegible]
6	91-100	[illegible]	[illegible]
7	101-110	[illegible]	[illegible]
8	111-120	[illegible]	[illegible]
9	121-130	[illegible]	[illegible]
10	131-140	[illegible]	[illegible]
11	141-150	[illegible]	[illegible]
12	151-160	[illegible]	[illegible]
13	161-170	[illegible]	[illegible]
14	171-180	[illegible]	[illegible]
15	181-190	[illegible]	[illegible]
16	191-200	[illegible]	[illegible]
17	201-210	[illegible]	[illegible]
18	211-220	[illegible]	[illegible]
19	221-230	[illegible]	[illegible]
20	231-240	[illegible]	[illegible]
21	241-250	[illegible]	[illegible]
22	251-260	[illegible]	[illegible]
23	261-270	[illegible]	[illegible]
24	271-280	[illegible]	[illegible]
25	281-290	[illegible]	[illegible]
26	291-300	[illegible]	[illegible]
27	301-310	[illegible]	[illegible]
28	311-320	[illegible]	[illegible]
29	321-330	[illegible]	[illegible]

[illegible]

ალბომი

ყველას რაიმე აქვს სახსოვარი

მინისტრთა საბჭოს წარმომადგენლები საგურამოში სამხედრო სწავლების დროს. პირველ რიგში, მარცხნიდან: ოთარ ომიაძე, ბორის კაციტაძე, გოგი ცაგარეიშვილი, კობა გელაშვილი, იულონ სამადალაშვილი. მეორე რიგში: რევაზ მიქაბერიძე, მიშა ჩაჩანიძე, ნიკოლოზ ჯავარიძე, ასიკო კობახიძე და რევი მშვიდობაძე. გადაღებულია 1987 წელს.

ფოტო მოგვაწოდა იულონ სამადალაშვილმა.

ფოტოების მომწოდებელთ ვთხოვთ, რომ დაბეჭდვიდან ერთი კვირის ვადაში მოაკითხონ რედაქციას გამოქვეყნებული სურათების წასაღებად.

სულიერება

„ნეტარია კაცთანი მაშენებელ მონასტერთა“

დიდ დიღომში ეკლესიის მშენებლობის გაგრძობას ხელის შეშველება სჭირდება. დავეხმაროთ!

დიდი დიღმის შესასვლელში, სახელგანთქმულ ჰიპერმარკეტ „გუდვილში“ მთელი დღის განმავლობაში უამრავი ხალხი ირევა. ხორაგდატვირთული ურიკებით გამოდიან მაღაზიიდან თბილისელები და ივსება სხვადასხვა მარკის უცხოური მანქანები უმაღლესი ხარისხის პროდუქტებით. უდავოდ, კარგი საქმე გაკეთდა ჰიპერმარკეტის მშენებლობით — დიდ დიღომს სახელი გაუთქვა. „სმა-ჭამა — დიდად შესარგი“ არ გვესწავლება ქართველებს (ღმერთმა ყველას შეარგოს), მაგრამ ერთ-ორ კაცს თუ გაუხედავს „გუდვილის“ მოპირდაპირე მხარეს და შეუნიშნავს დაუმთავრებელი ეკლესია, რომლის მშენებლობა აგერ უკვე წელიწადნახევარზე მეტია, შეჩერებულია. რამდენჯერ მიფიქრია, „გუდვილის“ ყოველ მომხმარებელს თითო ლარი რომ შეეწია ეკლესიისთვის, აქამდე ხომ აშენდებოდა-მეთქი. მაგრამ ფიქრი არ შველის, „საქმეა საქმე“.

დიდი დიღმის დასახლებას ქართულ უბანს უწოდებენ, რადგან მოსახლეობის 98 პროცენტი ქართველია, ე. ი. მართლმადიდებელი. საკმაოდ მოზრდილ დასახლებაში ეკლესია არ არის. თუმცა აქაურებს აქვთ ორი სამლოცველო: ერთი — სკოლაში და მეორე — საბავშვო ბაღში. არც ერთი არ უჩივის მრევლის ნაკლებობას, პირიქით, შაბათ-კვირას და საეკლესიო დღესასწაულის დღეებში ისეა გადაჭედილი, შეუძლებელია შიგნით შესვლა. ასე რომ, სამლოცველოები არ არის საკმარისი.

რატომ აღარ შენდება ეკლესია დიდ დიღომში? ამ საკითხის გასარკვევად ვესაუბრე მშენებარე ეკლესიის წინამძღვარს, დეკანოზ მამა დავითს (შაქარაშვილი), რომელიც დასახლების პირველ მიკრორაიონში მდებარე 186-ე საშუალო სკოლის სამლოცველო ეკლესიაში მოღვაწეობს.

მისგანვე შევიტყვე, რომ ამ ოციოდე წლის წინათ, როცა დიდი დიღმის განაშენიანება იგეგმებოდა, პირველსა და მესამე მიკრორაიონებს შორის მინდორზე გამოიყო ტერიტორია ეკლესიის ასაშენებლად. ეს იყო მთლად აუთვისებელი ადგილი და იქ ეკლესიის აშენება საკმაოდ ძვირი ჯდებოდა. როცა დიდ დიღომში ბინათმშენებლობა შეჩერდა, იქ, სადაც დღეს ეკლესია შენდება, მრავალსართულიანი საცხოვრებელი სახლის საძირკველი ყოფილა უკვე ამოშენებული. დედაქალაქის მაშინდელი მერის ვანო ზოდელავასა და „ინჟმშენის“ გენერალური დირექტორის ნიკო შარაბიძის ხელშეწყობით საძირკველი უსასყიდლოდ გადაეცა მოსახლეობას ეკლესიის ასაშენებლად.

— ეკლესია იოანე ზედაზნელისა და თორმეტი მოწაფის, ანუ ცამეტი ასურელი მამის სახელზე შენდება, — მიამბობს მამა დავითი, — რადგან მთელ საქართველოში ასე ერთად მათ სახელზე აშენებული ეკლესია არ არსებობს. ეკლესია 2002 წლის 15 ივლისს აკურთხა საქართველოს კათალიკოს-პატრიარქმა, უწმინდესმა და უნეტარესმა ილია II.

სათემო საზოგადოების „დიდი დიღმის აღორძინების ფონდის“ მესვეურებმა, პირადად კი ნინო მირიანაშვილმა და ავთო იმნაძემ (რომელთაც მამა დავითი დიდი დიღმის მფარველებს უწოდებს) დიდი შრომა გასწიეს ეკლესიის ასაშენებლად.

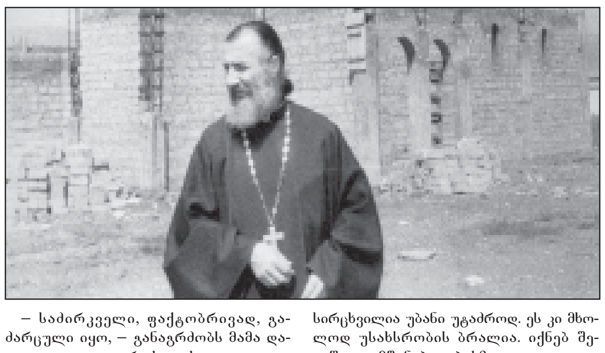

— საძირკველი, ფაქტობრივად, გაძარცული იყო, — განაგრძობს მამა დავითი, — ყველაფერი ხელახლა გაკეთდა, დიდი შესაწირი გაიღო ბატონმა ნიკო შარაბიძემ. ოთხი მეტრის კედლები ამოიყვანეს, შესრულდა 25 ათასი დოლარის სამუშაო. წინ კიდევ ბევრია გასაკეთებელი. გეგმით ეკლესიის სიგრძე 23,5 მეტრი იქნება, სიგანე — 16,5 მეტრი, სიმაღლე — 25 მეტრი. ჯერჯერობით სახსრები არ გაგვაჩნია მშენებლობის გასაგრძელებლად. ეზო შემოუღობავია, საქონელი შედის, წელიწადზე მეტია, ათოვს, აწვიმს... დიდი დიღომი ქალაქის ერთადერთი უტაძროდ დარჩენილი უბანია. სირცხვილია — ქართულ უბანში ტაძარი არ არის.

მართალი ბრძანდება მამა დავითი, სირცხვილია უბანი უტაძროდ. ეს კი მხოლოდ უსახსრობის ბრალია. იქნებ შევეწიოთ მშენებლობას?

„დიდი დიღმის აღორძინების ფონდის“ საბანკო ანგარიშია: ბანკი „ქართუ“, ა/ა 63605, ს/ა 63615, კოდი 220101081.

იმედია, გამოჩნდებიან დიდ დიღომშიც და თბილისშიც სულით წმინდა ადამიანები და შეეწევიან მშენებარე ეკლესიას, რამეთუ ნეტარნი არიან „...კაცთანი მაშენებელ მონასტერთა ადგილთა უქმთა შინა ღმრთისა სამკვიდრებელად“, როგორც გიორგი მერჩულე გვასწავლის.

ლუიზა მიტიჩაშვილი.

გიხაროდენ!

ყველას გიხაროდენ ლიზის დაბადება

გუშინწინ საქართველოს საპატრიარქოს წმინდა იოაკიმესა და ანას სახელობის სამშობიარო სახლში თვალხატულა გოგონა ლიზი დაიბადა.

ლიზი ეკა და აჩიკო ბაციაშვილების ახალგაზრდა ოჯახის მეორე შვილია. ბაციაშვილებს პირველი გოგონა ჰყავთ — 4 წლის თათია. უმცროს დაიკოს ლიზი სწორედ მან დაარქვა.

გაიხარეს პაპა-ბებიამ სოფო და ბადრი ბაციაშვილებმა. ოჯახს მეორე გოგონას დაბადებას ულოცავენ აჩიკოს დეიდები ნინო და ირინე მჭედლიშვილები, ორივემ გოგონას სახელოვან ქართველ ქალად გაზრდა უსურვეს.

ჩვენი ტელეფონები: 93-34-04; 99-73-24

ცოტაც გავიღიმოთ...

ისეთი ექიმი, რომელიც ჩათვლის, რომ თქვენ სრულიად ჯანმრთელი ხართ, მხოლოდ სამხედრო კომისარიატში მუშაობს.

* * *

რა არის სამოთხე (რუსის თვალით)?

— გერმანული მანქანები; ინგლისური ჯენტლმენობა; იაპონური ტექნოლოგიები; ამერიკული ინვესტიციები; შვეიცარიელი მენეჯერი; რუსი მეძავი; ქართული სამზარეულო.

— რა არის ჯოჯოხეთი?

— რუსული მანქანები; ინგლისური სამზარეულო; გერმანული ჯენტლმენობა; ამერიკული იაპონელი; შვეიცარიელი მეძავი, ქართველი მენეჯერი.

* * *

საბერბიჟოდ შემზადებულ მიხოს მუდამ ამუნათებდნენ: დაქორწინდი, თორემ, რომ მოხუცდები, მომაკვდავს ჭიქა წყლის მომწოდებელი არავინ გეყოლებაო.

დაქორწინდა, როგორც იქნა.

მოვიდა მიხოს სიკვდილის დროც. მის სარეცელთან შვილები, შვილიშვილები, შვილთაშვილები ირევიან. მიხომ ყველას სევდიანი მზერა შეავლო და სინანულით ამოიკვნესა: რამდენი ახლობელია და რომ არ მწყურია?

* * *

მე მორწმუნე ვარ, მაგრამ პრაგმატიკოსიც გახლავართ.

როგორც მორწმუნეს, მწამს, რომ ქრისტემ მართლაც გაიარა წყალზე, მაგრამ როგორც პრაგმატიკოსს, მჯერა, რომ ეს ზამთარში მოხდა.

სპორტის სასახლე ხალხს ვერ იტევს. ტარდება საერთაშორისო თასის გათამაშება ჭიდაობაში. წამებით დაგვიანებული ილო ბარათაშვილი აქლოშინებული შევარდა დარბაზში. იქვე მჯდომ ზაურ კვირკველიას ეკითხება:

— რა ქნა ჩვენიანმა?

— წააქციეს ხუთ წამში, — იყო პასუხი.

— ვაა, დაწოლილი გამოიყვანეს ეგ შობელძაღლი?!

* * *

ვანო ფარადაშვილი ერთ-ერთი კოლორიტული კაცი იყო თბილისში — ყველასთვის საყვარელი, ახოვანი და ლამაზი, მკლავიც მოსდევდა. ერთხელ, თავის ეზოს წინ, რუსთაველზე, ახალგაზრდა ვანო ორ უცნობს ეჩხუბება, ისმის მუშტების ბრაგა-ბრუგი. ეზოდან გამოვარდა ვანოს დედა და გაშველებას ცდილობს, თან კივის: „შვილო, დედა ვარ შენი, დედა!“

ვანო ერთი შემობრუნდა და მშობელს მიაძახა: „ისე ხმამაღლა ყვირი, ქალო, ვითომ გაგარინის დედა იყო!“

* * *

კულტურის დარგის ცნობილი მოღვაწეები და ხელმძღვანელები ცეკაში დაიბარა ამ დარგის მდივანმა დევი სტურუამ.

— თქვენ, — ხმამაღლა შეუტია მდივანმა, — კი არ მუშაობთ, იდიოტურად იქცევით, იდიოტურად.

ეს სიტყვა რამდენჯერმე გაიმეორა. უცბად დარეკა ცეკას პირველმა მდივანმა ვასილ მჟავანაძემ. სტურუა წამოხტა და სასწრაფოდ გავიდა კაბინეტიდან. კაკო ძიძიგური მშვიდად წამოდგა, სტურუას სავარძელში ჩაჯდა, თვალი მოავლო იქ მსხდომთ და ღიმილით თქვა: „მეგობრებო, არ გეწყინოთ და, აქედან, მართლაც, იდიოტებივით ჩანხართ“.

ზაურ გომართელი.

მკითხველის ფელეტონი

გუნდური თამაშის პრინციპით

ჩემს მეგობრებთან ერთად დიდად გავიხარე იმით, რომ, როგორც იქნა, შეიქმნა მინისტრთა კაბინეტი და აღმასრულებელ ხელისუფლებაში მოსულმა პოლიტიკოსებმა განაცხადეს — გუნდური თამაშის პრინციპების სრული დაცვით ვიმუშავებთო. ყველა ოპოზიციური პარტიის მოთხოვნაც ხომ ეს იყო — აღმასრულებელი ხელისუფლების გუნდს, გუნდური თამაშის წესების გათვალისწინებით, ემართა ენერგეტიკა, მრეწველობა, ბაზარი, საზოგადოებრივი აზრი.

ინდივიდუალურად ბრწყინვალედ მომზადებული მინისტრები, მაღალი თანამდებობის სხვა ჩინოვნიკები (უცხოეთში აქვთ დამთავრებული უმაღლესი სასწავლებლები, ფლობენ რამდენიმე უცხო ენას) დიდ იმედებს იძლეოდნენ, რომ აამოქმედებდნენ ჩვენს ეკონომიკას, გამოიყვანდნენ ქვეყანას გაღატაკებული მდგომარეობიდან.

გუნდური თამაშის დონის ასამაღლებლად, აღმასრულებელმა ხელისუფლებამ დაიმატა უცხო ქვეყანაში მოთამაშე ტარანული ტიპის პოლიტიკოსი, რომელმაც მოსვლისთანავე განიზრახა „ყველაფრის გაყიდვის“ თამაშის დამკვიდრება.

მიუხედავად იმისა, უგებენ თუ ვერ უგებენ, მას „სრული უფლება აქვს“, ანგარიში არ გაუწიოს სხვების აზრს და „მიაწვეს“ თავის თამაშს:

...და „მიაწვა“ ტარანული ტიპის მოთამაშე „ტრუბას“, რომელშიც რუსეთის გაზი გადის. არად ჩააგდო გუნდის წევრების გაფრთხილება იმის თაობაზე, რომ საგანი, რომელსაც იგი „აწვებოდა“, კედელია.

ალბათ, არც დაიჯერებდა, რომ „ტრუბა“ კედელია (ან როგორი დასაჯერებელია?), რომ არ ჩამოსულიყვნენ ამერიკელი ბატონები და არ განემარტათ, რომ „ტრუბის“ პრივატიზაცია „ქვეყნის ეკონომიკური და ენერგეტიკული უსაფრთხოების გათვალისწინებით“ დაუშვებელიაო („ტრუბისთვის“ თავს იკლავს რუსეთი — რადგან მასში ჩემი გაზი გადის, მე მომყიდეთო).

აქეთ რუსეთი, იქით აშშ, „ტრუბა“ გახდა ამ ქვეყნების დაპირისპირების საგანი, რაღაც „ბერლინის კედლის“ მსგავსი.

ჩვენი აღმასრულებელი ხელისუფლების გუნდს რომ ჰქონოდა დამუშავებული გუნდური თამაშის სტრატეგია, ხომ არ „მიაწვებოდა“ ტარანული ტიპის მოთამაშე საგანს, რომელიც ფორმით „ტრუბა“, ხოლო შინაარსით კედელი ყოფილა?

ასევე იგნორირებულია გუნდური თამაშის წესები ენერგეტიკაში. აცხადებენ, ენერგეტიკული ობიექტებიც უნდა გაიყიდოსო, პირველი ენერგეტიკოსი კი არაფერს ყიდის. ამას წინათ მან განაცხადა, რომ 2006 წლის შემოდგომისთვის ქვეყანას ენერგეტიკაში პრობლემები აღარ ექნებაო (?), აი, თამაშიც ამას ჰქვია!

გასაოცარი ხელწერით გამოირჩევა ქალაქ თბილისის მერის თამაში. რესპუბლიკის მოედნის რეკონსტრუქციის მიზნით იგი „აჭრის ვიღაცას ყურებს“ და ანგრევს სასტუმრო ივერიას, თანაც, ისე, რომ ამ ეტაპზე ასაშენებელი ნაგებობების სქემატური ნახაზიც არ გააჩნია (როგორი ხედვაა?)!

იმპერიული განათლების მქონე არქიტექტორები ერთმანეთს უმტკიცებენ, რომ ჯერ პროექტია საჭირო, იქნებ ასაშენებელ ნაგებობათა ანსამბლში „ივერიაც“ ჩაჯდესო. ღირს კი იმის მტკიცება, რომ ეს ვაჟბატონები XXI საუკუნის დონეზე ვეღარ აზროვნებენ?

შთამბეჭდავია თბილისში რკინიგზის მიწის ქვეშ ჩატანის იდეა. თბილისში რკინიგზას თავის სადგურებით, მისასვლელებით და დამხმარე ლიანდაგებით სადღაც სამგორთან ჩააძვრენენ მიწის ქვეშ და ამოიყვანენ ზაჰესში, ხოლო გამოთავისუფლებულ ტერიტორიაზე ააშენებენ საცხოვრებელ სახლებს. მაგრამ მთავარი მაინც ისაა, თუ რა მოცულობის და ღირებულების სამუშაოები იქნება ჩასატარებელი მიწისქვეშეთში.

მარტო ამ ერთი პროექტით დაკმაყოფილდებიან არა მარტო თბილისელი უმუშევრები, არამედ გაღატაკებული რაიონებიდან ჩამოსული და ჩამოსასვლელი უმუშევრებიც!

ასეთი აზრი რატომ არ შეიძლებოდა ჩვენ, იმპერიული განათლების მქონე ადამიანებს მოგვსვლოდა? საუბედუროდ, იმპერიულ სახელმწიფოში თვით თეატრიც ხელს უწყობდა ჩვენი აზროვნების დამახინჯებას. სცენიდან მსახიობები გვიმტკიცებდნენ, რომ თუ გზა გაგყავთ და მიადექით მთას, „ტუნელი“ უნდა გათხაროთო. თურმე რად გინდა მაინცდამაინც მთა, მიადექი ქალაქს? — ჩაუშვი რკინიგზა მიწის ქვეშ, მით უმეტეს, თუ „ტუნელის“ გათხრა ასე მომგებიანია.

დროის მოთხოვნებს ვერ უპასუხებს ბიზნესმენთა თამაშიც (არადა, როგორი იმედი გვქონდა მათი). ისინი აცხადებენ, რომ არ ენდობიან მოსამართლეებს და ეს განცხადება კეთდება მაშინ, როცა მოსამართლეებმა გაიარეს ტესტირება, გამოცდები, შემცირებები და ისწავლეს ისეთი თამაში, რომელიც აღმასრულებელი ხელისუფლების გუნდის თამაშთან შესანიშნავად უღლდება.

აღმასრულებელი ხელისუფლების გუნდურ თამაშზე ნეგატიურ გავლენას ახდენს წლევანდელი წყალდიდობები. ითქვა, ამ მიმართულებით დიდი ხანია, ინვესტიციები არ ჩაგვიდვიაო. როგორ უნდა ჩაიდოს ინვესტიციები? ჩვენ ვერ ვხედავთ ამ თამაშის მიზანს.

თუ თავის დროზე არ შეიძლებოდა ენგურის გადაკეტვა (იგი უნდა ადიდებულიყო, ნაპირები წაელეკა, რომ შექმნილიყო ისეთი რომანი, როგორიც „მთვარის მოტაცებაა“), დღეს ასეთი შესაძლებლობა რატომ არ უნდა მივცეთ მტკვარსა და რიონს? რა ვიცით, როგორი რომანები დაიწერება ან სპექტაკლები დაიდგმება?

ბრწყინვალედ თამაშობს მთავრობის გუნდი საგარეო ურთიერთობათა სფეროში. აქ წარმატებები იმდენად დიდია, რომ მოსალოდნელია საგარეო ურთიერთობები გახდეს ქვეყნისთვის მთავარი და მასზე აშენდეს ახალი ეკონომიკა ან დაიმყნოს არსებული. ამიტომ ამ ეტაპზე ჩვენ უნდა დაველოდოთ მოვლენების განვითარებას.

როგორც ვხედავთ, ზოგ შემთხვევაში ხელისუფლება შესანიშნავად თამაშობს გუნდურად, ზოგ შემთხვევაში ცალკეული ინდივიდუალური მოთამაშეები საკუთარ თავზე იღებენ თამაშის სადავეებს, მაგრამ საბოლოოდ ჯამში მაინც გუნდის თამაშში ეწერებიან. ხშირ შემთხვევებში, გაუთვალისწინებელ მოვლენებს გუნდის თამაშში თავისი კორექტივები შექვს.

არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ ყოველივე ეს დიალექტიკური განვითარების კანონზომიერებაა!

საუბედუროდ, ადამიანთა გარკვეული ნაწილი მაინც ამტკიცებს, ეკონომიკაში მთავრობის ასეთ თამაშს აუცილებლად მოჰყვება თამაში წესების გარეშე, რაშიც ჩემპიონები ვართო.

დავიჯეროთ, კიდევ გვინდა ასეთი თამაში?!

ნუგზარ კოზახიძე.

მამუკა ვაშაკიძის ნახატი.

გვირეკავენ, გვეკითხებიან

— ვარ მარტოხელა, შრომისუუნარო მოხუცი. ვცხოვრობ თბილისში. პენსიის გარდა, ვიღებ დახმარებას თვეში 22 ლარის ოდენობით.

გთხოვთ, განმიმარტოთ, რა შეღავათები მეკუთვნის გაზის, წყლისა და საოჯახო ნარჩენების გადასახადებში?

თამარ ნავაძე.

ქ. თბილისის საკრებულოს 2004 წლის 21 სექტემბრის გადაწყვეტილებით, თბილისში მცხოვრები მარტოხელა პენსიონერები გათავისუფლებული არიან საყოფაცხოვრებო ნარჩენების გატანის გადასახადისგან, მოხმარებული სასმელი წყლის გადასახადზე სარგებლობენ 50 პროცენტიანი შეღავათით და უფლება აქვთ უფასოდ მოიხმარონ თვეში 20 კუბ. მეტრი ბუნებრივი აირი.

ირინე ღლონტი.

დაგვირეკეთ, შეგვეკითხეთ: 93-16-90; 93-28-54.

ხსოვნა

ია ბაზაძე

დღეს დამთავრდა შენი მშვენიერი სულის ორმოცდღიანი სვლა და იგი მიეახლება უფალს-ზეციერს. წუთისოფელში ია ბაზაძე — მოსიყვარულე დედა და ბებია, მეუღლის — გოჩა ამყოლაძის შემწე და განუყოფელი მეგზური.

უკვე უფალთან უკვდავებაში მყოფი იქნები შუამდგომლად ზეციურ საუფლოსთან, ოჯახზე, შვილებზე, შვილიშვილებსა და მეგობრებზე, მათზე, რომელთა სიყვარული თან წარიტანე.

გულითადი და ერთგული საქმეში, მეგობრობაში, სუფთა და პატიოსანი ურთიერთობაში, ყოველთვის მოწესრიგებული, კოხტა და დარბაისელი. ყველგან, ყოველთვის შენს ირგვლივ სიხარული და ბედნიერება სუფევდა. ყოველთვის მათ გვერდით იყავი, ვისაც შენი თანადგომა სჭირდებოდა.

ვლოცულობთ შენს სულზე, რომელიც ზეციერი სასუფევლის თანაზიარი ხდება და თანაც — ჩვენი შემწე უკვდავებაში.

ოჯახი, მეგობრები.

საქართველოს ეროვნული უშიშროების საბჭოს აპარატი იუწყება, რომ თანამშრომელს ცისანა ელერდაშვილს გარდაეცვალა მეუღლე

ჟორა ოდიშარია

და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

გამომცემლობები „ინტელექტი“ და „არტანუჯი“ თანაუგრძნობენ მზია მიქაიას სიძის

ილია გოგავას

გარდაცვალების გამო.

უახლოესი მეგობრები ელგუჯა გაბეჩავა, ავთანდილ ბენდუქიძე, ავთანდილ ტუღუში, ვალერიან გოგიშვილი, ბიჭიკო მოლოდინი, საშა ხუნდაძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ მამია სულაბერიძეს დის

ლუნა ლავრენტის ასულ სულაბერიძის

გარდაცვალების გამო.

დედა მაყვალა სტურუა, ბიძა მელორ სტურუა ოჯახით, ძმა გიორგი სტურუა მეუღლითურთ, მეუღლე ნატო, ქალიშვილი ანა სტურუა, ძმისწული დევი სტურუა ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

იოსებ (სოსო) სტურუა

პანაშვიდი: 24, 25 V, 17 სთ. დაკრძალვა 26 V, 15 სთ. ბარნოვის ქ. №67, ბ. 20.

ბაბუხადიების საგვარეულო დიდ მწუხარებას გამოხატავს გამოჩენილი ქართველი მოქანდაკის, პაჭუ ბაბუხადიას როლის უბადლო შემსრულებლის

ჯუნა მიქატაძის

გარდაცვალებასთან დაკავშირებით. მშვიდობით, ჩვენო ჯუნა! მსუბუქი და ალალი იყოს შენთვის მშობლიური მიწა.

შვილი ირინა სულაძე-ჭელიძე, სიძე პავლე ჭელიძე, შვილიშვილი რევაზ, ძმა ვალიკო, დები ნუნუ, დალი სხირტლაძეები ოჯახით, დედამთილი კაზდო გაგნიძე, მძახალი კლავდია ჭელიძე, მული ნათელა სულაძე ოჯახით, მაზლისცოლი ნათელა ლებანიძე ოჯახით, ბიძაშვილები ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

დევი (მარიამი) მიხეილის ასული სხირტლაძე-სულაძე

პანაშვიდი 22, 23 V, 16 სთ. ბახტრიონის 1, მე-5 სად. 10 ბ. 98, დაკრძალვა 24 V, 15 სთ. ამაღლების ეკლესია (საბურთალოს სასაფლაოზე).

ლარის კურსი

22 მაისიდან დადგინდა ლარის მიმართ უცხოური ვალუტის შემდეგი კურსები

ინგლისური გირვ. სტერლ.	1	3.3551 ლარი
აშშ დოლარი	1	1.8249 ლარი
ევრო	1	2.3075 ლარი
რუსული რუბლი	1	0.0652 ლარი.
აზერბაიჯანული მანათი	1000	0.3820 ლარი.
სომხური დრამი	100	0.4062 ლარი.
უკრაინული გრივნა	10	3.6396 ლარი.

ამინდი დღეს

22 მაისი	☼	☾
თბილისი	23°	14°
ბათუმი	25°	17°
თელავი	22°	13°
სოხუმი	24°	15°
ქუთაისი	28°	16°

ისარგებლეთ ცხელი ხაზით!

საპატრულო სამსახური — 022;

გენერალური პროკურატურა — 99-74-10;

ფინანსთა სამინისტრო — 22-17-80; 22-09-24;

იუსტიციის სამინისტრო — 75-82-21;

ლტოლვილთა და განსახლების სამინისტრო — 92-13-05;

სოფლის მეურნეობის სამინისტრო — 98-57-81;

ჯანდაცვის სამინისტრო — 94-34-98;

შსს სანებართვო განყოფილება — 98-57-01;

კონტროლის პალატის გენერალური ინსპექცია — 95-30-81; 96-71-78;

თავდაცვის სამინისტროს გენერალური ინსპექცია — 23-56-73;

საქართველოს სანიტარიული ზედამხედველობის ინსპექცია — 39-52-47;

თბილისის სანიტარიული ზედამხედველობის ინსპექცია — 37-78-70;

შხამიანი ქვეწარმავლების გაუვნებელყოფის სამსახური — 22-61-48; 22-33-53;

ერთიანი საპენსიო ფონდი — 69-65-93; 69-65-94.

კატასტროფების ცენტრი, გადაუდებელი და სასწრაფო დახმარება, რეანიმობილის მომსახურება — 24 საათი; პაციენტის გადაყვანა რეგიონული სტაციონარებიდან თბილისის კლინიკებში — 51-77-37.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
იბეჭდება გამომცემლობა „კოლორის“ სტამბაში, რკინიგზის ჩიხი, 20.

დამფუძნებლები — გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ თანამშრომლები
გამომცემელი — „თანადგომა-1“
დირექტორი თენგიზ კალანდაძე.

მთავარი რედაქტორი
რუსლან რუსია.
მორიგე რედაქტორი
ვილენ მარდალეიშვილი.

ინდექსი 66434,
მისამართი: 0108, თბილისი, მ. კოსტავას ქ. №14.
ტელ: 99-73-24.
სარეკლამო განყოფილება - ტელ: 93-28-13.

რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. წერილებში მოყვანილი ფაქტების უტყუარობაზე პასუხს აგებენ ავტორები, რომელთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.

ავტორებს ვთხოვთ, კომპიუტერზე ანაწყობ 2-2,5 ნაბეჭდ გვერდზე მეტი მოცულობის სტატიებს ნუ შემოგვთავაზებთ.

CYAN BLACK